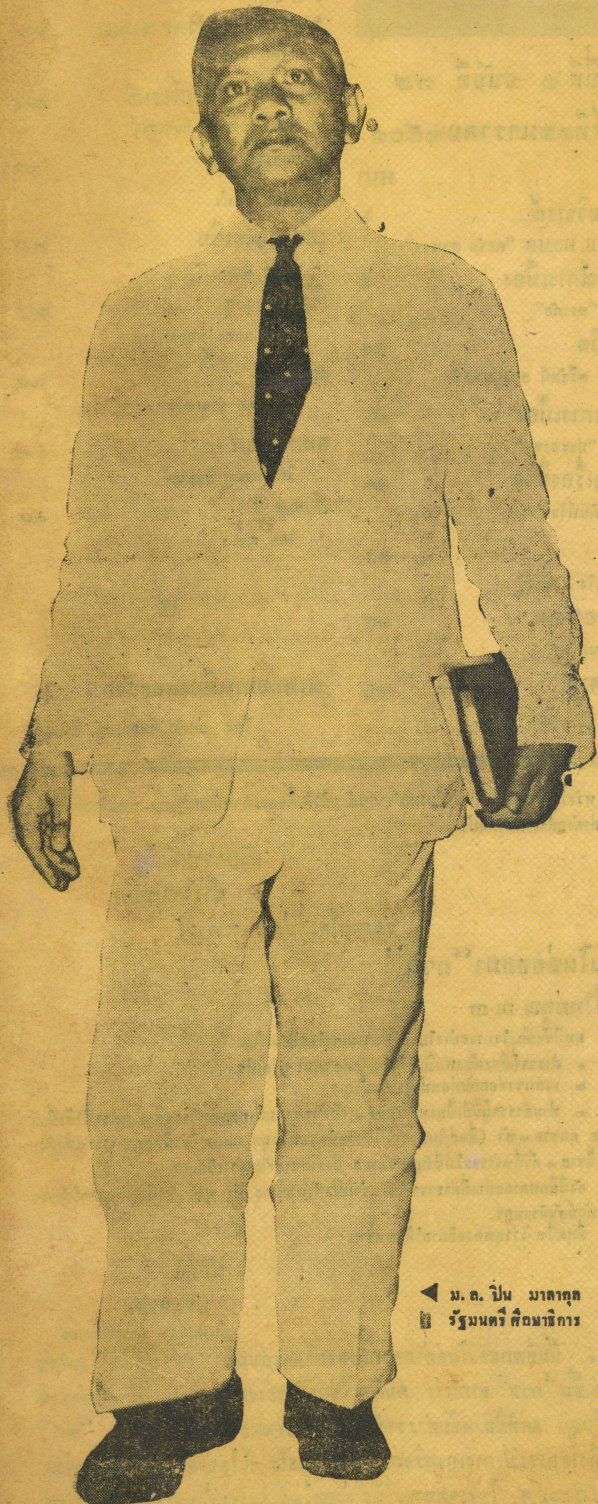

ความจริง...คืออำนาจ

◀ ม.ล. ปิ่น มาลากุล
รัฐมนตรี คือมนตรี

ว. โลก ฉบับพิเศษ

แผนการศึกษาอเมริกัน

ปัจจุบันนี้ เมืองไทยเรากำลังตื่นตัวในลหุณิมอเมริกาอย่างชนิดหือหือหล้า นอกจากจะรับวิธีการครองชีพในการแต่งกาย ภาพยนตร์และอื่นๆ เข้ามาร้อยแปดพันประการแล้ว เรายังนำเอาระบบการศึกษาแบบอเมริกันเข้ามาใช้ทั้งนั้นโดยไม่มีการดัดแปลงก็มากนัก นักศึกษาไทยที่ไปเล่าเรียนในสหรัฐ หกสิบมากี่ถึงหน้าก็อาจจะดัดแปลงเด็กไทยให้เป็นอเมริกันไปทุกสิ่งทุกอย่าง หาได้คำนึงไม่ว่า อเมริกากับไทยนั้นมีพื้นฐานวัฒนธรรมต่างกันอย่างไร ทักษะการในประเทศ พื้นฐานทางสังคม เศรษฐกิจ เชื้อชาติ ฯลฯ ล้วนแต่แตกต่างกันมากมายทั้งสิ้น ด้วยเหตุนี้ หลักการที่ใช้ได้ดีในประเทศหนึ่ง จึงไม่จำเป็นที่จะใช้ได้ดีในอีกประเทศหนึ่งด้วย.

ว่าถึงลักษณะของเชื้อชาติ อาจกล่าวได้ว่า ชาวอเมริกันไม่ได้มีเชื้อชาติที่เป็นของตนเองโดยเอกภาพ แต่เป็นชาติผสมของเผ่าพันธุ์ต่างๆ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวอังกฤษ นอกจากนั้นก็มีฝรั่งเศส เยอรมัน รัสเซีย โปแลนด์ อิตาลี นีโกร ญี่ปุ่น จีน และชาติอื่นๆ อีกเกือบจะทั่วโลก เป็นผลรวมการอยู่เอง ประเทศที่ประกอบด้วยบุคคลหลายชาติหลายภาษาเช่นนี้ จะต้องพยายามรักษาความสามัคคีภายในชาติไว้ ด้วยการผ่อนปรนประกอบไม่บังคับให้บุคคลในชาติทำกิจวัตรนิยมพิธีกรรมนิยมประเพณีใดๆ เพราะการบังคับให้กระทำเช่นนั้น ย่อมก่อให้เกิดความไม่พอใจในหมู่ชนเชื้อชาติต่างๆ ซึ่งมีคติความเลื่อมใสเชื่อถือแตกต่างกันขึ้นได้ เนื่องด้วยประเทศอเมริกาเป็นทวีปของบุคคลหลายชาติหลายภาษา มีพื้นฐานวัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมากมาเช่นนี้ จึงอาจกล่าวได้ว่า อเมริกาไม่ได้มีมรดกทางวัฒนธรรมเป็นของชาติโดยเฉพาะอย่างของไทยเราเลย การศึกษาของอเมริกันจึงมิได้ค้นหาในแง่ที่จะส่งนักเรียนยอมรับนิยมของตนไว้ เพราะไม่มีชนยอมรับนิยมที่จะให้ยึดถือเป็นมาตรฐานของชาติ แต่ของประเทศเรานั้นตรงข้าม ประเทศเราประกอบด้วยชนชาติเกือบทั้งหมดทั้งประเทศ มีวัฒนธรรมเป็นของตนเองมาแต่โบราณ เรามีชนยอมรับนิยมบางประการที่ควรระวังเอาไว้เพื่อเป็นเครื่องสำแดงลักษณะประจำชาติของเรา เช่นการเคารพผู้มีอาวุโส การรู้จักอดทนอดกลั้นที่ต่ำที่สูง การเชื่อฟัง สิ่งเหล่านี้เป็นมรดก (อ่านต่อหน้า ๔๗)

▲ สมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถ องค์อภยานิยา ของสภา
ชาวยุโรป กำลังทรงไปรับสิ่งที่เป็นงานการาค พระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัวทรงยืนประทับอยู่ใกล้ ๆ ด้วยความทรงพระราชนิพนธ์

ไอโหม สัปดาห์

ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๗๗
จันทร์ที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๐๑

สรุปและวิจารณ์	หน้า ๖
โดย B.BOMB "ตะวัน ทอแสง"	
บทวิจารณ์การเมือง	๘
โดย "ศรภักดิ์"	
มรณัมชีวิต	๑๐
โดย ศรัณย์ สถาปนวัฒน์	
จดหมายการเมือง	๑๒
โดย "ประชาชน"	
การเมืองเรื่องชีวิต	๑๓
โดย พิมพ์ใจ	
ชีวิต	๑๔
โดย เรือง รมย์ชัย	
ชีวิตจากอภย	๑๕
โดย นภาพร	
ไร-บาบาด	๑๖
โดย ไร-บาบาด	

ในสนาม	๑๗
โดย นอเรน	
วิจารณ์	๑๘
โดย ถวัลย์ วรดิตร	
ส.ส. พร มลิตอง	๒๐
โดย พิศมัย ภาวธรรม	
จากระเบียงพรรคการเมือง	๒๒
โดย วสันต	
เปรสส์คอนเฟอเรนซ์	๒๓
โดย บรรพต สิงหนุ	
อักษรเสรี	๒๔
โดย ปิแก้ว	
เอกภาพเอเชีย	๒๕
โดย ๒๒๖	
เรื่องหนัง ๆ	๒๖
โดย แดง พงศกรธรรม	
ละคร	๒๗
โดย ศก ราชโค	
ออกอากาศ	๔๘
โดย คามพ์ กิณพันธ์	
สังคม	๕๐
โดย ศ.ส.ร.	
ภาพล้อการเมืองและสังคม	
โดย มันทน์, ลอธ, ทวี, ครอบวิ	

ผู้สื่อข่าววิจารณ์

ข้าราชการประจำ มีอิทธิพลผู้ข้าราชการการเมืองไม่ได้!
เรียน ท่านบรรณาธิการ ท่านนัก

ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นพนักงานสื่อพิมพ์ของท่าน จึงใคร่จะแสดงความข้องใจอันเป็น
ความปรารถนาของชนส่วนมาก ผ่านทางท่านในฐานะที่ท่านมีส่วนเป็นปากเป็นเสียงแทนประชาชนส่วน
หนึ่งกล่าวคือ ในระยะที่จะมีการประชุมสภาผู้แทนราษฎรต่อไปนี้ คาดว่าคงจะมีการเปลี่ยนแปลง
ปรับปรุงกฎหมายเลือกตั้ง เพราะข้าพเจ้าเห็นตามพระชนมของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ
ปัจจุบัน ยังไม่เป็นธรรมอยู่คือ.

๑. ควรเปิดโอกาสให้ข้าราชการประจำมีส่วนที่จะได้สมัครรับเลือกตั้งครั้งนี้ไม่มีความ
จำเป็นอันใดเลยที่จะต้องลาออกเสีย ๖ เดือน จึงมีสิทธิเพราะท่านเป็นมา ข้าราชการคนไหนที่มีความ
เชี่ยวชาญในแผนกต่าง ๆ ไม่กล้าลาออก เพราะกลัวจะไม่ได้รับเลือก และเมื่อโอกาสคืนตำแหน่ง
เดิมได้อีก หากจะเปิดได้อีกน้อยก็ข้าราชการต่างจะเลือกตั้งคือข้าราชการจังหวัดหนึ่งให้มีสิทธิ
สมัครรับเลือกตั้งก็ คือ เพราะอาจจะได้คนที่เห็นใจประชาชนจริงไม่มากนักน้อย ถ้าจะกล่าว
ถึงอิทธิพลของผู้ข้าราชการการเมืองไม่ได้คือ.

๒. เงินค่าประจำการสมควรไม่ควรมากเกิน ๓,๐๐๐ บาทเพราะเท่าที่ปรากฏแล้ว ไม่ค่อย
มีผู้สมัครคนใดได้เกินนี้ นับเป็นการกีดกันคนจนมาก ถ้าจะพูดอีกทางหนึ่งก็ว่าคนรวยหรือคน
ร่อนไม่กลัวการจะเห็นใจคนจนแต่มีความมั่นใจตนเองที่จะดำรงประเทศชาติ.

หวังว่าในกองทัพนายกที่มอบหมายส่วนนี้ดีเพื่อกระตุกเตือนรัฐบาล-สภาเพื่อให้เห็นแก่
ชนบางเหล่าที่กำลังลำบากน้อย.

ด้วยความนับถือ
ข้าราชการประจำ

รัฐบาลใหม่โปรดทราบด้วย!

คำมั่นเป็นใจออกมา "กวน"
สวัสดิ์ปีใหม่คุณ m-m

ผมมีข้อข้องใจบางอย่างโปรดให้ความเข้าใจแก่ผมด้วย.

๑. คำว่าขี้ขลาดที่ต้องพบกันให้คำมั่นใจออกมา ๆ ใจก็.
๒. เวลาเขาฟ้องตนต่อหน้าตำรวจคน ๆ.
๓. ท่านตำรวจผู้ที่มีเบาะแส ๓ ตัวซึ่งผมมีเหตุผลหลายอย่าง แต่จะชี้ให้เห็น
เล็กน้อยคือ คนขอ ๓ ตัว (ที่อยู่ในทง) ไปขายที่ร้านอื่นดู และเห็นมีคนกระด้างไปแล้วถ้า
คนขอคนนั้นขอ ๓ ตัวที่หาจะไม่มีวันถูกจับเลย ข้าราชการคนอื่นอย่าเบียดเบียน.
๔. ข้าราชการคนอื่นอย่าเบียดเบียน.
๕. ข้าราชการคนอื่นอย่าเบียดเบียน.
๖. ข้าราชการคนอื่นอย่าเบียดเบียน.
๗. ข้าราชการคนอื่นอย่าเบียดเบียน.
๘. ข้าราชการคนอื่นอย่าเบียดเบียน.
๙. ข้าราชการคนอื่นอย่าเบียดเบียน.
๑๐. ข้าราชการคนอื่นอย่าเบียดเบียน.
๑๑. ข้าราชการคนอื่นอย่าเบียดเบียน.
๑๒. ข้าราชการคนอื่นอย่าเบียดเบียน.
๑๓. ข้าราชการคนอื่นอย่าเบียดเบียน.
๑๔. ข้าราชการคนอื่นอย่าเบียดเบียน.
๑๕. ข้าราชการคนอื่นอย่าเบียดเบียน.
๑๖. ข้าราชการคนอื่นอย่าเบียดเบียน.
๑๗. ข้าราชการคนอื่นอย่าเบียดเบียน.
๑๘. ข้าราชการคนอื่นอย่าเบียดเบียน.
๑๙. ข้าราชการคนอื่นอย่าเบียดเบียน.
๒๐. ข้าราชการคนอื่นอย่าเบียดเบียน.

นัก
ประชาชน

๑. บันทึกลงและใส่คำมั่นออกมาแล้วคนเล่นนั้น สมว่าไม่ใคร่รู้เจตนา
ครบ แต่เป็น "กวน" มากกว่า คนที่ดูไม่ทำอย่างนั้นครบ ถ้าเป็นตำรวจ
ก็ยังไม่ใหญ่ แต่สำหรับตำรวจที่เกี่ยวกับการปกครองนั้นถ้าเป็น "กวน"
คือหมายถึงใช้กระเป๋ากางเกงหรือกระเป๋าสีเสื้ออะไร ก็ไม่น่าจะปล่อยให้คำมั่นใส่
ออกมามาก ๆ แหม ๆ โดยเจตนาจะให้รู้ร้ายหรือดี ไม่ร้ายก็หลายเห็นเป็นการช่วย
ขวัญ เพราะมัน "กวน" ขยี้ว่าต่างหาก ถ้าเป็น "เห็บ" (อ่านต่อหน้า ๑๖)

สรุปแนววิจารณ์ **บ้าน** ในรอบ สัปดาห์

บ้านของเรา

สุดท้ายไปกู้ยืมเงินส่วนกั.

ในสัปดาห์นี้ การตั้งคณะรัฐมนตรีได้สำเร็จดังต่อไปนี้ รัฐมนตรีล้วนมาจากคณะทหาร และสมาชิกพรรคชาติสังคมของจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ เพราะฉะนั้นความสงบก่อนจะเกิดมรสุมใหญ่ซึ่งดูเหมือนว่าระหว่างที่ยังไม่รู้ตัวรัฐมนตรี จึงยุบลงทันที เมื่อปรากฏว่าสมาชิกพรรคอิสระหรือมนักศิลาเดิม ไม่มีหน้าไหนได้เป็นรัฐมนตรีเลย. การจับกลุ่มของสมาชิกจึงเกิดขึ้น เพื่อจะขึ้นมาราคตัวแบบเดียวกับสมาชิกมนักศิลาได้เคยทำมาแล้ว ทั้งนี้ไม่แต่สมาชิกมนักศิลาเดิม แม้สมาชิกพรรคสหภูมิ ก็พลอยฟ้าพลอยฝนคลั่งแค้นในการที่ไม่ได้เป็นรัฐมนตรีด้วย การตั้งบ็อมเป็นไทแก่ตัวในครั้งใหม่นี้ ประชาชนแย้มสรวลกันทั่วไป. เพราะเป็นเรื่องของกระสือหัวที่น่าสงสารมากกว่าการกระทำของผู้มีเกียรติในสถาบันชั้นสูงของชาติ ซึ่งในเวลาเดียวกัน ก็มีสมาชิกสหภูมียืนยันที่ยืนยันความศรัทธาของตน ที่จะส่งเสริมสนับสนุนรัฐบาลตลอดเวลา.

ท่ามกลางการเมือง อันดูเงินสนับสนุน จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ซึ่งช่วยมาแก้ทันเกือบ ไร้ทศลงใจเกิดทางไปรักษาตัว ณ ประเทศอเมริกา โดยทูลส่วนทูลตลอดเวลา ชาวอเมริกันเชื่อกันว่าทางทหารสหรัฐอเมริกา ได้ช่วยโอกาสจะ

ก็ทราบว่าจอม พลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ จะต้องการไปรักษาตัวในต่างประเทศ ก็ให้มีหนังสือขอเชิญ ให้ไปรักษาตัวในอเมริกาโดยรัฐบาลอเมริกาขอเป็นเจ้าบ้านไว้รับรองและออกค่าใช้จ่ายตลอดการเดินทางและการพักรักษาตัวตลอดทุก ไม่ต้องซักข้อแม้แต่แห่งเดียว แต่จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ก็ตอบขอยินและปฏิเสธว่า ไม่พร้อมที่จะรับใช้ และเป็นการประสงฆ์ที่จะใช้เงินส่วนตัวเป็นค่าเดินทาง ค่าที่พัก และค่าหมอค่ายาแล้วหมดทุกทั้งนี้ เพื่อดึงดูดการกระทำผิดๆ จากกลุ่มมหาอำนาจว่า ผู้บัญชาการทหารสูงสุดไทย พึงขามมี ฝรั่งรักษาตัว.

ในเวลาเดียวกันที่จอมพลสฤษดิ์ประกาศไม่พึ่งขามใคร ก็ได้ยินกันว่่าจะไม่เอาเงินหลวงมาใช้ เป็นการชู้รักและโลภเงินค่าหยากเพิงของประชาชนซึ่งเสียภาษีอากร เข้ามาให้รัฐบาลแต่แห่งเดียว พลโทถนอม อิศวร รัฐมนตรีว่าการกลาโหมก็ออกข่าวว่าการเดินทาง ไปต่างประเทศของจอมพลสฤษดิ์ คงมี กลาโหมมั่งประมาณจ่ายให้ ๑ ล้านบาท.

จอมพลสฤษดิ์ จึงต้องชี้แจงว่า กลาโหม ไม่ได้ช่วยค่าใช้จ่ายอะไรเลย เงินที่จ่ายนั้น เป็นเงินเดือน, เงินเบี้ยเลี้ยง, และเงินค่าพาหนะในการเดินทาง ไปดูการทหารต่างประเทศตามปกติธรรมดาเท่านั้น ไม่ใช่เงินช่วยการรักษายาตลอดอย่างใด ทหารที่ติดคามไป ๑๓ คน ก็ได้รับเงินเดือน เบี้ยเลี้ยงค่าใช้จ่ายในต่างประเทศตามปกติธรรมดา มิได้มีใครเบิก

พิเศษพิเศษแต่อย่างใดเลย จอมพลสฤษดิ์ก็ขอฝากมาถึง ประชาชนว่า ท่าทีจะไม่ยอมเย็บเย็บ พยายามของประชาชนแต่อย่างใดเลย เพราะมีประชาชนสนับสนุนเป็นกำลังใจ ก็พอใจแล้ว การเข้าเครื่องขึ้นเกิดทาง, การเข้าพักรักษาตัว และค่าค่าค่าหมอ เป็นเงินส่วนตัวของจอมพลสฤษดิ์ทั้งสิ้น แต่ไม่ทราบจำนวนแน่นอนว่าเท่าไร.

เราหวังว่า ประชาชนคงจะอำนวยการให้ จอมพลสฤษดิ์ หายจากโรคภัยไข้เจ็บโดยเร็ว และรีบกลับมาช่วยกันแก้ไขเหตุการณ์ของประเทศชาติซึ่งคงจะยุ่งเหยิงมิใช่น้อย เป็นแน่. ▲

B. BOMB

บ้านของเขา

นักพิราบบากแมกมิลแลน

“รัฐบาลอังกฤษจะพยายามทุกวิถีทางในอันที่จะทำการตกลงกับสหภาพโซเวียต เพื่อหาทางลดอาวุธ และผ่อนคลายความตึงเครียด ของสถานการณ์โลก.”

ในรายการอภิปราย ทางการเมืองของวิทยุกระจายเสียง บีบีซี ซึ่งออกข่าวกระจายถึงทั่วโลกเมื่อค่ำวันที่ ๔ เดือนนี้ ปรากฏว่าได้สร้างปฏิริยา ทางการเมืองแก่ท่วงการที่เกี่ยวข้องในโลกอย่างยิ่งใหญ่ที่สุดในรอบปีอันยุ่งยากนี้.

มนเกือบไม่มีใครจะโรยบข่าวการปล่อยควาเทียมของสหภาพโซเวียต.

นายกรัฐมนตรีอังกฤษ นายชาโรลท์ แมกมิลแลน กล่าวอย่างหนักแน่นในโอกาสนี้ว่า.

“เราจะไม่ยอมเล็ดลอดเป็นอันขาด...เราจะพยายามอีกให้จงได้”.

เสียงคำๆของแมกมิลแลน บ้าอย่างชัดเจน และเต็มไปด้วยความหวังในเวลานี้.

“เราอาจจะเริ่ม ด้วยสนธิสัญญาไม่รุกรานกัน ซึ่งความหวังนี้เราควรจะได้ทำกันถึงนานมาแล้ว เพราะมันไม่มีอันตรายอะไรเลยสักนิดเดียว แต่ถกขระมีผลดีแก่เราทั้งปวงด้วยซ้ำไป.. ด้วยเหตุนี้ เราจึงต้องหาทางคลงเรื่องราวการทดลองอาวุธปรมาณูการผลิตและจำนวนการใช้ คือไปให้จงได้”

มาขอให้เรามาคุยกัน ในด้านปฏิริยา.

ทางก้านตรงวอชิงตัน ก็เหมือนว่ากระทรวงการต่างประเทศ อ.มิกินจะแสดงบทบาทที่ใกล้ชิดกับกระแสนวอเรียเตอร์จากตรงวอชิงตัน ในตอนเช้าวันที่ ๕ เกือบนี้กล่าว.

“...กระทรวงการ ต่างประเทศอเมริกันซึ่งความตึงเครียดทวีขึ้นได้ฟังข้อเสนอนั้น ของนายกรัฐมนตรีแมกมิลแลนแห่งอังกฤษ ซึ่งให้ขอให้ระงับความตึงเครียดระหว่างโลกตะวันตกและตะวันออก ด้วยการทำสัญญาไม่รุกรานกันขึ้น กับสหภาพโซเวียตเสียก่อนเป็นขั้นแรก”

“...โฆษกกระทรวงการต่างประเทก็ได้แถลงว่า แถลงการณ์ของนายแมกมิลแลนครั้งนี้เป็นสิ่งที่ “คาบไม่

ถึงอันเลย” ทั้งนี้ทางการจึงไม่กล้าที่จะวิพากษ์วิจารณ์ใดๆ เกี่ยวกับเรื่องทั้งหมดว่าจะได้ศึกษาแถลงการ ฉะนั้นสำคัญด้วยนี้โดยตลอดเลยอัน...”

ทางบ้านประเทศอินเดียในวงการเมืองและวงการรัฐบาลอินเดีย ปรากฏว่าด้อยแถลงของแมคมิลแลนในครั้งที่ได้รับการต้อนรับ อย่างนำขึ้นสมัชชีกีฬาอรุณวิถีที่ ไททางวงการเมืองต่างประเทศมาขอยืนยันว่าแถลงนี้ ถือได้ว่าเป็นที่คนมีมโนคติเกิด ในทางที่เรารู้จักอยู่หาความจริงอันนี้ ในทางเราอาจกล่าวของกลุ่มมหาอำนาจทั้งหลายที่มีอันเป็นเหตุไปทั้งกับสหภาพโซเวียตและกับมหาอำนาจตะวันตก ทั้งนี้แสดงให้เห็นถึงความตั้งใจจริงของแมคมิลแลนในการที่จะทดสอบความจริงใจของสหภาพโซเวียตในเรื่องการลดอาวุธนิวเคลียร์.

นอกจากนี้ ทางสำนักงานเมืองอินโดนีเซียก็ได้กล่าวมาอีก ก็บอกว่าทางเราชาวอินโดนีเซียที่ประเทศตะวันออกอินโดนีเซียในเรื่องนี้ ควรจะตั้งคำถามการเจรจาทางอาวุธทุก เลี่ยนอันเป็นอันโค่นแรก.

ทางบ้านของออสเตรีย ประเทศแคนาดาซึ่งเป็นผู้นำสำคัญชาติหนึ่งในเรื่องการลดอาวุธ ปรากฏว่าวงการเมืองได้แสดงความชื่นชมยินดีที่ต้อนรับแนวความคิด ของนายกรัฐมนตรีแมคมิลแลนครั้งนี้อย่างดียิ่ง.

นายเกร็ก ฟัลทซ์ ผู้รักษารัฐมณฑลว่าราชการกระทรวงการต่างประเทศแคนาดาว่า.

“ด้อยแถลงของแมคมิลแลนครั้งนี้ก่อให้เกิดความสนใจ และน่าจะทำให้ในการเจรจาตกลงกัน และนี่แหละคือความปรารถนา ของแคนาดาเองด้วย”

จึงเป็นอันว่า แคนาดา มหามิตรในการต่อต้านคอมมิวนิสต์ ของสหรัฐอเมริกาเองก็สนับสนุนข้อเสนอเป็นอย่างดีเต็มที่กล่าวถึงด้วยเหมือนกัน.

หมอลดด้วยแล้วด้วย !

ส่วนทางด้านกรุงบอนนี เยอรมันตะวันตก ปรากฏว่าวงการทุกได้ต้อนรับข้อเสนอด้วยความพอใจ และเห็นพ้องต้องกันเป็นอย่างดี ไม่ยอมมีใครทกถะถึงเพียงเพื่อเหมือนในกรุงวอชิงตันเลย แม้ว่าจะยังไม่มีการวิจารณ์ออกมาเป็นทางการก็ตามและกระทรวงการต่างประเทศของเยอรมันตะวันตกนั้น เป็นที่รู้สึกดีทั่วไปว่า ประเทศตะวันตกควรจะกระตือรือร้นในการแก้ไขความตึงเครียดกันนี้ มาพบแล้วด้วยไม่ควรที่จะให้สหภาพโซเวียตวางแผนหรือกำหนดการใดๆ ในเรื่องนี้อ่อนแก่ผู้เกี่ยวข้องเข้าไป.

คราวนี้หันมาดูทางด้านอียิปต์ ประเทศสำคัญ ในด้านตะวันออกกลางบ้าง.

ปฏิวัติจากกรุงไคโร วายาฟ ชาวแฉ่งว่า, วงการหนังสือพิมพ์ในอียิปต์ ได้พากันหัวเราะเยาะกัน ต่อหวั่นคำแถลงของแมคมิลแลนครั้งนี้ โดยถือว่ามันเป็นข่าวที่สำคัญยิ่งชาวพื้นเมืองด้วย.

“อัล อาห์รามี” ลงบทความก่อนหน้าว่า.

“สนธิสัญญาไม่รุกรานกันระหว่างสองค่ายนี้ ก็เลี่ยนว่าการสร้างฐานที่อาวุธจรวดซึ่งยากแก่เลสงวางแผนไว้ว่าจะนำเสนอก่อนที่ประชุม “แบกแกก” ในโออาสซังท้านนั้น...ถ้าหากสหรัฐอเมริการะไม่ยอมรับข้อเสนอนี้แล้วไซ้...และ อเมริกานั้นแหละจะต้องเป็นโลกเดียวให้ใครๆ ก็เห็นประโยชน์เป็นเหตุอุปสงค์ความนั้นเกี่ยว”

นี่คือ อุดมคติการครั้งสำคัญที่ต่อเนื่องจากการประชุมเอเซียอฟริกา ซึ่งบังเกิดขึ้นกันใกล้ๆ ในระหว่างนั้นผู้แทนสหภาพโซเวียตได้ขึ้นขึ้นประกาศต่อที่ประชุมของคนสี่สิบสองประเทศว่า.

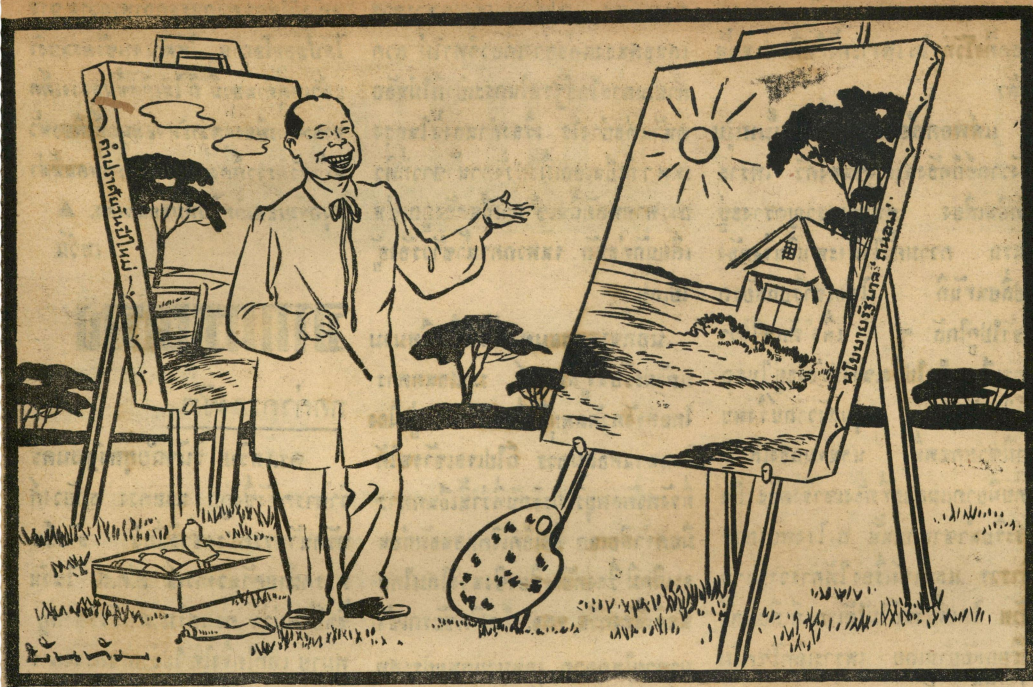
“โซเวียตยินดีที่จะเซ็นนามในกระดาษเปล่าด้วยเข้าไปในเรื่องการลดอาวุธ และการเลิกใช้ปรมาณูโดยเด็กชาวประชาจากเงื่อนโซใด ๆ ทั้งสิ้น...”

ทั้งนี้เป็นที่น่าสังเกตว่าการทำสัญญาไม่รุกรานกันอีก การลดอาวุธอีก และท้ายที่สุด การเลิกการประชุมขึ้นยอกขึ้น ระหว่างประชุมของ ประเทศตะวันตกและตะวันออกนั้น เมื่อเราพิจารณาจากเหตุการณ์ที่ผ่านมา ในรอบสองเดือนนี้ เราจะเห็นได้อย่างเด่นชัดว่า

สหภาพโซเวียต และเสียงนอกค่ายพาโต ได้เรียกร้องเพียงใด ทั้งโดยการส่งจดหมายเวียนไป ยังรัฐบาลของประเทศมหาอำนาจใน ค่ายนาโตและ ชาวโลกเสรี ที่จะได้มีการประชุมขึ้นยอกขึ้นระหว่างตะวันตกและตะวันออกเพื่อหาทางทำความเข้าใจ อันเป็นอันโค่นกันในการลดอาวุธ เพื่อพิทักษ์สันติภาพโลก ตามที่ประชุมที่เวียนกรังต้องการ.

แต่ปรากฏว่าข้อเสนอเหล่านี้ทางค่ายพาโต บรรดาผู้นำชาติใหญ่โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกาเอง ได้ทำทุกขุณยอมเสีย ข้ายังกล่าวหาว่าเป็นเพียงการโฆษณาชวนเชื่อไปไหน...

แต่เมื่อเวลาผ่านไป ในขณะที่ชาวโลกเรียกร้อง ทั้งการสันติภาพ ความตึงเครียดของ สถานการณ์โลกก็ยังขึ้น เพราะท่าทีของค่ายตะวันตก โดยเฉพาะในการประชุมพาโต ที่กรุงปารีสเมื่อปลายเดือนธันวาคมก่อน ได้ลงมติให้กิจการจรวดนำวิถีที่ทวีปซึ่งกลายเป็น ความผิดพลาดครั้งสำคัญยิ่งของสหรัฐอเมริกาและค่ายตะวันตกทั้งหลายไปอย่างไม่น่าเชื่อ เพราะยัง

อู๋-ยิป-สววย ๆ นั่นนั้ !

จากชีวิตจริง

ทำไมต้องมีพ่อแม่?

เรื่องที่ไม่ยอมลืมนะ สุดลงไปได้ เลย นึกถึงแต่ไหนแต่ไรมาแล้ว ว่าดิฉันมาตั้งแต่รัฐบาลเก่า จนกระทั่งรัฐบาลเก่าจึงไปแล้ว เรื่องนี้ไม่มีหนังสือบันทึก และผู้รับราชการก็บอกคือคุณหลวงพรหมโยธี ในฐานะที่เจ้าตัวเป็นนายกเทศมนตรีผู้รับผิดชอบ แต่ถ้าใครไม่เชื่อ หรือประหลาดใจว่าทำไมดิฉันถึงมาอยู่ที่นี่ก็บอกคุณหลวงพรหมโยธี ว่าดิฉันมาอยู่ที่นี่เพราะคุณหลวงพรหมโยธี ท่านเป็นนายกเทศมนตรีผู้รับผิดชอบ แต่ถ้าใครไม่เชื่อ หรือประหลาดใจว่าทำไมดิฉันถึงมาอยู่ที่นี่ก็บอกคุณหลวงพรหมโยธี

ดูๆ ก็เห็นว่าใจคุณหลวงพรหมโยธีว่าใจคนธรรมดาเป็นเช่นไร ตั้งแต่ไหนแต่ไรมาแล้ว กว่าจะมาของแกช่างไม่ถนัดนักกับบรรดาพ่อค้า แม่ค้าขายเร่ หรือแผงลอยเขาเสียจริงเลย จึง อยู่ๆ ก็เอาแล้วแม่ค้าพ่อค้าคนไหน ชื่อนั้นชื่อนี้ ถูกตะเพิดไล่ๆ ออกไปหมด ผ่าตัวรวผู้เป็นผู้นับ และไล่ไม่ให้รู้ว่าจะยังไป โยพลงของมาให้เทศบาลว่า เทศบาลเขาสั่งมา ก็ต้องทำตามเทศบาลเขาสั่ง ผลที่สุด

ขายและพอกัน มารวมอยู่หรือคุณหลวงพรหมโยธีเราไม่รู้ว่าต้องทำอะไร ใครจะขาย ก็เพราะคุณหลวงพรหมโยธีจะให้ใครเขา เป็นเมืองสวรรค์ และยังมีเงินอยู่สวรรค์จะทำอะไรก็ได้ ให้เป็นเมืองสวรรค์นั้น ดิฉันมาอยู่ที่นี่ พ่อค้าแม่ค้าแผงลอยเขาให้เสียด้วย เรื่องมันเลยยังไม่สิ้นสุดอย่างว่า

เมื่อเรารู้จักเขาเขาให้ชื่อ พ่อค้าแม่ค้า แผงลอยแผงลอยในวังสวนรมย์ รวมทั้งภาคนี้ทั้งภาคนี้เสียแล้ว นายพรหมโยธีและคุณทองอินโต ใครจะใครให้ช่วย แบ่งภาระกันก็ควรกัน ในการที่ได้ออกไปทะเลก็ไม่ให้เขาเขา ให้ชื่อ ผลที่สุด คุณหลวงพรหมโยธีนั้นแหละ ที่ไม่พ้นภาระที่มีชื่อว่า คุณหลวงทะเลได้ แม่ค้าพ่อค้าเหล่านั้นไปอย่างหมาไม่อิน

ไปหาคุณหลวงพรหมโยธีแล้วไปหาใครๆ ก็ไปหาใครๆ แม้กระทั่งนายโยธีใหญ่ๆ มันก็ไม่เป็นผลเพราะปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ยังไม่พอใจเขา จึงต้องารับ ถ้าหากคนทั้งชาย ในที่สุดพ่อค้าแม่ค้าทั้งหลาย ทั้งในวังสวนรมย์และที่นอกวังก็ให้เงินให้เงินอะไรทั้งนั้นมาไทย แม้แต่ตัว ร.ม.ค. ก็

พลโทประภาส จารุเสถียร อธิการบดี ศักดิ์สิทธิ์ถึงตัวกับนายโยธี ข้ายังรู้หนังสือเรื่องวิชานี้แล้ววันเดี๋ยวละวันพยับเย็นๆ ร้อยๆ ละ

ในที่สุด ร.ม.ค. หนึ่งผู้ซึ่งฝากชื่อและงานจนโยธีแก่วิเศษความเลื่อมทั้งครึ่งก็แล้ว ก็ทศกฐินภาพความเคียดรอนของพวกพ่อค้าแม่ค้าไม่ได้ จึงมีบัญชีเป็นของขจยวิชัย โยมมาให้แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครจัดการทำให้พ่อค้าแม่ค้าเหล่านั้นได้ทำมาค้าขายโดยระบุให้เอาท้องสนามหลวงครึ่งหนึ่งทางซ้ายเพื่อเป็นท่าเลกาขายของผู้เร่ร่อนในครึ่งหนึ่งโดยถ้วนและให้เทศบาล หรือคุณหลวงพรหมโยธีนั้นแหละเป็นผู้ไปกำกับ แต่ก็มีข้อแม้ไว้ว่าเร่ขายได้ก็แค่เฉพาะวันอาทิตย์ เท่านั้น ข้อแม้ข้อนี้แหละคือทุกที่ระนำมาซึ่งไม่มีวันสิ้นสุดคอยกันต่อไป

เมื่อตัดสินใจ จะให้เขาขายแล้ว ก็ไม่ควรที่จะไปจำกัดกันกับเขาอย่าลืมนะพวกนี้ เขาอยู่ไหนก็ขายการค้าขายละพบนะอีก ที่ให้เขาทำก็ได้แล้ว ก็โดนจึงไปจำกัดกันให้เขาขายเพียงวันเดียวเท่านั้นแหละ และอีกข้อที่ว่าความเคียดของคนเร่ร่อนที่ไม่มีที่ขายนั้นมันจะถึงที่สุดก็ได้ ไม่มีวันพรอท่านเอ๋ยะบอกให้ ▲

ชีวา

จากศาลา

“เนรปาลอม”

เขาสะอื้นและกลัวว่าตัวเขาจะหุ้มด้วยผ้าเหลือง เบี่ยงพระภิกษุและสามเณรทั้งหลาย เดินทางไปต่าง จ.ว. กว้างไกลโดยสารรถไฟ แต่คนเมื่อทำอะไรก็ปราศจากความบริสุทธิ์ และความพิรุณ ย่อมมีเงาใจขึ้นให้เขาใจได้

ผู้ที่นำตัวของตัวเองเข้าสู่กฎหมายและได้รับโทษว่าผิดในการปลอมเป็นสามเณร ชื่อนายบุญมาก พาหนะของได้ออกเจ้าหน้าที่ยังไม่พอใจเขา

ถดทำให้ชาวโลกทั้งหลายได้เห็นประจักษ์ชัดขึ้นอีกว่า

“ใครก็ตาม ที่เป็นผู้เตรียมก่อสงครามทำลายความสุขของโลก”

ทั้งสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สถานการณ์ทางการเมือง และภัยพิบัติภัยธรรมชาติของความเป็นผู้นำโลกของอังกฤษก็มีบทบาทสำคัญยิ่งในการที่ทำให้อังกฤษ โยพลงแมกมิลแลน นายกรัฐมนตรีต้องยอมในความถูกต้องของดาวลงมีพิภพสันติภาพที่ถูกคุกและถูกทางในครั้ง

ดังนั้นจึงไม่เป็นที่น่าสงสัยแต่อย่างใดเลย ในเรื่องที่มาของอ้อยแดงของแมกมิลแลน ซึ่งเป็นข้อเสนอที่สหรัฐอเมริกา ตัวสำคัญในเรื่องความตึงเครียดของโลกควรจะยอมรับและ ปฏิบัติตามเสียแต่โดยคึกก่อนที่จะต้องถูกประณาม โดยเปิดเผยจากคนทั้งโลกว่า เป็นผู้กระทำการอันไม่เป็นที่พึงปรารถนา ▲

“กะวัน ทอแสง”

สถานที่ต่าง ๆ รวมทั้งการเกิดทางโดย
สสารวัตถุ แต่ความพิรุณทางคำขวัญ
ได้แก่การนิพนธ์ตามกฎหมายคำขวัญ
ที่ "ปลอมแปลง" เบี่ยงถาวรแห่ง
เครื่องแบบทั้งหลาย ทางคำขวัญโดย
ต้องเขายังคง.

นายบุญมากผู้ต้องหาได้คือผู้ว่า
เขาได้อุปสมบทจริง แต่ถาวรที่อุ้ง
เขาไม่มีทางรอกโดยใดเพราะ เขาแต่ง
เป็นสามเณรถึงวังอยู่แต่ส่วนใน "สูง
ทางเอง" ไม่ถูกลักษณะของพุทธกิจ
ทั้งหลาย ในที่สุดไม่มีทางที่จะต่อสู้
ความจริงได้จึงเป็นฝ่ายพ่ายแก่กฎหมาย
ไป ศาลจึงพิพากษาให้จำคุกไว้สาม
ทศก ๔ เดือนแต่ได้มีความปรานีจึง
ให้จำไว้ ๒ เดือน ▲

"บัลลังก์"

จากโรงขัง

เพื่อนเราเผารือน

ความรักของคนเรานั้น กล่าว
กันว่ายิ่งรักกันมากเท่าใด เวลาโกรธก็
ยิ่งมากเท่านั้น หากลองนึกเรื่อง
อันนั้น ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนรักกัน หรือ
เป็นเพื่อนรักกันก็มักจะไม่ค่อยพบเรื่อง
ที่รวมขมก้นเลย อย่างน้อยไม่ถึงคอ
ขาดขาดตาย ก็ขมก้นแค่สาแหรกขาด
เล็กน้อยก็เลยก็เลย.

จะเท็จจริงอย่างไร เรื่องนี้ข้าพ
เจ้าก็ยังไม่เคยได้พบกันด้วยเลย แต่
คิดว่าคงจะจริง อย่างที่ข้ากล่าวกันไว้
และเช่น มี คนหนึ่งที่ ๒ เดือนนี้ ก็มี
เรื่องหนึ่งที่จะเขาอยู่ในอันนั้น. ที่มี
กันก่อนนายสังวาลย์ ศรีโยธา สารวั
ตน์ผู้ถือสำมารถมาทั้งนี้ ยังไม่ได้คำ
เขารอดพอเพียงที่จะเกิดเวลาพาเงินออก
ไปหนึ่งก็ ๑ เขาถือเอาไปมากจน
พระรวม ๑ ตามประสาของผู้นี้จึงสามล
ทั่ว ปกติว่า ประเด็นนี้จะได้นับโดย
สารวัตรเพราะเป็นเวลาก่อนมาก แล้ว
วัดนี้ น้อย เฉพาะอย่างซึ่งรอกก็คง
ได้. เป็นพิเศษด้วยเขาจึงตั้งหน้าตั้งตา
เรื่องอยู่ ไป จนกระทั่งผ่านรถที่หักขึ้น
นั้นซึ่งรอกอยู่ริมทาง ก็ไม่ได้สนใจ

ว่าในรถจะมีอะไร หรือใครจะพามา
รอกทั้งไว้ทำไม เพราะคงคิดกันนั้น
แล้ว

แต่พอคล้อยหลังไปเท่านั้นหม่น
สังวาลย์ก็คงสะกิดขึ้นทั้งตัว เพราะ
โดยนัยเสีย คนรั้งควมอยู่
ในรถ ความตั้งใจที่จะพาเงินจึงต้อง
เปลี่ยนหน้าที่ โดยเขารับผิด
เขาไปก็ใกล้ ๆ เพื่อให้แน่ใจว่า
ใครจะเป็นอะไรไปจึงเข้าไปอยู่ภายในรถ
กัน. นั้นเอง หม่นสังวาลย์จึงพบ
ว่ามีชายคนหนึ่ง นวนมของเล็ก
โดยมีปากแผลอยู่ข้างข้างข้างข้าง
ชวรีวนำชายคนนั้น สู่โรงพยาบาล
ตำรวจ และแจ้งเรื่องให้ตำรวจทราบ
ด้วย โดยที่เงินยังไม่ได้แลกเปลี่ยนแล้ว
อีกรักกันขมก้นเลย เพราะเด็กโชคไม่
ค่อยกินแล้ว.

กระทั่งเจ้าหน้าที่ตำรวจทำบา
แผลเสร็จแล้ว จึงทราบว่าชายคนนั้น
ชื่อนายพล สุชากิจ เป็นคนขมก้น
แต่ที่ขมก้นที่ขมก้นนั้นเอง นายพลได้
เล่าเหตุการณ์ให้เจ้าหน้าตำรวจฟัง
ว่า ก่อนเกิดเหตุเขาได้มีเพื่อนที่รู้จัก
กันมา ๒ คนเป็นคนที่ ๒ จึงหวั่น
เฉพาะอย่างนี้ เป็นเพื่อนรักกันมาก
ด้วย และขณะนั้น คุณคนเรียมานั้น
เองโดยที่เขาไม่ทราบสาเหตุมาก่อน
ว่ามีเรื่องอะไรกันมาโดยรู้ เพื่อที่จะ
ส่งถึงขมก้นมวงเขาอีก ๆ แล้วก็หนี
ไปเขาจึงต้องมานอนควมอยู่
รถนั้นเอง "ไม่เป็นไรรอกครวญชอน
กันทั้งทั้ง... เพื่อนเรานั้นเผารือน...
ไว้ผมขมก้น" นายพลพูดพร้อม
กันนั้นขมก้นก็ไปมา ด้วยอาการค
ข้างสาหัส. ▲

"นักสืบ"

ที่วัดหนองไทย

ฝรั่งหน้าเขียว

ขึ้นชื่อว่าสาวนางโลม คนไทย
แล้วเป็นเก๋ก้น โดยเฉพาะถนัดคนต่าง
แล้วแล้ว แม้เป็นสาวกลดกลายเสีย
อะไรลงไปก็เกิดด้วย อันว่ากลดกลาย

ของแม่พี่ นี้ใช้ว่าเกิดเฉพาะถาวร
เสนอของแต่อย่างเกิดว่าไม่ ลวด
ภายในถาวรโดยวิธีในกระเป๋าก็ไม่
หน้าแต่อย่างใด เรื่องทำของในกระ
เพา ก็เป็นเหมือนเมื่อฝรั่งหน้าเขียว
กระพริบกลัดเข้ามาเป็นครั้งคราว
เสียนิดก็ถนัด พวกพวกหน้าเขียวอยู่
ไปเลย.

นอกจากพระนาคที่ขึ้นชื่อลือนาม
แล้วมีวัดที่ขึ้นชื่อลือนาม มาสอนทหาร
ไทยทางหัวกลดกลาย ซึ่งนับว่ามาอยู่เมือง
ไทยนานพอสมควร นี้ไปเจอเข้าจึงได้
ที่จังหวัดกลดกลาย มีวัดที่ขึ้นชื่อลือนาม
มีชื่อว่าวัดเล็ก ชื่อวัดเล็กและชื่อวัด
ระเดิมมี วัดที่ขึ้นชื่อลือนามโดย
นั้นเองด้วย รศ. เกิดเกิดขึ้นรถเข้า
มาภายในกลดกลาย เลยมาแลพบประสพ
พักรู้ นี้ให้ขึ้นชื่อลือนามที่โก อันสาว
ที่ระเดิมเกิดสดุดา ถึงแต่เกิดที่ใจ
ขึ้นมาพบออก ทางโลมสาวชื่อลือนาม
เกิดแล้วแต่โรงแรมวัดขึ้นชื่อลือนาม
ที่วัดลือนามสาวผู้ขึ้นชื่อลือนามโดย
เพราะว่าโดยรูปร่างหน้าตาแล้วไม่ใช่
ว่าจะเพียงแต่พาไปวัดไปว่าได้ เท่านี้
ด้วยพระที่ ข้างในอันนี้ ก็เลยเกิด
จึงตกลงปลงใจไปข้างกันด้วยและ
ไม่ใช่เท่านี้ยังมีอีกเวลาต่อไปถึง
กลางวันอีกด้วย เพราะถาวรก็ออก
ใจ ที่วัดลือนามที่วัดลือนามที่พระ
พระคุณขึ้นชื่อลือนาม.

ก็เพราะถาวรไว้ใจอยู่ข้างข้างแรม
นั้นเอง สาวทางโลมคนสาวจึงแสร้ง
เกิดกลดกลายเข้าให้แสร้งวัด ในกล
กลางวันแสร้ง ถอนระออกจากโรง
แรมกลดกลายไป ด้วยถาวรว่าเธอกล
ล้าและเงินไทยไปไม่น้อยเกิดครั้ง
นั้นเกิดและ เพราะระเดิมกลดกลาย
พเงินของกลดกลายแต่หน้าเขียวแสร้ง
ใส่เอาเลยก็จึงแจ้งไปแจ้งความเจ้า
หน้าให้ช่วยจัดการให้.

นี่แหละเขารู้ว่าขึ้นชื่อลือนาม
หลายท่านแล้ว มาเจอที่เด็กเขาเข้าใน
เมืองไทยนั้นแหละ มีระเดิมกับระเดิม
นำหน้าไทยเขาเข้าไปเลย เขาจะโดน

หญิงที่ไม่โดนคนก็รอกว่าหาว่าผู้ชาย
ไม่ปล่อยโอกาส ให้คนเขาเข้าครอบงำ
แล้วเหตุที่ของนี้ ก็ไม่เกิดขึ้นอย่าง
ขาดเหลือเพียงแต่ระเดิมกับระเดิม
ด้วยระเดิมกับระเดิม แต่ระเดิมกับระเดิม
จนจนเลยเกิดไปหม่นหม่นเอง. ▲

เทวิน

จากกระเบระ

กลการกรงขัง

ดร.เสริม วินิจฉัยกุลรัฐมนตรี
ว่าการกลการขัง นายคง อภิวง...
หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ อันเป็น
พรรคฝ่ายค้านวิจารณ์ ส.ก.ส. ในวัน
ขึ้นปีใหม่ว่า ดร.เสริม สำเร็จวิชา
ทนาย เหตุใดจึงได้ ไปว่ากระทรวง
กลการ เพราะมีความรู้อย่างหนึ่งแต่ทำ
งานอีกอย่างหนึ่ง จะทำให้รัฐบาลไป
ไม่รอก ได้แถลงแก่หนังสือพิมพ์ว่า
ของที่แพงอยู่ในเวลานี้ จะทำให้กลการ
ให้ไปกลการในนี้ และให้กลการใน
ที่ทำให้ของแพงว่า เนื่องมาจาก
จังหวัดกลการเข้ามาอยู่ในกระทรวงกลการ
และมอดถึงวันนั้นก็จะต้องพยายาม...
วิชันสินค้าในทางจังหวัดให้เข้ามา...
พอมิทำงานคนในกระทรวงกลการ โดย
ประยุตการคนกลการให้กลการ เพื่อ
การขนส่งกลการ.

หากว่าดร.เสริมได้แถลงแก่หนังสือ
พิมพ์ที่เช่นนี้จริง อันแสดงว่ารัฐ
กลการของเรามีความตั้งใจไว้ใน
ทำงานเพื่อลดค่าครองชีพ แต่กลการ
ว่า "จะให้ลดกลการให้ไปกลการในนี้" ข้าง
เจ้ายังสงสัยอยู่ เพราะว่าเวลา ๑ ปี
ถ้าจะยาวนานสำหรับงานกลการหรือ
อย่างอื่น แต่มันสั้นมากสำหรับลด
ค่าครองชีพให้กลการ เราคงจะไม่
ว่า เมื่อเกิดรัฐประหารปี ๒๕๕๐ ครั้ง
นั้น หัวหน้ารัฐประหาร กลการคน
กลการพินัยด้วย ก็พบว่าหน้า
ทนาย จะทั้งลดค่าครองชีพให้
ลงในเวลาอันรวดเร็ว แต่แล้วแทน
ที่ค่าครองชีพจะลด (อ่านต่อหน้า ๔๖)

274

พ่อถูกสังหารเป็นบทที่หนึ่ง แม่หาอย่างไรรู้ญาติเป็นบทที่สอง
แห่งบทประพันธ์ของผีห้าชาดานที่รับช่วงมาจากหัตถ์พระเจ้า
นวนิยายเอกเยี่ยมเยียนยิ่งไยนักประพันธ์ที่สร้างงานเพื่อรโรจความคงอยู่ของมนุษย์ชน
บุษบาภาวรา จะต้องเดินต่อไป
จนกว่าจะพบบทสุดท้ายอันทารุณ

ตอนสิบ

ในที่สุด...เปล่าหรือคะ...ยังไม่ถึงที่สุด ดิฉันยังจะต้องผจญกับ

เกมชีวิตต่อไปอีกด้วยความซอกแซกอันหัวใจชาคน ถ้าหากว่าสิ่งที่ดิฉันได้ประสบมาแล้ว
เป็นจุดจบหรือถึงที่สุดเสียที่ก็เป็นบุญของดิฉันอย่างใหญ่หลวงทีเดียว ความทุกข์ทรมานที่ผ่านมาแล้วเกือบทำ
ให้ดิฉันทอดอถอยคายอยากกับชีวิต ฉะนั้นถ้าแม้ว่าเกมชีวิตลงเอยเสียที่ก็จะแปลกอะไร แต่บทละครชีวิต
ของดิฉันที่พระเจ้าทรงประพันธ์ขึ้นในตอนเริ่มต้น แล้วปล่อยให้ห้าชาดานรับหน้าที่ประพันธ์สืบต่อมาคงจะยัง
ไม่ถึงใจของมัน จึงต่อเติมเสริมบทลงไปอีกและเชื่อได้ว่าฉันจะต้องทราตร้ายกาจยิ่งไปกว่าเดิมหลาย
รอบเท่าพันทวี.

หลายครั้งดิฉันอยากจะทำให้เกิดอุบัติเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อจบชีวิตของดิฉันเสีย แต่ดูเหมือนว่า
พระเจ้าจะยังไม่โปรด ยังประสงค์ที่จะชดเชยชีวิตของดิฉันให้เป็นตัวละครผู้มีการกระทำไปอีกนานเท่านั้น รว
กับว่าฉันเหตุนองเคราะห์กรรมที่ดิฉันได้รับแต่เริ่มแรกคือพ่อถูกสังหารเพราะพยายามดิ้นรนเพื่อความถูกต้องใน
ทางการเมือง ปล่อยให้ครอบครัวต้องผจญกรรมไปตามลำพัง เป็นแต่เพียง "บทที่หนึ่ง" แห่งบทประพันธ์ของ
ผีห้าชาดานเท่านั้น.

แม้ดาไปอย่างไรญาติชาตมิตรเป็นเพียง "บทที่สอง" ที่ทำให้ดิฉันกลายเป็นเด็กหญิงกำพร้าจำต้องมี
ชีวิตอยู่ในโลกโดยยังช่วยเหลือตัวเองไม่ได้แม้แต่บัดนี้ หลงพุดกับบัสส่งวาลย์ที่เข้ามาอาศัยเกาะกิน และร่วมใจที่จะ
สูบเอาดิฉันไปเป็นเหยื่อราคาตัวมหาของแกเพื่อครอบครองทุกอย่างที่พอกับแม่เหลือไว้ให้ดิฉันเป็น "บท
ที่สาม" เป็นเหตุให้ดิฉันต้องเดินออกจากบ้านเหมือนกระด่าบ่ที่ตื่นโพร กระเจิดกระเจิงไปอย่างไรไม่รู้เหิน
รู้ใต้ เพียงแต่ขอให้พ้นไปจากที่เดิมเท่านั้นแม้ว่าข้างหน้าฉันจะมีความตายรออยู่ ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้นจริงบท
ละครชีวิตของดิฉันก็จะไม่มีบทที่สามนี้อีก นอกจากบทนั้นจะเป็นบทอาสานไปในตัวเลย.

บทที่บทสี่ของชีวิต เริ่มอีกแล้ว

และดูเหมือนจะชั่วช้าเลวทราม ก่อ
ความเจ็บปวดทรมานไปถึงชีวิตจิตใจ
กว่าส มขทแรกเสียด้วยซ้ำ ดิฉันได้
พบทั้งขมขื่น ที่เต็มไปด้วยความทวิ
อย่างโง่งมเข้าหน้าตาโหล่งทวม
หัวใจ แต่ถึงอย่างไรมันช่วยดิฉันอยู่
บ้าง ไม่ใช่ช่วยให้มีความสุขขึ้นหรอก
แต่ว่ามันช่วยให้หัวใจของดิฉันตายช้า
และแข็งแรงพอที่จะรอคอยชีวิตที่
กรรมชดเชยที่กระตือรือร้นมาเป็นลำ
กับต่อไปดิฉันจะผจญกับมีพจนถึงที่สุด
จนกระทั่งหัวใจแตกสลายไป ทุไม่มี
ชิ้นใด พอที่จะมีเคราะห์กรรมอันใดมา
บดขยี้ให้แหลกลาญไป ยิ่งกว่านั้นได้
อีกแล้ว.

เหตุการณ์หลังจากนั้นก็ดิฉัน
รอกพันจากกรงเล็บ ของลวงพมมาไว้
เหมือนนกยั่วกิดินขึ้นไป เฝ้ายไม้รู้สึก
กว่าดิฉันทำอะไรไปบ้าง ทุกข์ใคร
ว่าอย่างไร ไปไหนต่อไปด้วยวิธีใด มา
ถลึงเป็นตัวของตัวเองและมีสติสัมปชัญ
ญะสมบูรณ์ทั้งใจกาย ถ้าเมื่อรู้สึกคล้ายกับ
ว่าดิฉันชีวิตก็เหมือนเดิมแล้ว เริ่มมีแสง
สว่างฉายฉายมาข้างแล้ว.

คุณผู้ชายคนหนึ่งแหมออกมา
มองดูเขาไปในคา
อึ้งๆของคุชโชติ
เหมือนมีมนต์สะกด
ฝ่ามืออุ้มได้แม้ที่แผ่นหลัง

ภาพประกอบโดยนิมิต 'แทน'

“ใครโดนไปเป็นลูกจ้าง บ้านที่มี
ลูกมากกว่ากรรมละ...บ้านมีลูก
มากมีอะไรแม่จ้ะ มีพ่อรวยก็ใช่
แต่วัน... หมายถึงงานหนัก”

กิดินเอ่ยถามเขาว่าบ้านที่มีเพียง
สองคนแล้วมีอะไรดีเลยจ้ะ... แม่เพื่อน
ผู้เขี้ยวขานุกรงคนนั้นตอบเสียงชมๆ

“มันถึงงานน้อยนะชียุยา เสือผ้า
อ้อมสองคนเท่านั้น อาหารการกินย่างที่
ก็ไม่ต้องทำ เพราะผัวหนุ่มเมียสาวมี
ออกปิ่นนอกบ้าน เราหาเงินเอาเอง
ซึ่งเป็นผัวเมียโอๆ ก๊วยแล้ว เสือผ้า

หรุ ไม่ค่อยอยู่ติดบ้าน เพื่อผัวทัก
ราคาแพง และขาดการซัดรีดเหลือ
เกิน เกือบบ้านนอกอยู่คิดเงินไม่ประจำ
หรรอสำหรับเครื่องแต่งตัวโก้ๆ ของคน
กรุงเช่นนายจ้างของกิดิน การหุงหา
อาหารสำหรับนายจ้างกิดินเกือบไม่ต้องทำ
ให้เลยนอกจากทำให้แกตัวเองหรืออะไร
ก็ได้ ทอๆ ผักๆ เขาก็พออาศัยรอด
ตายไปได้วันหนึ่งๆ คุณผู้ชายกับคุณ
หญิงมักจะกลับบ้านเขาเมื่อครั้งคืนผ่าน
ไปแล้ว บางคืนคุณผู้ชายก็มาตามมา
อย่างหนัก ซึ่งพลอยทำให้กิดินหนัก
เพิ่มซ้ำอีกนึกตนน้อยเป็นต้นว่าช่วยชงกา
แฟคั่วร้อนๆ ให้ดื่ม บางครั้งเผลอมาก
ก็ถึงกับต้องช่วยคนผัวหญิง คอยเอาผ้า
เช็ดหน้าเช็ดหน้าให้คนผัวชงกาแฟ
ชงชานมชงน้ำเย็นผสมไอศกรีมไอศกรีมชง
ให้คนผัวหญิงเช็ดตามใบหน้าและหน้า
ของคุณผู้ชาย และมืออยู่หลายครั้งที่

หญิงเข้าโอบยังเอิญ ระบุว่าแอบไต่
ก็ไม่นึกถึง เพราะการพุกของกิดิน
สองแสงว่า มิได้ต้องการมีก็ยังเป็น
ความดีแต่อย่างใดมันก็ออกมาจาก
ในท้องอาหารนั่นเอง กิดินเลยขยับ
เขียนหาเรื่องปิ่นอกว่าอยู่ในบริเวณที่
ไต่กับคำพูดกิดินก็ จนนั่งว่าหมกซื่อ
ความที่นั่นสาใจ.

“ทูนี่ซัดผกสังเกตุคิมไปท่น้อย
ละนะ” เป็นเสียงคุณผู้ชาย.

“โซคิเอง ก็ผกสังเกตุไปมาก”
คุณผู้หญิงย่น อย่างไม่กลัวว่าคอก
“เรื่องอะไรละ?”

“ก็หมกจะพอกะพอกอ้นยายเขาว
มาลย่ะ...เห็นเกินว่าหมกพอก มี
จะไม่ใช่คิมกับคิมซัดหมกเห็นว่าคิม
แล้ว”

“คิมเองละ...พอกอ้นเมื่อไหร่ โอ

สมมติเสกชีวิต

นวนิยายประหลาดประชันสังตมและตารเมือง
โดย..... สโรจิตาห์ สตาปชวติย

เพื่อนที่พาดินเตลิดจากถันกำเนิด
มาคุจะมิแค้นการเตรียมไว้ล่วงหน้าแล้ว
พอเหยียบย่างมาถึงกรุงเทพ ได้ไม่ถ้วน
เขาก็พาดินไปเป็นคนรับใช้ อยู่กับ
ครอบครัวหนึ่ง ไม่มีใครมาไปกว่าผัว
หนุ่มเมียสาวคู่เดียวเท่านั้นเพื่อนน้อยๆ
เป็นเชิงอวดาถันซึ่งมาได้เป็นลูกจ้างใน
ครอบครัวที่มีคนมาก ซึ่งหมายถึงงาน
น้อยส่วนตัวเขาบอกว่างานที่เขาได้ก่อน
นั้นเป็นงานของครอบครัวที่มีลูกถึงสี่คน
เขาจำต้องรับใช้คนถึงหกชีวิตที่พ่อแม่
และลูก ดิดินหาเขาเมื่อเพื่อนน้อย
เพียงๆ ว่า.

เขาไม่ต้องการให้เขาทำ หรรอ มันไม่
เรียบร้อยแต่ยังไม่ข้างเจ็ด”

“แลกกันไหมละ?” กิดินยื่นข้อ
เสนอเพื่อคอยแทนที่เขาเป็นผู้ช่วยให้
กิดินที่มาจากกรุงปักไค.

“ไม่ต้องหรรอ บุษยาอยู่ปิ่นแล้ว
อ้น บ้านกิดินไปอยู่นอกจากคุณนาย
จ้ะที่น้อยก็มีอะไรแล้วเราก็ดูหมิ่น
กันแล้ว” เป็นคำตอบที่กิดินเห็นพ้องด้วย
จนอย่างเราขอเพียงมีถิ่นอ้อมพอแล้ว.

เป็นความจริง ความที่เพื่อนของ
กิดินชียาที่เกี้ยว ครอบครัวที่กิดินไป
เป็นลูกจ้าง เป็นผัวหนุ่มเมียสาวที่ได

กิดินต้องรับหน้าที่นี้โดยคุณผู้หญิงเองก็มี
อาการเมามาเกือบไม่ได้อะไรเหมือน
กิดินมันทำให้กิดินมีความรักที่ประหลาด
ที่กิดินไม่สามารรถเข้าใจได้ นอกจากคิด
เขาอย่างลับเพราะว่า นายจ้างของกิดิน
มิได้จะเจียงเหยียดหยามอะไรกิดินเลย
ดเหมือนจะยอมให้กิดินมีฐานะเป็นสมา
ชิกหนึ่งในครอบครัวด้วย มันทำให้
เกิดความชอบอันขึ้นบ้าง.

งานอาชีพของนายจ้างของกิดินไม่
ปรากฏชัดจนกระทั่งวันหนึ่งคุณจะเป็น
ว่างงานของคนทั้งของ ดิดินแอบไต่
การสนทนาของคุณผู้ชาย และคุณ

เสกมกอกคิมเสกเนื้อแทบจะปวีไปไม่
ใช่หรือ?”

“เสกคิมไม่มีอะไรหรรอ”

“เขาวมาลยี่เขากก็ไม่มีอะไร”

“แต่โซคิก็ต้องมีอะไรนะ”

“ก็ไม่มีอะไรละ” เสียงคุณผู้ชาย

ย่น แต่สั่มเสียงมิได้ซึ่งซึ่งแสดงถึง
ความพึงทวงจริงจังนัก “ครูเห็นว่าร
น้างักวิง ลูกศิษย์คนไหนคนนั้นก
แะ เรียบตำเริงแล้วยังคอยอ้นน
พาไปเก็บว่าทุกคน... หาระให้ชื่อให้
เขาไหม...นายบริวารผู้ใดการบริษั
กิดินขี้ขลาด นายบริวารเจ้าของ

จดหมาย การเปิด

ฉบับที่ ๒๑.....

เรื่องคณะรัฐบาลชุดใหม่

๓ มกราคม ๒๕๐๕

ถึง เพื่อนประชาชน ทั้ง!

บัดนี้โฉมหน้าอันแท้จริงของคณะรัฐบาลใหม่ก็ได้ถูกเปิดเผยออกมาปรากฏชัดแล้วว่าใครเป็นใคร พิจารณาดูก็พบว่ารัฐมนตรี 'หน้าเก่า' อยู่มาจระมี 'หน้าใหม่' อยู่บ้างก็เป็นส่วนน้อย แต่ทว่าจะเป็น 'หน้าเก่า' หรือ 'หน้าใหม่' ก็ตามไม่ใช่เป็นเรื่องใหญ่ที่เราควรพูดถึง สำคัญอยู่ที่รัฐบาลชุดนี้จะบริหารราชการแผ่นดินให้ได้รับผลดีอย่างจริงจังเพียงใดเท่านั้น.

รายชื่อคณะรัฐมนตรีเท่าที่พลโทถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี ได้เลือกสรรและมพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ตั้งและแต่งตั้งแล้วตามความในมาตรา ๘๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ แก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช ๒๔๙๕ มีดังต่อไปนี้.

๑. พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนคราธิพงษ์ประพันธ์ เป็นรองนายกรัฐมนตรี.

๒. พลโท ประภาส จารุเสถียร เป็นรองนายกรัฐมนตรี.

๓. นายสุกิจ นิมมานเหมินทร์ เป็นรองนายกรัฐมนตรี.

๔. พลโท ถนอม กิตติขจร เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม.

๕. นายเสริม วิลาชัยกุล เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง.

๖. พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนคราธิพงษ์ประพันธ์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ.

๗. นายวิบูลย์ ธรรมบุตร เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

๘. พลตรี พงษ์ ปุณณณันต์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

๙. พลโท ประภาส จารุเสถียร เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

๑๐. พระยาธรรมาธิบดีวิมลพันธ์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

๑๑. หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

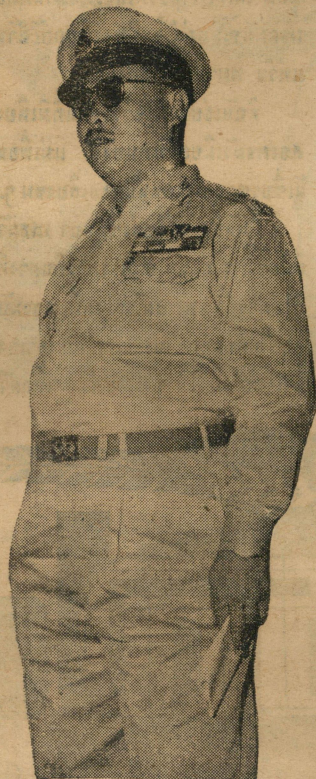
๑๒. หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

๑๓. นายสุกิจ นิมมานเหมินทร์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ

๑๔. พระประภาสศกตพรณ์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

๑๕. นายเฉลิม พรมมาศ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธาณสุข

๑๖. พลตรี ถนอม ปุณณณันต์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

▲ พล.ท. ประภาส จารุเสถียร
รองนายก และ ร.ม.ท. มหาดไทย

๑๗. พลอากาศโท บุญชู จันทร์
เบกษา เป็นรัฐมนตรีช่วย

ว่าการกระทรวงกลาโหม

๑๘. พลเรือโท สมอง ณะศักดิ์
เป็นรัฐมนตรี ช่วยว่าการ

กระทรวงกลาโหม

๑๙. พลโท เจริญญาโนทัย เป็น
รัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวง

การคลัง.

๒๐. นายวิสูตร ธรรมบุตร เป็น
รัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวง

การต่างประเทศ

(อ่านต่อหน้า ๔๔)

สโตร์ใหญ่ที่สุดในเมืองไทยเลย เสีย
ชวณละ...แล้วยังเสียลมอีก

"เราเคยพูดกันมาแล้วไม่ใช่หรือ
ว่า เราต้องอยู่ด้วยกันอย่างคนมีใจ
สปรอต เมื่อเรามีอาชีพอย่างนี้ ถ้า
ฟังสอนอย่างเดียว... อย่าพูดเลยนะ"
คุณผู้หญิงเปลี่ยนสำเนียงอันแสดงถึงอา
รมณ์หงุดหงิดออกมา "โง่ก็ให้มือน
กัน...ทำไมไม่เห็นพูดซักคำว่า เก็บดวง
คนโน้นดวงคนนี้ อย่างที่ทำงานยังชีพ
สโตร์ไปเที่ยวค้าขายกันคนกันอื่น"

"ทำไมล่ะ?" คุณผู้ชายย้อนถาม
เพื่อนอันขี้บ่น "ดูก็ชัดอยู่แล้ว
ทุกคน คุณไม่กล้าออกโรงกับคนอันเคย
ต้องมาขอเอาครุฑมา ไปเป็นค้ำบังหน้า
อย่างที่ทั้งให้เรารู้ว่า อย่างใจกว้างก็"

"พวกเขายังว่าทำไมไม่ไปปล่อยให้มัน
อิสระเสียวะ...ที่ตัวล่ะ เละเหี่ยว...
ไม่รู้...อย่ามาถูกตัวนะ" เสียงเงาอัน
ของคุณก็มาแผ่แผ่อยู่ไม่น้อย "อย่าง
ก็ก่อนนั้นก็หายไปอย่าขยันทักก็ถาม"

"เปล่านั้น" คุณผู้ชายออก "เมื่อ
ตกลงกันแล้ว ชีวิตของเราต้องเป็นอย่าง
นั้นแล้วทำไมอะไรหรอก เพียงแค่
ซ้อม ๆ ความเข้าใจไว้ว่า เราไม่ควร
ปล่อยให้มันมากนัก ถึงยังใจก็ต้องอย่า
ให้มันเกินควรกวาดพิศ เพราะเราอยู่
ในฐานะเมียกัน"

คิดนึกว่าชีวิตคู่เมียเองชาวส
กมทรงเทพเป็นเซ่นเซ้งหรือ ออกร
เป็นเรือนฟ้าสมเพชไม่น้อย เพราะใน
อนาคตนั้น... คิดนึกก็ไม้ออกตรอกว่า
ในอนาคตของชีวิตครอบครัวอย่างนี้
เป็นอย่างไร คิดนึกก็ได้อาพหังส
มายัง...ใครก็ไม่รู้เขียนไว้ว่า ชีวิตของ
ชาวสกมในกรุง มีอะไรก็ไม่ค่อย
"เซกซ์คัลเลอร์ขึ้น" ไม่มีความรับผิดชอบ
ข้อข้อสัมพันธ์ภาพ แห่งการเป็นผ
เมีย ปราศจากความสำนึก ถึงความ
กระทบกระเทือนทางจิตของเค็ก ถ้า
หากว่า จะเกิดขึ้นมาโดยบังเอิญจากผ
เมีย ที่ชีวิตเต็มไปด้วยเซกซ์คัลเลอร์
ขึ้น เสียงกึ่งเสียงไปของคนที่สองนั้น
เบ็ดโอดาสให้คิดนึก ก็เรื้อร่อยเลื้อยไป
ชั่วขณะ พอรู (อ่านต่อหน้า ๓๙)

คิดว่าเขาคงหมดแรงคุยกันแล้ว และกำลังจะออกจากห้องนั้นไป วัฒนก็ได้ยินเสียงประตูห้องนั้นมาอีก ถอดหัวเราะพลางจากห้องซบซันขึ้นมาพอสมควร.

“อย่าเพิ่งไปไหนละ ไรเลยนะคิม... ข้างที่มันดีทำเป็นเหมือนอนัน เพราะคิมอริอยู่ข้างขวามือเวลาคุยกัน” เขาเห็นคำว่า “คิมงาน” อย่างชัด ๆ “โชติ เหนียงไม่ยอมยกมือ ข้างที่มันพอนคอบคิมเหมือนมีไฟร้อนอยู่โชก แล้วเลยทำให้คิมไปรื้อแยก ข้างที่มันโยกโยกอะไรสักทีทงเจอนันแหละ”

“จะไม่ยอมให้วางใจใช้ชีวิตหรือ... ใจอะไร?”

“ของมันเคย”
“ระวังจะเกิดเรื่องนะ”
“ระวังมือชนแล้ว คงไม่ผิดไปจากลูกได้ก็ถูกจริง จะเอาเป็นเหยื่อหรือ... อ่อนเพลียไปหมดแหละ..”

“ถ้าลูกได้มาเจอเขาโชติซะ”
ท่อนที่คำพูดของสามี อย่างประซกประชัน.

“โชติคิดว่าในชั้นนี้ เขาอาจจะทำให้เขาเห็นว่า เป็น เขาไว้ไปช่วยเป็นเทรนเนอร์ให้พวกคิมก็ไหม?”
“บ้านพ่อชกชกอย่างนั้น” ฝ่ายหญิงท้วงติง.

“มองดูพิศ ๆ น้อยซี บุษบาสวยไม่เลวหรอก ถ้าหาว่าได้แก่เงอ แต่ทว่าเสียใหม่”

“คงหลง... เกิดเรื่องเชียวนะ”

“ไม่เห็นหรือว่า คอลอกเวลามาฉัน โชติเคยไปกลุ่มหลงใคร. ทงอยู่แต่คิมคนเดียวเท่านั้นเอง”

“ซัดไม่ไว้ใจ เพราะมันใกล้ซัด ซ้ำๆ ซากๆ...”

“เงอะงะ เก๋มมณีไม่ไว้ใจอะไร พักหนา งานบ้านไม่ค่อยมีสอนให้เป็น เอาไว้ช่วยแม่ขายได้ไหม นอจากเงินเดือนที่เราให้อยู่ทุกเดือน”

“ให้เสียทั้งหมกโชติมันแล้วกัน”

“ยังไม่ทันไรเลย. ทำใจไม่สยอรั้ง ไม่เห็นใจหรือว่าโชติคิมเหงาเมื่อคิมไม่อยู่”
(อ่านต่อหน้า ๓๔)

การเปลี่ยนเรื่องชีวิต

ในขณะที่ลงมือเขียนคอลัมน์นี้ เป็นตอนเย็นของวันแรกแห่งปีพุทธศักราช ๒๕๑๑ ตามสถานที่ต่าง ๆ เท่าที่ได้ผ่าน ดูเต็มไปด้วยชีวิตชีวา สมกับที่เป็นวันเริ่มชีวิต (ที่ถึงแม้จะยังไม่รู้ว่าจะมีขึ้นหรือกลับเก่าลงอีกก็ตาม) ของปีใหม่ ดูเหมือนจะเป็นธรรมเนียมนิยมทั่วมาเมืองขึ้นใหม่ก็มักจะคงความหวังอันสวยสดไว้สำหรับปีนั้น แม้จะยังไม่รู้ว่ามันจะไรคอบอยู่ข้างหน้า แต่การตั้งความหวังไปในทางดีก็ช่วยให้สบายใจขึ้นบ้างเหมือนกัน.

ในปีนั้น ออเดอร์เป็นพิเศษกว่าทุกปี เพราะว่าประชาชนชาวไทยทั้งหลายได้รู้ข่าวลือใหม่ ซึ่งนำโดยนายอริยมงคลคนใหม่เอี่ยมเหมือนขนมปังที่เพิ่งเบี้อออกจากเตาที่เพิ่งขึ้น อันนี้ถ้าเราเชื่อว่าเป็นของจริงก็ไม่น่าแปลกใจที่คนจะพอใจ.

ความเป็นมาอันเป็นที่เริ่มแรกปฏิสนธิของรัฐบาลนั้นจะไม่ขอพูดถึง เพราะมีใคร ๆ เขาพูดพร้อมทั้งพวกหัวจารณิกันมาากแล้ว พูดซ้ำไปอีกคงไม่ก่อให้เกิดอะไรขึ้นอีกก็มากนัก เพราะฉะนั้นจะพูดถึงความหวัง (ในฐานะที่เป็นประชาชนคนไทยคนหนึ่ง) ที่เมื่อรัฐบาลที่ถือเสมือนเป็นของขวัญปีใหม่ของเรา

เป็นที่รู้กันว่านายอริยมงคลคนใหม่ของรัฐบาลนั้นเป็นทหาร และตัวรัฐบาลก็อีกหลายท่านก็เคยทหาร ปัญหาที่ว่าทหารควรจะเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการเมืองหรือไม่นั้น ขอละเว้นที่จะกล่าว แต่ขอกล่าวถึงว่า นิสัยของทหารนั้นโดยที่คงจะเคร่งครัดระเบียบวินัยอยู่เสมอ ทหารโดยมากจึงมักจะเป็นคนตรงและเด็ดขาด จะพูดอะไรก็พูดออกมาตรง ๆ ไม่ค่อยรู้จักจะหลบถ่วงอีก ๆ เยี่ยม ๆ หรือบอกอย่างนั้นการเมือง และการที่นักการเมืองต้องมีความสัมพันธ์กัน เพราะสภาวะภายในของระบอบการเมืองยังคงมีให้เห็นไป ถ้าใครเป็นนักการเมืองที่ไม่ได้เล่ห์เหลี่ยม ก็เห็นจะต้องจมปลัดอยู่ตลอดชีวิตโดยไม่มีโอกาสที่จะก้าวขึ้นสู่ระดับสูงได้ ซึ่งก็เห็นที่เห็นได้ชัดนักการเมืองทั้งหลายจะต้องมีความสัมพันธ์กันไว้เป็นสมบัติ (ยกเว้นนักการเมืองบางคนก็ถนัดถลกถอยยอขานกันไป เพียงเพื่อประโยชน์เฉพาะตัวเท่านั้น) ครั้นทหารซึ่งดูเหมือนจะมีปณิธานที่แท้จริงจะกระโดดเข้ามาในทางการเมือง ต้องสูญเสียนามการเมืองซึ่งต้องดำรงแต่ที่เลี่ยม และคำพูดซึ่งถลกถอยอยู่เสมอนั้นยังสงสัยว่าจะทำอย่างไรกับนิสัยซึ่งซัดกันอยู่กันนี้ ตัวอย่างการพอกอย่างคงไปตรงมาแบบทหาร แต่ถ้อยถนอมการเมืองซึ่งยังผลให้เกิดปัญหาขึ้นนั้นก็มีอยู่ ก็เช่นเมื่อก่อนหน้าเลือกตั้ง ๑๕ ธันวาคม ๒๕๑๐ นั้น นายพลผู้หนึ่งได้กล่าวถึงการที่จะสนับสนุนนักการเมืองอย่างเด็ดขาดแบบทหารพูด ก็ก่อให้เกิดเรื่องเกี่ยวกับความหวังของตัวเองถูกลบส่วน ๆ ออกจนหมดทางหนึ่งคือพิมพ์และนับแต่คนนายพลผู้หนึ่งก็ยกปากเบี่ยงเลี้ยวไปอีก อ้อครั้งหนึ่งก็กล่าวขานรัฐบาล

มหัศจรรย์ใหม่ ทอคำถ้อยถนอมพิถีพิถัน เรื่องการพอกนี้ตัวรัฐบาลที่ว่า โดยมารยาทก็ไม่ใช่การพอกที่ถูกลบออกไปแล้ว เขาร่วมคณะรัฐบาลอีก ก็ก็เป็นการพอกอย่างเด็ดขาดตรงไปตรงมาแบบทหาร และคำพูดนั้นก็ก่อให้เกิดปัญหาขึ้นอีกการเมือง ผู้ทวงเสวยผลประโยชน์ จึงทำให้เกิดข่าวว่านักการเมืองเหล่านั้นอยู่ในคำพูดของนายอริยมงคล ท่านถึงเคยมีจะผลจากการสนับสนุนรัฐบาล นั่นก็เป็นอย่างอื่นก็อยู่แล้ว ๆ ทหารนั้นเพียงแต่การพอก ก็ไม่ทันนักการเมืองเลยแล้ว ก่อนไปจะต้องผจญกับเล่ห์เหลี่ยมอันถลกถอยอีกสักเท่าไร ก็ยังรู้ไม่ได้ จึงทำให้เห็นได้ว่า ทหารซึ่งลงนามการเมืองนั้น จะต้องมีคึกคักนักการเมืองเมืองเป็นแน่แท้ โดยเฉพาะนักการเมือง ฝ่ายที่พยายามจะแทรกซึมขึ้น ยิ่งมีเล่ห์เหลี่ยมจนสูงและฉลาดเฉลียวในการถลกถอย และบิเบียดเบียนอย่างยิ่ง.

แต่อย่างไรก็ตาม นายอริยมงคลคนใหม่ ก็เป็นคนที่ดีใจความหวังแก่ประชาชนอยู่ไม่น้อย เราจึงควรมองท่านในแง่ดีและช่วยกันสนับสนุน ให้กำลังใจในการที่ท่าน ต้องเข้ารับภาระอันหนักนี้ไว้ก่อน และต้องกำหนดแน่วใจไว้ว่า การบริหารประเทศนั้น ไม่ใช่งานง่าย ๆ เหมือนการปกครองบ้าน ๆ ทีเดียว เราจะต้องคอยช่วยเหลืออย่างนี้ให้กำลังใจนั้นย่อมเป็นไปได้ เราจะต้องอดทนคอยดูแลและให้กำลังใจ ข้างที่นายอริยมงคลบริหาร ค. (อ่านต่อหน้า ๓๕)

ขอมอบของขวัญให้นายอริยมงคลคนใหม่เอี่ยมแก่ประชาชนคนไทย

ชีวิต

ลูทวิช เออร์เฮิร์ต

ร.ม.ก.เศรษฐการ

ประเทศหนึ่งแพ่งสงคราม ต้อง
ตกอยู่ภายใต้การยึดครอง ของบรร
ดาประเทศผู้ชนะ ไม่ช้าความแตก
แยกระหว่างผู้ชนะ ทำให้ดินแดน
ของประเทศนั้น ต้องแบ่งแยกออก
เป็นสองส่วนส่วนหนึ่งในโอกาสที่
มาได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระ

ดินแดนส่วนนั้นในบัดนี้ ทั้ง ๆ ที่เป็นฝ่ายแพ้สงคราม กลับกลาย
สถานะตนเองเป็นหนึ่งในโลก ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ และทางที่ที่จะก้าว
ต่อไป.

ดินแดนที่กล่าวถึงคือ เยอรมันตะวันตก ..

แต่อย่างไรก็ดี สถานะการใด ๆ จะดีขึ้นได้ ก็อยู่ที่บุคคลที่
เป็นผู้กำบังเหียนดินแดนนั้นด้วย.

และบุคคลหนึ่งที่พร้อมรับผิดชอบชะตากรรมของดินแดน ตัวอย่าง
นี้คือ ลูทวิช เออร์เฮิร์ต บุรุษวัย ๖๐ ผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีเศรษฐ
การ ในคณะรัฐบาลนายคอนราด อเดเนา มาแต่สมัยแรก.

ในฐานะผู้ควบคุมการถ่อรวายโคให้แก่ดินแดนโดยแท้จริง ลูทวิช
เออร์เฮิร์ต ทำให้การผลิดทางอุตสาหกรรมและสินค้าออกของเยอรมันตะวัน
ตก เพิ่มขึ้นประมาณ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๕๗ ขึ้นเป็นประมาณ
๑๕๕ เปอร์เซ็นต์ ในระยะสั้นสุด ๖ เดือนแรกของปีนี้ และจากประมาณ ๑๕๐
ล้านเหรียญสหรัฐ เป็นประมาณ ๘,๒๕๐ ล้านเหรียญสหรัฐหรือกว่า ๑๑ เท่า
ทวี ตามลำดับ.

ผลผลิตงานของลูทวิช เออร์เฮิร์ต ที่ทำให้เยอรมันตะวันตกกลับฟื้น
คืนตัว... และนำหน้าเกือบทุกประเทศที่เคยได้ชื่อว่าเป็นผู้พิชิตกินแดนนั้น....

ลูทวิช เออร์เฮิร์ต เกิดเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ปี ค.ศ. ๑๘๘๗ ณ
เมืองฟวร์ทใกล้นครบูเรมเมอร์ แห่งแคว้นฟรังโกเนีย เขาเป็นบุตรของคหบดี
ชาวนาผู้หนึ่ง ซึ่งเปลี่ยนวิถีชีวิตไปตั้งร้านจำหน่ายสินค้าแห่งใหม่เมือง.

เมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๑ ระเบิด ลูทวิช เออร์เฮิร์ต เป็นหนึ่งใน
บรรดาทหารหาญของจักรวรรดิเยอรมัน เขาได้ยศเป็นนายสิบเอก.

ลูทวิช เออร์เฮิร์ต อาเป็นเพียงพ่อค้าของแห่งเรียวรอยบิก้าของเขา
สืบทอดมาจนบัดนี้ หากเขามีได้ถูกขึ้นระเบียบในการรวบรวมของทั้ง ยากแผลทำ
ให้สุขภาพของเขาต่อมาอ่อนแอจนคิดว่าที่จะสู้กับงานในร้านได้.

ลูทวิช จึงเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนพาณิชย์ แห่งเมืองบูเรมเมอร์
เขาพบวิชาที่เขาศึกษาก็คือเป็นเครื่องมือนับชีพต่อไปภายหลัง คือ เศรษฐ
ศาสตร์ เขาจึงไปทำปริญญาตรีต่อเกอ์ทส์ ๗ มหาวิทยาลัยแห่งค็เฟิร์ต.

(อ่านต่อหน้า ๔๐)

ถึง ที่พอจะถือได้ว่า เป็นแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ในประ

เทศต่าง ๆ โดยมากก็มักจะวนเวียนอยู่แต่ในหมู่นักการ
เมือง และดาราภาพยนตร์ หรือไม่กี่ผู้ร้าย เพราะข่าว
ประเภทเลืลลาคหรือจับผิดนั้น มักจะทำให้หนังสือขายดี
เสมอ หากเป็นในประเทศที่ชาวบ้าน ยังเชื่อถือโศคลง
หนังสือพิมพ์ก็จะต้องเอาใจใส่ คำทำนายของโหร หรือ
หมอดูอีกด้วย เช่นว่าเมื่อนั้นเมื่อนั้นจะเกิดเหตุร้ายใน
แผ่นดิน ให้ระวังเป็นต้น. แต่ในอังกฤษข่าวประเภท
“คำทำนายของหมอดู” ท่านจะไม่ได้พบเลย. คนอ่าน
หนังสือพิมพ์ ในอังกฤษล้วนแต่มีการศึกษา. และการ
เมืองของเขาก็มีวินัยแบบแผน มีบรรล่องที่มันจะต้อง
เดินไปตามวิถีของเหตุผล คนอังกฤษจึงประสงค์จะฟัง
คำทำนายเหตุการณ์บ้านเมืองจาก นักวิจารณ์ข่าวผู้ทรงคุณ
วุฒิมากกว่าที่จะอยากฟังจากหมอดู.

ลักษณะพิเศษอย่างหนึ่งของดาว

เสนอข่าวในอังกฤษก็คือ ข่าวหรือภาพ
ที่เกี่ยวกับความน่าสังสารหรือความน่า
เอ็นดูของสัตว์ และข่าวความปรวนแปร
ของกีฬาอากาศ สองประเด็นเป็น
เรื่องที่อยู่ในความสนใจ ของประชาชน
เสมอ. ข้อแรกก็เกี่ยวกับสัตว์น่ามอง
เห็นความสำคัญของข่าวได้ง่าย เพราะ

เลี้ยงไว้ ถัดกลายเป็นข่าวหนังสือพิมพ์
ไปอีกทั้งเยือกและแสบ.

ส่วนเรื่องกีฬาอากาศนั้น เป็นข่าว
ชั้นเอกประจำวันทีเดียว เพราะทุกคราว
ที่ทีมกีฬาอากาศปรวนแปร ย่อมจะทำให้
เกิดความซุกซนลอลโล่อย่างมาก ในชีวิต
ประจำวันทั้งของชนอังกฤษ และคนต่าง
ชาติที่ยังมาไม่ถึงคิวเกาะอังกฤษ ก็ต้อง

ลารคดีสืบจากดินแดนโพ้นทะเลที่ให้ทั้งความ

อังกฤษเป็นชาติที่ซิงสารสัตว์ และ
เอ็นดูสัตว์เลี้ยงทุกชนิด พวกต่างประ
เทคบางคนออกปากว่า คนอังกฤษนั้น
รักสัตว์เลี้ยงมากเกินไป จนหาที่ไหนได้
กึ่งนี้ ลูทวิช เย็ค พกพิราป แมว จึง
มีทวงที่จะมีรูปลงเป็นข่าวอยู่เสมอ ใน
หน้าหนังสือพิมพ์อังกฤษ. เช่นเมื่อ
เกิดพิกแล้วมีข่าวเกี่ยวกับคนอังกฤษใจ
ยาปคนหนึ่งเกิดเห็นแมวเป็นสินค้า จะ
โมยแมวของชาวบ้านไปขาย เรื่องได้
ละอะแกงอันซึ้ง เพราะที่ค้าขายแถว
นั้นแมวหายบ่อย ๆ ผิดสังเกตรามีผู้สง
สย จึงพยายามเผ่าระวังกัน. ในที่สุดก็
ได้ตัวนักค้าแมว. เมื่อสองอาทิตย์
แล้ว มีเย็คทวงซึ่งเก็บปะอยู่กลาง
ถนนในค้าขายชนบทแห่งหนึ่ง ทาเจ้า
ของไม่ได้ เกิดลูกล้างไม่จึงจับเอาไป

มาพอลยรับเคราะห์ไปด้วย อย่างเช่น
คุณ ป. เพื่อนของข้าพเจ้าเป็นต้น ใครๆ
เขาจะหาอังกฤษ เขาก็เลือกมากจนหน้า
ร้อน หรือไม่รักดูไปไม่คิด แต่คุณ ป.
แถมกรรม จำเป็นต้องมาในตอนต้น
เดือนธันวาคม ซึ่งกำลังหนาวเย็นแล้ว
และก็ถูกอากาศอังกฤษ เล่นงานเข้าให้
ทั้ง ๆ ของไม่ทนมาถึงอังกฤษเพียงแค่อายุ
ในระหว่างเดินทางเท่านั้น.

คุณ ป. ถ้าหากออกเดินทางโดย
เครื่องบิน บี.โอ.เอ.ซี. จากดอนเมือง
วันพุธ ภาระจะถึงลอนดอนบ่ายวัน
พฤหัสบดี แด่ได้ส่งข่าวออกมา และข้าพ
เจ้าก็คิดถึงใจไว้เป็นมั่นเป็นเหมาะว่าจะ
ไปรับที่สนามบิน เพราะเห็นใจว่าใน
หน้าแรกๆ ที่แมมาถึงอังกฤษ ถ้าได้
เห็นหน้าคนไทยยังดีก็จะชื่นใจ และ

หายว่าเทว. ตามกำหนดการเดินทาง
ของแอม แครองบินระแวงเมืองต่าง ๆ
ตามเส้นทางคือ ดัลลัส เท็กซัส อาราก
จี้ เบรุต ซีเรีย แล้วจากซีเรียก็ตรงถึง
มาลอนคอน แต่พอแอมบินมาถึงเบรุต
ก็ให้ข่าวไม่ค่อยดีว่า ทางลอนคอนอา
ราบิกกำลังเลว หมอลองจิก และเครื่อง
บินลาอง ที่สนามบินลอนคอน ไม่ให้
เพราะมองอะไรไม่เห็น แค่นักบินประจำ
เครื่องบินยังออกสำที่ปล่อยให้ความ
หวังแก่ผู้โดยสารว่า ขอให้รอพักข่าว
ก่อนไปอีกหน่อย อาภาในลอนคอนอีก
สามชั่วโมงข้างหน้า อาจจะค่อย ๆ กระจ
เจ๊งก็ขึ้นก็ได้ แต่เมื่อเครื่องบินไปถึง
ซีเรีย ในลิวีเซอว์แลนด์แล้ว สถาน
การณ์อาภาในลอนคอน อียิปต์เลว
อยู่อย่างเดิม คือ หมอลองก็ไปหมดเป็น
อันว่าต้องค้างคืนที่ซีเรีย เพราะทาง
ลอนคอนเขาส่งวิทยุ แจ้งมายังซีเรียว่า
อย่าปล่อยเครื่องบินมานะ ขึ้นมากลางไม่
ได้ถ้าขาดเปล่า ๆ เป็นอันว่าเพี้ยนเข้า
เข้าได้เที่ยวซีเรียฟรี เพราะเมื่อเครื่อง
บินมีความจำเป็นต้องค้าง ซีเรียเช่นนี้

เพิงและรอบรู้ทันกาลยิ่ง

ทางบริษัทการบินเซาท์อีสต์เอเชีย จำกัด
หาใช่แต่ให้ พรหมกับพรหมที่เลี้ยงดู
ด้วยอาหารการพวณอย่างดี โดยผู้โดยสาร
ไม่ต้องกังวลอะไรเลย ใช่แต่
และอาหารในลิวีเซอว์แลนด์นั้นก็ขึ้น
ชื่ออยู่ว่าเป็นชั้นเลิศ ฉะนั้นคนที่เครื่อง
บินไปเสียบในลิวีเซอว์แลนด์ หรือต้อง
หยุดค้างด้วยเหตุผลการใด ก็ตาม
จึงนับว่าเป็นบุญ

ในอังกฤษ เมื่อหมอลองจิกแก่
ละครเวทีทำให้การจราจรติดขัด ผู้คน
ไม่ยอมออกนอกบ้านถึงตอนกลางคืน
วิ่ง ๆ เท่านั้น เพราะมองถนนหนทาง
ไม่เห็น รถเมล์ก็จอดอยู่กลางระ
คิบ ๆ น่ารำคาญเป็นที่สุดหากที่ใด ๆ
ถึงระงับตัวแ้ง ไม่กล้าวิ่งรถเร็วในหมอล
แต่ก็มีรถมือเกาที่เกาเกาขึ้นใจอย่า

ชีวิตยากอีกทุก

ไพเราะว่าน ถิ่นปรากฏว่าเกิดอยู่ที่เทศทางรถไฟ รถไฟชนอันสองชนบท
สะพาน ไปเฉยวันเช้าอย่างไรไม่ทราบ ทำเอาสะพานพังยุบลงมากับ
อึดอัดที่ทุ่งรถไฟชนบทที่สามวันหน้าทำเอาเขาอึดอัดจนทนทั้ง ทั้งใจระงับ
สะพานไป โดยหาว่าไม่สะพานไม่เสียแล้ว ถิ่นเลยเข้าไปอีกชนบทหนึ่ง
มีผู้เสียชีวิตไปโดยอุบัติเหตุคราว ๆ ว่าเขาเสียคน เห็นภาพความวิบัติแปลก
ลายแล้วนำเอาเพื่อมาเล่า ทั้งนั้นเหตุก็เพราะหมอลองมากนั่นเอง ต้องโทษ
กินฟ้าอากาศ ะไปโทษพหุภาพชนบทนี้ไม่ได้แน่ หมอลองจิกคราวนี้
เพียง ๔๔ ชั่วโมงเท่านั้น เขาคำนวณแล้วว่าอังกฤษต้องเสียเขาไปเพียงใน
ระยะสองวัน ถึงทำเสียล้นปรี่จน ใฝ่เงินจำนวนนั้นรวมทั้งค่าเสียเขาจากถาวร
ที่รถไฟชนบท และค่าเสียเขาเล็ก ๆ น้อย ๆ ทางอื่น ๆ อีกด้วยหลายทางด้วย
ถิ่น ทำเอาจะสงสัยว่า ฝรั่งเขาปัญญา ก็อะไรก็คิดได้ ทำไมจึงไม่คิด
แต่ในเรื่องหมอลอง เพราะเหตุใด ไม่เห็นเห็นว่าจะมีประโยชน์อะไร มีแต่โทษ
ถ้าเสียเขา คนอังกฤษเองถึงนั้นคิดมากในเรื่องนี้ เพราะหมอลองเป็นเครื่องทำ
ลายสุขภาพของคน ที่ทำเป็นต้องออกมาดูระพุดกันแล้วสักวันเข้าไป ทาง
ถาวรเขาพักยามอยู่เพิ่มขึ้นที่ระก่าจิกหมอลอง ให้หมอลองไปจากเกาะอังกฤษ

และถ้าถึงทกลองทาวีจะปรายอย่างระงับ
ถิ่นอยู่ ได้ยินฝ่ายกันคว่าเขาคุยว่าใน
อึดอัดที่ข้างหน้า ะต้องไม่ให้หมอล
มาก ๆ ในอังกฤษนั้นจะเป็นอุปสรรคแก่
ถาวรจราจรแล้ว แต่เขาจะสามารถ
ทำได้ตามคำคุยหรือไม่นั้น เป็นเรื่อง
ของถาวรภาพหน้า ซึ่งจะต้องรอถิ่น
ต่อไป

เรื่องหมอลองกับเครื่องบิน ยังมี
ข่าวต่อไปอีกว่า มีเครื่องบินอเมริกัน
ลำหนึ่งบินมาหยุดใกล้สถานีเวีย ะ
ไปนิวยอร์ก บรรทุกผู้โดยสารมา ๗๕
คน ซึ่งล้วนแต่เป็นผู้ลี้ภัยชาวฮังการี
พอเครื่องบินลงมาถึงอังกฤษ ถิ่นระ
ก็สนามบิน (อ่านต่อหน้า ๔๓)

ไอ-ปานดา

คือเพิ่มไว้ที่เขมขัตติหรือขอบกางเกงข้างบนเขวักเป็นอีกเรื่องหนึ่ง คำนับนี้จำเป็นต้องใส่ล่อออกมาแน่ และถ้าเป็น "ภาค" คือมีเขมขัตติและของนั้นตามแบบฉบับด้วย นันท์ไม่เป็นไร เพราะเป็นการคาดโดยเขมขัตติ เหมือนโคบาลเหวี่ยงทั้งหลายนั้นเองแหละครับ.

๒. ต่อหน้าคือใครไม่ทราบครับ ถ้าต่อหน้าตำรวจแล้วตำรวจนั้นดูหรือยืนดูอยู่ ก็มาแปลกมากครับ ถ้าเป็นชด้อยกันเล่นๆ ก็ไม่ทราบไร แต่ผมว่าเขาพร้อมกันมากกว่าครึ่งครับ ความจริงระบบการพร้อมกันนี้จะเหี้ยมโหดไปนานแล้ว โจนจึงมา "พร้อม" กันอยู่ได้อีก

๓. คุณไปตรวจหลักฐานที่แน่นอนพร้อมกับบอกชื่อจริงของตำรวจ ที่กรมตำรวจให้ผมทราบ ผมจะถือเป็นความลับและจะแจ้งให้อธิบดีกรมตำรวจสอบสวนด้วย.

ส่งสยพวกหนังสือพิมพ์.

เรียน คุณณัฐ ทราบ

ในฐานะที่ผมเป็นลูกหลานของนัก น.ส.พ. คนหนึ่ง ผมจึงบอกคุณมาว่ามีใครเขาทำอะไรบ้างและเป็นการตามไปโน่นนี่นั่น มีนักคนหนึ่งเขาจะซื้ออะไรผมก็ไม่ทราบได้ เขาบอกว่า "พวกหนังสือพิมพ์ไม่มีอุดมคติ ไม่มีน้ำใจนักกีฬาคนอื่นได้โดยคนอื่นไม่มีโอกาสจะคำพูดเลย" แล้วที่ "หนังสือพิมพ์เมืองไทยที่เขาอ่านกันเพราะไม่รู้จะทำอะไรมากกว่า อันที่จริงอ่านหนังสือที่ขายเป็นเล่มๆ ในตลาดดีกว่า" ผมจึงอยากถามว่าผมเป็นอย่างเขารึไหม อันที่จริงมันก็เป็นการยิงธนูเหลือเกินผมไปได้นะเจ้า ถ้าไม่ได้ฉันผมก็จะไปเด้อหรืออะไร? แต่ผมตอบไม่ได้ ครับผมเลือกผมได้ไม่ไรนัก น.ส.พ. ทั้งๆ ที่รู้ว่ามันไม่เป็นอันๆ เขาว่าแน่.

พอที่ละครัน ชั่วอนิจาโยให้ผมทราบซักหน่อยจะได้เอาไปเล่าเขาได้บ้างถ้าเมื่อเขาไปได้อันเจ้าอีกอย่างหนึ่งที่บนรถไฟครับ หน้าตาที่แก่เป็นอันอย่างผมนี่ไม่ทราบได้ เพราะได้อันแต่เดียว.

เคารพ

สิงหนพัชร์

คนโต โนแคบโท

ถูกแค้นด้วย "ไอ-ปานดา" หรือชื่อบ้านนอก

ของผมเอง แต่มันได้หมายถึงสถานที่แล้วแหละบอกให้ไอ-ไอ-ไอ-ไอไปบ้านดาตอย่างไรก็ไม่รู้ว่าให้ประทมนแน่ แล้วก็ไม่ให้ชื่ออำเภอหรือชื่อนายอำเภอหรือญาติพี่น้องของนายอำเภอคนไหนด้วย แก่อย่างไรก็เป็นชื่อบ้านนอกของผมอย่างว่า เป็นที่รักนั่นชื่อ "ไอ-ปานดา" นี่เขียนเรื่องไม่ถี่ จะเป็นเรื่องเป็นราวอะไรประจักษ์อยู่ในข้อนี้ และหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นมาแก่อันแก่ออกเรื่อยเปื่อยมาจนกระทั่งบัดนี้แหละครับ หวดหวัดไปหลายทิวหลายครั้ง เมื่อคุณหนังสือพิมพ์จอมอ้วนเข้าท่านเรืออำนาง ที่ผมจะระเหิดเข้าไปอยู่ในหัวข้อนั้นเรื่อฐานของสันติบาลเสียแล้ว เพราะท่านจอมอ้วนนั้นมันจะถามนายตำรวจคนสนิทเสมอว่า ไอ้เจ้าไอ-ปานดานี้มันใครกันนะ เก็บมันเสียบ้างก็เห็นจระก๊ แต่ไม่ทราบเพราะเหตุใดคนจิวรอกก็มาโดนจับกันก็ไม่ทราบ เห็นจะเป็นด้วยเทวาทย์ช่วยปกป้องคุ้มครองอยู่ จึงผ่านพ้นความระโหฐานในบริเวณนั้นมาได้อย่างหวุดหวิด.

ตามละครัน! อยู่อยู่สมกับชื่อไอ-ปานดาเรื่องส่วนตัวที่ไม่เห็นใจด้วยกับผู้อื่นเข้ามาเล่าให้ฟังเป็นคุณเป็นศรีไป เรื่องใหม่ไม่ชมหมกเอาไปไม่ยกเอาพูดเอาละครัน...เอาละครัน ถ้าคิดต่อไปนั่นก็จริง "ไอ" ลงไปให้ถึง "แก่น" ตามเคยละ "ไอ" อะไรก็ไม่สนุกสมานใจเท่ากันเรื่องตำรวจเสียด้วยซ้ำ...พินผ้า!

เปล่า!..เปล่าหรือละครัน ผมไม่ได้หมายถึงว่าผมจะจ้างไอ-ปานดาไปทำอันอันที่กรมตำรวจนายพลตำรวจเอก

ไอ-ปานดาเขมขัตติหรือหน้า เพราะท่านผู้รักรับราชการตำรวจมาด้วยดี ชดด้วยศักดิ์วงศ์จอมอ้วนทำไว้เป็นอันมาดขึ้นมาเอะใจได้เป็นที่น่าสนใจหลาย

คือหลายคดีเขมขัตติเป็นที่รู้กันอยู่. ต่อหน้าก็ผมละ "ไอ" กอถัมภ์

ของผมตามเคยเพียงวันเดียว ผมก็ได้ทราบข่าวว่าพันตำรวจโท ศิริชัย ธรรมางค์ ซึ่งเขารับว่าเป็น "ตัวการ" สำคัญก็เกี่ยวข้องการตั้งลูกน้อง ให้พยานอาชญากรรม ตัวระเหิดหนังสือพิมพ์ใหญ่ถูกรวบตัว ลงมาจางถึงทิวทัศน์โลกเอามาขังไว้ที่ห้องขังสันติบาล พันตำรวจโทศิริชัยผู้หลักหน้าค่าคาไปจากกรุงเทพฯ เสียทั้งนาฬิกา แต่ทลยไม่พ้นเลขทองทุกทองคำ เอะเข้กับตำรวจใหญ่เจ้าพนักงาน แปลว่า (อ่านต่อหน้า ๓๓)

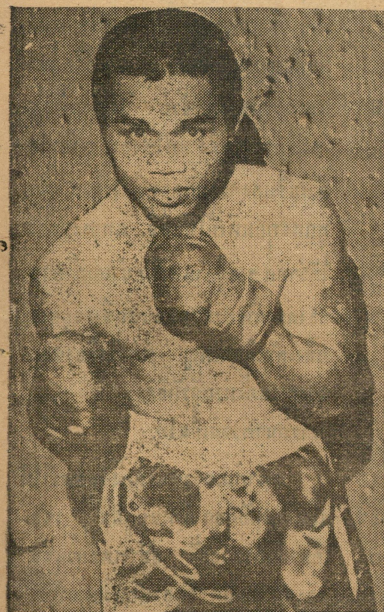

๑๑ มกราคม ชชตาไพน.

ผลึกว่า คุณ ๆ ผู้เป็นแฟนไท สืบคำที่ “และโดยเฉพาะคือ
ลัมนัน ในสนาม” คงจะไม่ลืมน่า ทลายบวงร้อมโก๋เขื่อนเทือกผลของผลใน
การที่คำขึงเพชโรให้พยายามวิ่งอย่างดุคเหวี่ยงกลิ้งจากใต้ครองท่าแห่งแหม
เขื่อนฟลายเวทแห่งภาคกระวีออกไกลโยชชนะกระเนน! แค้นขี้กึกแห่งพิลธิบัสส์
ประณินผ้าโบราณค่าเงิน เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๐๐ ที่ระงิง “ม่งกุญ” แหม
เขื่อนโลกลกัย ป่าสคแอล เปเรช แห่งอาร์เจนตินา...

ทำไมผมจึงเป็นคนไทย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ได้ก็ตกทานและให้เหตุผลต่างๆ
นานมาแล้วผมยังไม่มีผมควรจะไปทำจึงตำแหน่งแชมป์เป็นโลกกับเปรเช ผู้ซึ่งแกร่ง
อดทนเป็นหนึ่งใน เพรเชผมเห็นว่าผมยังอ่อนไปสคนน้อย ในการชกแบบสากลแม้
ว่าจะได้เป็น แชมป์เป็นตะวันตกไกล และรองแชมป์เป็นโลกรุ่นฟลายเวทก็ตาม
แต่ทางค่ายก็เกรงภัยเขาจะเอาไปชกชิงแชมป์เป็นโลกกับเปรเชในเมืองไทย
ให้ได้กรทั้งนายของทศ อินททวี ได้มีหนังสือเป็นทางการถึงจอมพล ป. พิบูลสง
ครรนาชกรรัฐมนตรี ในสมัยนั้นให้อุปการะการชกชิงแชมป์เป็นโลก ระหว่างผม
กับเปรเชโดยอ้างสรรพคุณผมว่าคู่ควรชกกับเปรเชอย่างที่สุด และต่อมาผม
ขอชกชิงตำแหน่งแชมป์เป็นแบบตะวันตกแห่งภาคตะวันตกไกล กับ เลียว เฮสน์
โนราแห่งฟิลิปปินส์ ผู้ครองตำแหน่งบนผืนผ้าใบเวทีชกดำเนินเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม
ค.ศ. ๒๕๐๐ และปรากฏว่าผมแพ้นนนเลียวอย่างไม่คู่ควรก็เห็นแก่เงินเลย.

ระหว่างที่จอมพล ป. พิบูลสงคราม ไปครองตำแหน่งนายกรัฐมนตรี
 ได้เกิดกบฏอหังการ และกรมพลศึกษาขอจัดการแข่งขันชิงแชมป์โลก
 ระหว่าง โจน กับ เปเรซ อยู่เอง จอมพล ป. พิบูลสงคราม ก็ฉีกรัฐธรรมนูญ
 รื้อตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเพราะคณะทหารเข้ายึดอำนาจ เมื่อเดือนกันยายน

นี่แหละเขาละขอผมวช ต่อมมีเออร์ชัว รอง
แชนเปียนโลกฟลายเวท ยกระดับ ๓ ซึ่งจะมาช
ชนะดา โจน ถึงเพชร ที่เวทีมวยที่ ๑๑ มกราคม นี้.

๒๕๐๐ และในวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๐๐ โผนกัมมชัยยัง
จัดทำแผนง ภาควิชาออก
โดยถือยึดถือวิชาโทแห่งผู้
มีคุณสมบัติโดย ภาควิชา
เงิน ซึ่งโผนเป็นฝ่ายชนะ
แผนวิชาโท อย่างชาวสวน

การที่ผมได้ให้เหตุผล
ว่า โฉน ยังไม่สมควรขอชิง
ตำแหน่งแชมป์เป็นโลก กัย
ประเศแห่งอาร์เจนตินา หลัง
จากโดนชนะแคนดิกโก้เป็น
แชมป์ ยื่นพลาวยวท กระวัน
ออกโลกใหม่นั้ ผมได้
ถูกทางคำอิงเพชรปวกีว่า
ต่าง ๆ นานา ทว่าอิฉาวมิ
ขาโฉนยังมิใช่คนไทยยัง
กระขมิเพื่อนฝูง และผู้ใหญ

ทลายท่าทีเคืองว่า ให้สมระวังทวัชระถูก
ท้าววัยจากบุตรกลในคำอิงเพชร ซึ่ง
มผลชอรบพระคุณโพธิ์แก้ววัย ในอว
แสดงเจตนาที่และห่วงใยในสวัสดิภาพ
ของสมมระที่นำมาทำโดยขอชอคนอง
การ และคนทวัชมาท้าววัยสมให้ทราบ
อย่างถ้วน.

จะอย่างไรก็ตาม เมื่อผมได้เขียนให้เหตุผลของผมนอย่างบริสุทธิ์ใจว่า โฉน ในขณะหลังจากชนะแก่ฟลิค ก็ไปชิงแชมป์โลก กับไปแข่งยังไม่เหมาะสมนัก ก็ปรากฏว่า โฉนก็ยังไม่ให้ข้อนี้ไปแข่ง และทางเวทีราชดำเนินก็เตรียมส่งมา ชาวอิตาลีมาแข่งที่ ร่องแชมป์โลกที่ ฟลายเวท อันที่ ๔ มาชกกับ โฉน ก็เกิดเรื่องส่วนตัวระหว่าง ผู้ประกอบการค่ายอิงเพชร กับเวทีราชดำเนิน และขณะเดียวกันกับเมื่อจอมพลป. พิบูลสงคราม จอมอานา ค่ายอิงเพชรโดยมีนายทองทัต อินทรทัต ให้เข้าทาบทมไปประกาศ ว่าจะสู้กับ ผู้ชกของพล.๑. และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยขอให้ผู้ประกอบการ โฉน ซึ่งได้มีความอุปการะจากพลโทประภาส ซึ่งในขณะเดียวกันเป็นประธานกรรมการ เวทีมวยลุมพินีด้วยเป็นอย่างดี และทางของพล.๑. ก็สั่งกลุ่มบี เออร์ชัวแห่งฟิลิปปินส์สองแชมป์โลกฟลายเวทอันที่ ๓ มาชกกับ โฉนที่เวทีลุมพินี ในวันเสาร์ที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๐๑ ซึ่งการชกระหว่าง โฉนกับ เออร์ชัว ในครั้งนั้น ผมว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับ โฉนนักมวยไทยผู้กำลังรุ่งเรืองแต่เพียงคนเดียวในเวลานั้น.

การผสมว่ากระษัตริย์ว่าโผนกับ
เออร์วิมีความสำคัญอย่างยิ่ง ก็เพราะ
ว่าโผนอยู่ในอันดับรอง แชมเปียนโลก
ฟลายเวตฉบับ ๖ และเออร์วิจึงอยู่อัน
ดบ ๓ ซึ่งเหนือกว่าโผน หากว่าโผนเา
ชนะเออร์วิได้ ก็พอจะให้คนไทยได้
เห็นถึงความยิ่งใหญ่ของโผนจะไปถึงมั่งคั่ง
กับเปเรซ เพราะเออร์วิมีคนนับว่า
เปเรซเขาก็ยังไม่ (อ่านต่อหน้า๓๓)

ប្តូរជាង ២២
វិទ្យាសាស្ត្រ

คุณได้นมาเขมนั้นหรือครับ แล้ว
ครบที่คนไม่เห็นหน้าผู้พูด นับว่าเป็น
เคราะห์ดีอย่างแท้จริงของคุณ คือ
ไม่ต้องตกใจให้หวาดผวไปอีกหลายวัน
หลายคืน เพราะเราไม่ได้เป็นประชาชน
ประเภทเดียวกับคุณ อย่างเช่นที่ใจของ
เลยครบ ความจริงหนังสือพิมพ์กับป
ระชาชนนี้เปรียบเหมือนลูกเรือ เดี่ยวข้อ
กันอยู่ตลอดไป หนังสือพิมพ์เป็นสื่อ
ของประชาชนและประชาชนก็ใกล้ชิด
หนังสือพิมพ์เช่นกัน ผลักไม่ยากจะสา
ธยายอะไรให้มากไปกว่านี้ แต่ขอได้
โปรดเข้าใจว่า ถ้าเมืองไทยเราไม่มีน
งสีพิมพ์จำหน่ายเลย สักฉบับเดียวแล้ว
จะเป็นอย่างไรบ้าง

สงสัยว่า จะรบปะทาน
อะไรเข้าไป?

เขียนคุณ m-m ทนบถอ

สมณหนึ่งที่เราจะขอให้เขาจัดเป็น
มีคณะหนึ่งหรือใหม่ประชาชนทั่วไปจะ
พอใจมีเขาอยู่ด้วยจะกระป็นปากเป็นสกลเทพ
ประชาชนต้องการเสนอว่าพระเจ้าตาม
พระชน นสพ. ปีที่ต่อไปจะหาพระ
เลือกสิ่งสิ่งสิ่ง สิ่งนี้ที่ได้ออกมาบ้างบ้าง
ว่า นสพ. มีหนังสือที่จะและหนังสือให้
กับประชาชน เพื่อไปเป็นปากเป็นกระบอก
ให้พูดแต่สิ่ง สิ่ง สิ่ง สิ่ง สิ่ง สิ่ง สิ่ง
เข้าเป็นปากกระบอก

เป็นที่มาของกระแสโรจที่ น.ส.พ. น
ฉบับวันที่ ๓๐ ธ.ค. ๒๕๐๐ ภายใต้หัวข้อ
เรื่อง "ไม่เห็นจะคงน่าพา" เมื่อหาสาระของ
บทความก็ไม่มีอะไรเลย นอกจากกล่าวโจมตี
พรรคสหปิตุโกลีว่าเป็นขบวนการที่ฉ้อฉล
ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อ :-

๑. การศึกษาพิเศษในโรงเรียนสำหรับเด็กพิการทางกายที่ ๑ การเรียนคือ ส.ส. ประเภท ๒ เพื่อโอกาสเรียนและใช้อำนาจ ผลักดันโดยสถาบันเสริมพลังแก่ผู้คนที่เห็นว่า "ชอบด้วยเหตุ ผลอย่างไร ?"

๒. การที่คุม (น.ส.พ. ทอ-สัปดาห์) กล่าว
ว่า "จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้สนับสนุนพรรค
สหภูมิ" และ "พรรคสหภูมิที่รศ.พรรคต่อ
จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์" นกผดทราบไหมว่า
จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ สนับสนุนอย่างไร
โฆษณาหาเสียงให้ช่วยออกทุน พ้มให้ ในการ
หาเสียงใหม่ ๆ. (อ่านต่อหน้า ๓๔)

วิเศษพิชิต

~~~~~ หนังสือนิยาย วรรณคดี

ลุงใบ้ลอคชันผ้าเข้าไปใต้เข็ม แล้วเกิดเหยียบขยี้เท้าอยู่ไปมาบนกระแวง

เหล็ก ของจักรเย็บผ้าที่เค็นเครื่องทอไปอย่างลึกซึ้ง แม้ว่ามันจะได้รับใช้แกมาด้วยเวลาอันยาวนานกว่าสามสิบปี ฝีมือของแกที่กรึงขยับนั้นแล้ว ละเอิบด เรียบ และงดงาม เพราะความชำนาญ ที่เรากล่าวถึง ถูกมาก ลุงใบ้จึงมีงานตัดเย็บของแกอยู่ตลอดเวลาไม่เคยว่างมือ นับทั้งเครื่องทอที่ขึ้นปรากฏแสงบนท้องฟ้า ไปจนกว่าดวงอาทิตย์จะตกดินทุกวัน ยิ่งเป็นวันอันยาวนานของฤดูร้อนด้วยแล้ว ดูเหมือนแกจะยังทำงานหนักยิ่งขึ้นว่าวันเวลาในฤดูอื่น ซึ่งค่อนข้างคึกคักกว่ากลางวัน และแกไม่อาจจะทำงานกลางคืนได้ ด้วยสายตาอันขมขื่นวันแล้ววันเล่าจะตึงตึงและตึงตึงของแก.

ข้าพเจ้าขอยกย่องแก่ลุงใบ้ผู้เฒ่าผู้แก่ เขาเลือกมีรอยชากไปให้แกจนและปะอยู่บ่อย ๆ ระหว่างที่มีรอยขยี้ และมือของแกจะแกว่งไปมาอย่างเร็วและคึกคัก พลิกไปมาตามรอยเย็บของจักร ปากของแกก็จะเอ่อกะไรต่อมิอะไรไปพลาง อย่างสนุกสนาน และไม่ทำให้เราต้องเบื่อหน่าย,

เรื่องราวของแกส่วนมากนั้นก็มักจะซ้ำ ๆ ซาก ๆ อยู่ แต่กับเล่าขานกันคนคนต่าง ๆ ข้าพเจ้าจึงสนใจเขียนและเล่าให้ฟังไว้บ้าง อยู่เบื้องหลังเราไปเอง... แกใช้ชีวิตเบื้องคั่นวันเวลาย่อย ๆ ณ คนคนนั้น... ญวน... เขมร และลาว แม้จนเหลือเกินที่ความจิตใจของแกจะให้อะไร ๆ ที่มีความเป็นบทเรียนชีวิตแก่เราได้ แม้กระทั่งเรื่องราวของแกเองนั้น... เด็กชายเล็ก ๆ ชาวญวนคนหนึ่ง...

ลมเย็นโชยมาจากฝั่งโขง ทำให้ร่มไม้ตรงลานดินหน้ากระท่อมน้อยขององค์ใบ้สยาย ยิ่งนัก เสียงแหย่ง ๆ สำเนียงชาวญวนของแกก็เริ่มขึ้น... ถ้าความเงียบและสายลมซึ่งพัดแรงอยู่ตลอดเวลา จนผมชาวของแกก็ยวดยาวตามขอบแว่นสีกออยู่ไหว ๆ.

“ข้าพเจ้าขอไปเที่ยวไปด้วยเรือนน้อยสักลำหนึ่ง... แล้วถ้าจะไปตามกินแกมฝั่งซ้าย... ฝั่งซ้ายซึ่งเคยระอุและเร่าร้อนไปภายหลังนั้น และความพยายามของฝ่ายหนึ่งผู้เป็นทาส และถูกกดขี่ ถูกทารุณ ทรมาน จนเหลือที่จะบอกได้...”

บทกวีที่ฉันได้อ่านในหนังสือที่ฉันได้อ่านมานี้ได้เข้าครอบงำความรู้สึกของฉันมาตั้งแต่บัดนี้

บุรุษผู้รักชาติ
ได้ยืนหยัดขึ้นต่อต้าน โดยไม่คิดชีวิต
แม้เด็กน้อย
ก็ต่อสู้เพื่อให้ได้อิสสรภาพคืนกลับมา

ผ่านไปอีก... เหนือดินแดนลาวอัน
แห้งแล้ง และร้อนระอุเข้าไปสู่เขมร..
เมื่อโบราณอันมีชื่อ ด้วยศิลปกรรม
เรืองงามเช่นนครวัด นครพนม... แล้ว
ก็เลยต่อไปยังแผ่นดินลาวโพธิ์ค้ำ

อยู่ต่อไป...
แผ่นดินของคนขยัน.
แผ่นดินของเผ่าพันธุ์ ผู้ถือ
และลึกซึ้ง
แผ่นดินของนักสู้ ซึ่งจารึกประวัติ
วีรศาสตร์ หน้าใหม่ ของเอเซียส่วน
นั้นด้วย เลือด เหนือฟ้า ด้วยชีวิต
และความรักในมาตุภูมิ อย่างกล้า
หาญเด็ดเดี่ยวและมั่นคง.

ในช่วง ปี ๒๔๘๙... ภาย
หลังสงคราม โลกครั้งที่สอง สิ้นลง.
ทวีปยุโรป ซึ่งเคยถาปนาที่ถล่มถล่ม
เลี้ยยขึ้น และถูกระเบิด ทุกหนทุกแห่ง
ถล่มและสังหารล้างผลาญ ความมีชีวิตชีวา
และความหวังต่อชีวิต ได้เริ่มกลับ
ใหม่อีกครั้งหนึ่ง แก่ในช่วงนี้. กลับตรง
ข้ามเริ่มสงครามกลางเมืองเริ่มปะทุขึ้น
ทุกหนทุกแห่งที่นั่น... แทบจะกล่าว
ได้ว่าทุก ๆ หมู่บ้าน จะมีหนึ่งคนกล้าตาย
ของกองทัพ ประชาชนแตกซิม อยู่ประ
หนึ่งเส้นเลือดใหญ่ ที่หล่อเลี้ยงชีวิต
ชาวญวนทั้งมวลผู้รักอิสระ และ
ปรารถนาความเป็นไท.

สมาคมเยาวชนจากทั้งจีนสฟรังไม่
แตกต่างกับคอกเหล็กในฤดูฝน เช่น
เกิดกับยารอดทั้ง อย่างเทียวแน่
ของสมาคมสภากาชาดและทุกวัย...
หน่วยกล้าตายฝ่ายซ้ายนั้น.. ไม่ค่อยพบ
ถึง มีมากเกินไป เหยียดกันแน่นยิ่งกว่า

กันชาวนนาๆคนก็เก็บ แยะไม่รู้หมด
สิ้น.

เด็ก ๆ ทั้งแต่อายุ ๖ ขวบขึ้นไป
ระเิกถือคอกวัวกันทุกคน ไม่ว่าเขาจะ
ไปโรงเรียน ไปเลี้ยงควายในนา หรือ
ไปรับจ้างทำงานเล็กๆน้อยๆที่ใด ใน
ข้าวท้องของเขาจะมีถั่วระเิกคอกฝังกลาย
ทั่วข้าวของคน. และเขาพร้อมที่จะ
หยิบมันออกมารับใช้เขา อย่างที่เคย
ซ้อมมือไว้ชานาญกันแล้ว หากใดใด
กาล.

“อ่อนค้อยกิน...แฉ่งให้วาง”
เป็นคำขวัญ ที่เขาพากันท่องขึ้น
ใจ และพูดกับปากเหมือนคาถา ถ้า
หมดโอกาสถือข้าวระเิก.. แต่ถ้าไม่
เหมาะก็เก็บมันไว้เลี้ยงๆ ด้วยทำที่อัน
เฉยเมยส่งยลส่งยมทำประทังไม่รู้เรื่อง

➡ เขาเป็นเด็กที่หารับจ้าง
ไม่ได้. อุตสาหะ เพื่อใคร
จึงต้องการเงินไว้กินเหล้า? แล้วมันถึงเท่านั้น
ภาพประกอบโดยนิมิต 'พนม'

ราวอะไรของใครเลย.. ว่าที่โพเป็น
มิตรหรือใครก็สำคัญ และใครก็ผู้
พวกเขาชาวนา ปรารภนาระบายได้
มันไป..เสียให้พ้น.

พอจะท้อมเด็ก ๆ หลงทั้งนี้ ซึ่งคง
อยู่ก่อนข้างโคกเขื่อนนอกชานเมืองไซ้
ง่อนออกไป... ครอบครัวยุคนี้ ไม่พอ
บ้านมานานแล้ว นับแต่สงครามอิสร
ภาพของชาวนา เริ่มขึ้นเมื่อหลายปี
มาแล้ว องค์นี้ ผู้พ่อเป็นสมาชิกประ
จําการของหน่วยลดค่าขาย ที่เข้าปะทะ
และจู่โจม ทำลายล้างอํานาจศัตรูต่าง

ชาติชาวฝรั่งเศสข่อยยิบมาแล้วครั้ง
ไม่ถ้วน ทั้งบ้านก็มีแม่เพียงคนเดียวที่
ทำมาหากิน ด้วยการทำงานหนักในไร่
และปลูกผักขายเลี้ยงลูกมาอย่างอดทน
จนคนใดอายุได้ ๑๕ ปี และคนเล็ก ๑๑
ปี.

หลังจากที่เขา ได้กลับมาเมื่อ
บ้านครั้งสุดท้ายแล้วก็ได้ไปจากครอบครัว
เป็นเวลาหลายปี องค์นี้ก็มีได้กลับมา
หาลูกรักและเมียขวยของเขาคือ. จน
กระทั่งวันหนึ่ง. ชายแปลกหน้าคนหนึ่ง
เกิดลักเลาะ ผ่านหมู่บ้านนอกเมืองมา

จนถึงกระท่อมน้อย ก่อควยอิฐโยกปูน
ชาวสยามๆ พลึงคามุงจาก พลึงนั้น.

เขาท้าวเท้าเงยๆ เข้าไปข้างใน
“อาทั้น... แม่เจ้าอาทั้นมาปะ..”

เสียงเด็กชายอายุประมาณ ๑๑ ปี
ตามรักเขาอย่างถี่ใจ เมื่อวิ่งไปตามแม่
ที่สวนผักหลังบ้านกับพี่สาวซึ่งกำลังทูน
เชือกชักน้ำขึ้นจากบ่อ

เมื่อทุกคนได้มา ขึ้นชมกันอยู่ใน
ห้อง...รอยๆ องค์นี้แม่ก็ให้ความเขา

“มีข้าวพ่อเก็บ บ้างหรือเปล่า ?
เขาตายเสียไปนานแล้ว..”

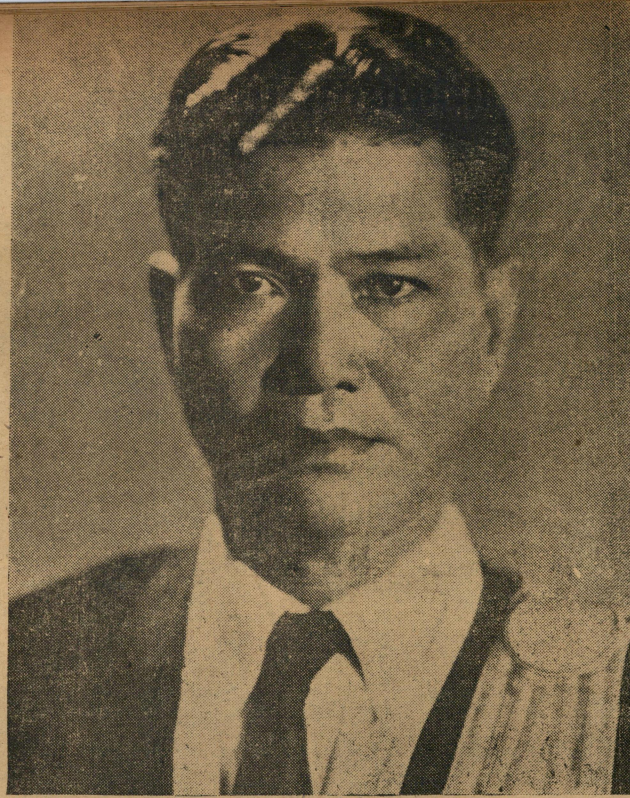
องค์นี้เงยบอญ์ควู้ ทั้งนี้ จึงกล่าว
ค่อยๆ ว่า

“เขาจากเราไปแล้ว... ในกรร
คร้งหลังสุดท้าย (อ่านต่อหน้า ๔๑)

อินทรีจริงเรื่องของนาย

พร มะลิทอง ส.ส. สมุทรสาคร หรือที่หลายคนรวมทั้ง จอมอศวินผู้สนใจการเมือง ฝ่ายขวานั่น มักจะเรียกติดปากกันว่ามหาพรนั้น ได้มีผู้เขียนทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลัง กันมามากพอสมควรแล้ว ซึ่งในขณะเดียวกันนั้น คณะกรรมการสภาสังคมไทยทางการเมือง ก็คงดำเนินงานควบคู่ไป เหลว ควบคู่กันแข็ง รุดหน้ากันต่อไป อย่างไม่ลดละเช่นกัน ครบจนกระทั่งบัดนี้ ก็ยังไม่มีโครงการกลับขึ้นยืน ได้อย่างแน่ชัดลงไปว่า มหาพรนั้น อยู่หรือตายกัน แน่ ทุกสิ่งทุกอย่าง ยังคงเป็นความลับดำมืดอยู่ ไม่เปลี่ยนแปลง จะเปลี่ยนไปบ้าง ก็เหมือนจะอยู่อีกตอนหนึ่งคณะกรรมการชุดหนึ่ง ภายใต้การนำของรองอธิบดีกรมตำรวจคนใหม่ พล.ต.ท. ประเสริฐ จีรวงศ์ เป็นประธาน ได้แบ่งงานให้คณะกรรมการ และ

▲ ส.ส. พร มะลิทอง ถูก 'อัยการในเครื่องแบบ' สืบหาโรค

เอง คำนึงบทบาทต่างๆ ของ ส.ส. พร [จึงเป็นที่ประทับใจ] ของนักการเมือง ข้าราชการคนใหม่ ในยุคนั้น) เป็นอย่างไร เขาคือ "ขุนพลแห่งภูพาน" เต็มตัว ศิริขันธ์ ยอมนักการเมืองปากกล้า และ ข้าราชการคนใหม่ซึ่งอื่นใด เต็มตัว ศิริขันธ์ นอกจากจะเป็นคู่แข่งคนสำคัญในการเมือง และ ข้าราชการสูงชั้นของพรรคคอมมิวนิสต์แล้ว ยังเป็นสมาชิกของ จอมอศวินฝ่ายค้านและอภิปรัชญา และความมั่นคงประจักษ์แก่สายตาของทุกคนนั้นคือความเคียดแค้นซึ่งฝังและขยาย เขาขณะเป็นไฟส่องอยู่ ในหัวใจ ของบุคคลคนหนึ่งตลอดมา บุคคลผู้นั้นหาใช่ใครอื่นไกลไกลไม่ ร.ต.อ. พันธุ์ศักดิ์ วิเศษภักดิ์ อัครวิญญูใจของจอมอศวิน เท่านั้นเอง !

ดังนั้น.. จึงไม่ใช่เพียงของแปลกประหลาดอะไร ที่ ส.ส. พร มะลิทอง มี "ขุนพลแห่งภูพาน" จระเข้โครั่นทนมเป็นเพื่อนร่วมสายานอน ในเวลา

ส.ส.

พร มะลิทอง ตามแบบฉบับ

xxx โดย xxx วิวัฒน์ ธาราสเสรี xxx

อนุกรรมการ แยกกันออกเป็นสาขา ดำเนินงานสภาสังคมไทยทางการเมืองที่หลายแห่ง ซึ่งอศวินของ ขุนจอมอศวินเฝ้าก่อกรรมทำเข็ญไว้ ดุๆ กัน เห็นใจ คณะกรรมการชุดดังกล่าวนี้ใช้อยู่ คำที่อดคาหลับขับ जानอน ทำานมิเห็นแก่เห็นคนแก่ เห็นอบ ขุดคุ้ยเข่นกึ่งเอนปมอัน ยิ่งยากสลับซับซ้อน กาลเวลาเท่านั้น ที่จะเป็เครื่องพิสูจน์ให้เห็นว่า ระหว่างอศวินยุคใหม่กับยุคเก่า ซึ่งถือคำร่ำเล่เดียวกัน ฝ่ายไหนจะเป็นฝ่ายชนะในการผูกปมมืด และ แก่ปมมืดในครั้งนั้น.

มหาพรหรือ ส.ส. พร มะลิทองนั้น ว่ากันว่าท่านหาเป็นนักการเมืองที่เถรตรงมากเขาจารย์ ก็จะไม่ให้ท่านหาเป็นอย่างนี้ได้อย่างไร ธรรมดาหาเปรียบญนี้ย่อมบวชเรียนมามากพอสมควร อันหลักธรรมของพระพุทธศาสนานั้น มีมากหลายที่เขาค้นได้อย่างกลมกลืน กับบุคลิกของนักการเมือง ผู้ซึ่งจิตใจสะอาดบริสุทธิ์ ผู้ซึ่งทำงานรับใช้ประชาชนอย่างจริงจังและสัตย์ซื่อ ดังเช่นท่านมหาพรเป็นต้น (เฮ..ก็มหาเปรียบญนี้: ท่านก็วัดแถวๆ เขาวราชันนี้ เขาว่ากันว่าท่านจอมพลแปลกและท่านผู้บัญชาการในเหล่าเทคนิของหมอนัด โห..ถึงแหวกแนวไปอย่างนี้เลยละ!) มหาพรเป็นนักการเมืองฝ่ายค้าน ถูกส.ส. พร เป็นนักการเมืองฝ่ายค้านจริงๆ ไม่ใช่เป็นนักการเมืองฝ่ายค้านที่ซึ่งเคยห้เข้าอยู่ในประเภทปากว่าแต่ตาขบ หรือพวก "พรรคค" เลี้ยะคำนของ ส.ส. พร เคยทให้บัลลังก์ของรัฐบาลในยุคนั้น สัมผัสก็ผ่านมาแล้ว เพราะเส่งคำนของ ส.ส. พร นั้น มาจากจิตใจอันบริสุทธิ์ และสัตย์ซื่อต่ออุดมคติของคนโดยแท้

ลารคดีเผยหลังฉากรบบเหยียมของตำรวจมืด

ต่อมา ธรรมดาเลือกยอมชนัดว่านั้น และเขาจะเข้ากันได้ แต่เลือกที่จะใช้ ขั้วกับพลังศรัทธาที่สูงส่ง และ ประวรภาในสิ่งเดียวกันนั้น ย่อมจะเข้ากันได้ได้อย่างกลมกลืนและแนบสนิท มิใช่หรือ

วันนี้ มันเป็นคนบ้ายันหนึ่ง กลางเดือนธันวาคม ปี ๒๔๙๘ "ขุนพลแห่งภูพาน" เต็มตัว ศิริขันธ์ มิตรสนทของ ส.ส.พร ก้าวยาวๆ ออกจากที่ทำการ สาขาพรรคของ จอมอศวินฝ่ายขวานั่นที่ ควบไปหน้าอันน่าเวร แจ่มใส.

ไม่มีใครทบทวนแม้แต่เงาของเขาอีกยาวนานชั่วบัดนี้

ซุนพลเคียง คิซันทักทายไปไหน
ทว่าออกอิทธิพลมีก่อกำเนิดแล้ว
ก็ชื่อว่าทักไซยวรายันไม่มีสิ้นสุด
การทั้งปวงขึ้น...! การล่องหนหายไป
ของซุนพลเคียงในครั้งนั้น แม้ละ...ส.ส.
พระมณฑล ในฐานะมิตรสหายย่อมจะ
ทวงพลอยเกิดวอนเป็นห่วงไปทั่วกัน
หนึ่ง ความเป็นห่วงและสืบสาวราว
เรื่องพาทาณาธรรมมา ก็คงจะมีอะไร
เกิดขึ้นเป็นแน่ แต่...ท่านมาเป็นคน
อย่างไร บรรดาพนักงานเมืองในยุคนั้น
ย่อมรู้แต่ในใจอย่างถึง ปากกล้าและ
บุษาคความยุติธรรมเป็นชีวิตจิตใจ ไม่
เคยยอมท้าวให้แก่อิทธิพลพาลใดเลย
จอมอัครวิเศษจะเคยเกลี้ยกล่อมให้เมื่อ
พรรคพวกครบแล้วคงเล่าถึงตามที่
ล่องหนหายไปของซุนพลเคียง เพื่อ
ร่วม น้ำสาขานในครั้งนั้น ส.ส.พ.

ในยามที่อำนาจและอิทธิพลของจอม
อหังการแผ่ปกคลุมทั่วทั้งดินแดนไทย
เช่นนั้นแล้ว ทุกหนทุกแห่งย่อมเต็มไปด้วย
ด้วยสายลับของตำรวจเทศาภิบาล เมือง
ไทยแทบจะเดินชนกันตายอยู่แล้ว มัน
จึงไม่เป็นของแปลกประหลาดอะไรที่คำ
พูดของ ส.ส. พร ที่กล่าวออกไปนั้นจะ
มีภักดลลงไปใน “แนคสิสต์” ของสาย
ลับเหล่านั้น แล้วระยยะเข้าสู่วงกอบฏ
ข้าราชการของจอมอหังการ ทั้งปวงรสกวัน
วันแล้วก็วันเล่า โดยเฉพาะประโยชน์
กล่าวหาตึงถึงจอมอหังการแล้วว่า เป็น
ตัวการทำให้ชุมพลเตียงหายไปครึ่ง
นั้น ย่อมจะถูกดลไปและต่อเติม
เสริมเรื่องให้เข้มข้น และยาวเหยียดยิ่ง
ขึ้น... (อ่านต่อหน้า ๓๗)

ไม่มีโลก

ในรอบสัปดาห์นี้ไม่มีกา

ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เนื่องจากเป็นเวลากำหนดพักรบ คณะรัฐมนตรีอยู่ เพื่อให้ทัน ป.ศ.ค.ส.ปีใหม่นำหรับประชาชนคนไทย ซึ่งพลท.ถนอม กิตติขจรผู้ได้รับอภิเษกนามจากพรรคชาติสังคม ได้รับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีชุดดาว ได้วิ่งเล่นพักรบคณะรัฐบาลอย่างน่าเห็นใจ ที่เห็นใจก็เพราะ “มีผู้วิ่งเล่นเป็นรัฐมนตรีกันเยอะเหลือเกิน” ตามคำเปิดเบาะขอพลท.ถนอมเอง แคอย่างไว้ก็ตาม นายคนไหนก็ได้พักรบคณะรัฐบาลเสร็จ และได้ประกาศรายชื่อคณะรัฐมนตรีไปแล้วเมื่อวันที่ ๑ เดือนนี้ เป็นการส.ค.ส.แก่ประชาชนไปในตัว.

เช่นเคยทุกปี มีการเลี้ยงฉลองสังท้ายปีเก่ากันทั่วไป ใครมีฐานะก็เลี้ยงกันตามปกติการ หรือที่บ้าน สุขแล้วแต่ความสะดวกและกำลังเงิน แต่ผู้กำลัง “ถึงแตก” หรือการเงิน “ขอบแบบ” ก็หาทาง “พอ” ตามเพื่อนฝูง รวมความว่าต้องพยายามหาทางฉลองกันบ้างได้ แครู้สึกอ้างสงท้ายปีเก่าครวญ เฝ้ายเหงกว่าปีก่อนทั้งนี้อาจะเนื่องจาก ยังอยู่ในระหว่างประกาศใช้กฎบัตรก็ยังไม่ได้ และอีกประการหนึ่งน่าจะสืบเนื่องมาจากความยากจนของประชาชน มากกว่าเหตุอื่น เพราะประชาชน ถูกโรคราการเมืองสุญเลือกมาหลายปีแล้ว แต่คณะเดิวนั้นก็ยังมีการฉลองสังท้ายปีเก่าด้วยใหม่อย่างสุขเทวียง ของผู้มีฐานะมั่งคั่งประชาชนคนไทยจำนวนไม่น้อย คงจะพอถ่ายหน้าผาก คิดถึงข้าวสารที่จะกรอดหม้อ ในวันปีใหม่จะไปหาตลาดไหน และอย่าว่าแต่จะคิดถึงข้าวสารสำหรับวันรุ่งขึ้นเลย มือเย็นไหลส่งท้ายปีเก่าผ่านแหละ อาจะยังมีคนไทยจำนวนมาก ยังไม่มีอะไรจะท้อง

งานส่งปีเก่ารับปีใหม่ของประชาชนคราวนี้เจียมเหงากว่าทุกปี บ้านรัฐมนตรีและนักการเมืองคนสำคัญมีผู้ไปอวยพรกับทั้ง

จาก: เชียง บรรณาธิการ: เชียง

เลยได้ ก็ แคอย่างไว้ก็ตามการเลี้ยงและเที่ยวเทว ทาความสนุกสถานสงท้ายปีเก่าก็ผ่านไปโดยเรียบร้อย ไม่มีเหตุร้ายแรงเกิดขึ้นเลย ซึ่งกันขำว่าเป็นนิมิตที่ดีสำหรับปี ๒๕๐๑ เพราะใกล้ถึงหน้าขวัยก็แล้ว ถ้าจะคิดลวกไป.

ที่บ้านจอมพลชุกชี รมว.รัช. ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ซึ่งขณะนั้นยังน้อยอยู่ปรากฏว่าบุคคล ที่สำคัญและไม่สำคัญในการเมือง ได้พากันไปอวยพรกันอย่างคับคั่ง เช่นพลท.ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี และพลท.ประภาส จารุเสถียร รองนายกฯ คุณหญิงวิจิตร ศรีสอ้านที่เป็นดี คือนรบนแทนจอมพล

ชุกชี ตลอดเวลาอย่างน่าเห็นใจเหมือนแต่ก็คงขมขื่นตลอดเวลาเช่นกัน ผู้ที่ไปอวยพรวันปีใหม่กับท่านช. ส่วนมากเป็นทหารทั้งสามเหล่า ซึ่งคุณหญิงวิจิตรได้ฉายภาพยนต์ ไว้ฉายคู่ส่วนหนึ่ง.

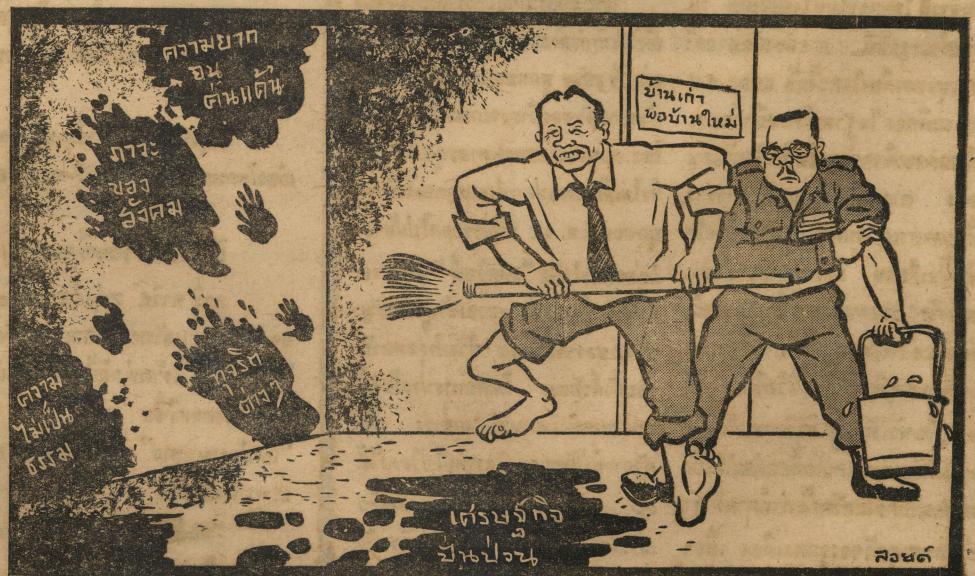
ถนอมก่อนหน้าบ้าน พลท.ถนอม กิตติขจรรู้สึกแคบไปนัก เมื่อปรากฏว่าทางสองฟาก มีรถยนต์จอดอยู่ยาวเหยียด ซึ่งแต่ละคู่ก็ไปอวยพรพลท.ถนอมที่มีจำนวนไม่น้อย ทั้งนายทหารและนักการเมือง แต่จะมีใครถือโอกาสขอตำแหน่งรัฐมนตรีบ้างหรือเปล่า ข้าพเจ้าไม่ทราบ แต่ถ้าใครไปขอตอนนั้นก็เรียกว่า “โชคไม่ดี” ะ เพราะพลท.

ถนอมไม่พร้อมไว้อวยพรแล้ว ไม่มีเหตุผลอะไรที่จะไปเปลี่ยนแปลง.

ที่บ้านพลท.ประภาส จารุเสถียร รองนายกฯและรัฐมนตรี มทาคไทยผู้ไปอวยพรด้วยว่าไม่พอแค่ พลท.ประภาส กลับจากบ้านจอมพลชุกชี เมื่อ ๑๐.๐๐ น.แล้วไปแล้ว ก่อนหน้านั้นจึงต้องเป็นหน้าที่ของคุณนายสาว คอยต้อนรับแขก เทนรองนายกประภาส.

ที่บ้านนายแพทย์ สารสินอีกที่นายถนอม รัฐมนตรี ค่ายดศาแลง ปรากฏว่ามีแขกน้อยที่สุดขอพบพวกเราคนหนึ่งคือ พิมพิ ๓-๔ คนคือคุณบุญญิตี นพทวาร นิช คุณโชติ ทักษิณเวช คุณสว่าง ลานเหล็ก และ (อ่านต่อหน้า ๓๓)

อ๊ะ...ต้องเอาให้สอาดขึ้น!

พลโทถนอมฯเปิดโอกาสให้นักหนังสือพิมพ์ต่างประเทศสัมภาษณ์
มีปัญหาน่ารู้เกี่ยวแก่เหตุการณ์ปัจจุบันหลายประการด้วยกัน.

เปเรสเส

ตอบเปเรสเส

เมื่อ วันเสาร์ที่ ๔ มกราคม พลโทถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี ได้เปิดโอกาสให้นักหนังสือพิมพ์นานาชาติ ๕๑ คน ซึ่งเดินทางรอบโลกเข้าพบที่ท่าอากาศยานดอนเมือง หนังสือพิมพ์ฝรั่งได้ตั้งคำถามต่อนายกรัฐมนตรี และได้รับการตอบดังต่อไปนี้.

ถาม.

๑. เราขอเรียนถามท่านโดยที่กันทั่วไปไม่ว่าจะนักลัทธิการเมืองใด ๆ ต่างก็ต้องประสพกับความวุ่นวายและมี ความสงบในอนาคตก และความปลอดภัยในชีวิตของชน และครอบครัวของ

เขาโดยที่หน้า ในยามที่โลกกำลังอยู่ในภาวะของความวุ่นวาย และเขาสู้ยักวิทยาศาสตร์ อันจะต้องเป็นประวัติศาสตร์ของโลกและโดยที่เสียงเรียกร้องอยู่ทั่วโลก ขอให้บรรดาผู้นำทางธรรมและการเมืองของโลกได้ประกาศสาส์นให้กำรระงับ ถ้าทวีความรุนแรงของคุณค่าความเป็นคนของเขาอยู่.

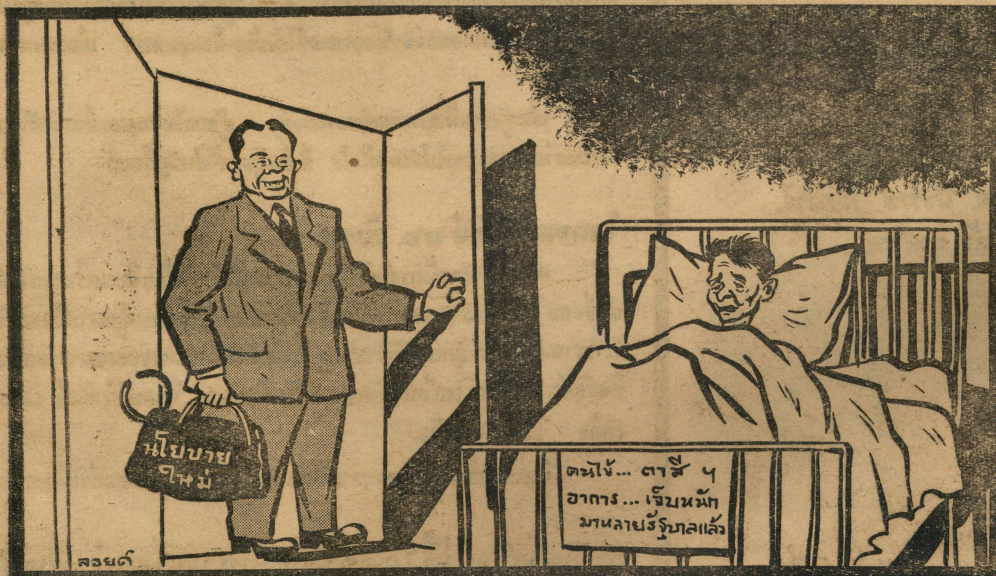
สมมุติว่าท่าน มีความเห็นด้วยข้อสรุปอันนี้ เราขอเชิญแสดงทรรศนะแก่ชาวโลกสามัญทั่วๆ ไป ในที่ทุกหนทุกแห่ง.

ตอบ.

๑. รัฐบาลนี้และโดยส่วนตัวของ

ข้าพเจ้า เชื่อมั่นในสิทธิของมนุษยชน เสรีภาพของบุคคล คุณค่าและความมีเกียรติของคนและเป็อิสระจาก ความทวากถลว สิ่งเหล่านี้ทั้งหมกเป็นหลักการสำคัญที่กำหนดไว้และสัช ประชาชาติได้รับรอง ตลอดจนภาคีสมาชิกทุกประเทศได้ลงนามรับรองด้วยแล้ว ข้าพเจ้าอาจขยายความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นอิสระจากความทวากถลวซึ่งเป็นกฎหมายของเรองนี้ข้าพเจ้า ถือว่าการไม่สงบความเกิดขึ้นนี้ เป็นสถานการณ์ของการป้องกันอย่างหนึ่ง ทำให้เป็นเครื่องประกันสันติภาพไม่ โดยเฉพาอย่างยิ่ง ยังมีหลักอันแสดง

ความเห็นจะรอด!

ถึงบรรดาภาค ของความกังวลภัย และความทวากถลว เนื่องจากแทนที่จะนำเอาวิทยาศาสตร์ มาใช้เพื่อส่งเสริมสันติภาพถาวรมาใช้เป็นเครื่องส่งเสริมความน่าสพึงกลัว ความร้ายกาจในสงครามยิ่งขึ้น.

นี่คือวาทะของข้าพเจ้า ที่ให้เป็นการรับรองแก่คนทั่วไปทุกชาติและทุกภาษา.

ถาม.

๒. ท่านคิดใหม่ว่า ความโน้มเอียงทางการเมืองที่กำลัง เป็นอยู่ ในขณะนี้ จะพาโลกไปพวยกยส่งความโลก ไม่ว่าจะเป็นในอนาคตกอนใดกั ทวีตในขั้นสุดท้ายหรือไม่.

ตอบ.

๒. ข้าพเจ้าไม่คิดว่า จะมีความเกิดขึ้นในระยะเวลานี้ใด ๆ ทั้งนี้ทั้งการ ความรู้สึกของเราซึ่งกำลัง สงครามอันมาแล้ว ทวีตหรืออีกอย่างหนึ่งทั้งที่ท่านได้รู้กันอยู่แล้ว เรา กำลังอยู่ในท่ามกลางของสงครามเป็น มันจึงไม่ใช่เป็นของง่ายนักที่จะพูดออกมาว่า สงครามจะเกิดขึ้นในอนาคตกอนใดกัหรือไม่ เนื่องจากข้ออาศัยเหตุผลหลายอย่างมาประกอบ อย่างไรก็ ข้าพเจ้าคิดว่า ความเท่าที่โลกเสวยัง สามีคึกคักกลมเกลี้ยงกัน อย่างนั้นแน่แท้ อยู่แล้ว สงครามก็ไม่จำเป็นจะเกิดขึ้นได้ในอนาคตกอนใดกั.

ถาม.

๓. ถ้าหากว่า มันจะพาไปสู่ สงครามแล้วท่านคิดใหม่ว่าความดำรง อยู่ สามัญของมนุษยเรา เท่าที่เป็น อยู่ในปัจจุบันนี้ ยังคงมีเหลืออยู่ อีกหรือไม่.

ตอบ.

๓. สงครามในอนาคตกนั้น ผลของมันจะ อันจะทำให้คุณค่าของคนเราไม่มีเหลืออยู่เลย ร้ายกาจจนกระทั่ง จะเป็นการทำลายล้างมนุษยชาติ ลงโดยสิ้นเชิง. (อ่านต่อหน้า ๓๒)

อักษรเสรี

เมฆขาวขาว

วาวับ พยับฟ้า

เลื่อมแก้ว เกียรติยศ กระจิบตา

เมื่อต้องแสง-ทองทา นภาพรณ...

นภาพรึง เพชรถ้วน มวลมนตร์.
องค์วิ ที่ประมุข เอื้อสุขสันต์.
หมู่เมฆา คลาคล้อ นบรียพันธ์.
เสมือนชั้น มนตร์ ที่ครองแน-

บริหาร งามฟ้า น้าชื่นชู

เลิศล้ำ หรรษา สว่างแสน.

นกน้อยน้อย ลอยเล่น เป็นสุขแทน.

วิมานแมน แสนสนุก เหมือนทุกขคืน.

ล้วนเสรี มีอยู่ ในหมูนก.

จะโผผก หกเดิน เป็นไฉน.

ทุกตัวคน กันสร้าง ทางทำกิน.

คามเจตน์จันต์ สกนังวล จากกลมาร.

พิเคราะห์ฟ้า พาดวัด ถึงดินแดน.

ชนหมื่นแสน แสนยาก เกินปากขาน.

เพราะผู้ครอง ครองคง ดำรงงาน.

มิเจื้อจวน สมานใจ ให้เสรี.

ราษฎรเฝ้าคอย คอยเพรียก สำเนียงนัย.

เกือบกึ่งกัป อันหมอง ไม่มั่งศรี.

ด้วย'กฎหมาย ไรธรรม' เงือนงำมิ.

ครอบชีว ไรทั่ว ทุกทั่วคน....

เมฆขาวขาว.

วาวับประทับจิต.

ฝากชีวิต หวังไว้ ในหาหน.

กว่ามนตร์ ที่ผดุง จรุงชน.

จักกลาบบนคี่ มีดมว สดลวง.

“ไปแก้ว”

▲ ในการประชุมที่มณฑลครั้งนี้ เป็นที่มาของการ “พบโดยไม่เป็นทางการ” ระหว่างเสด็จในกรมฯ กับนางสาวประไพฯ ณ โรงแรมโรตัสสอย กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๐๕ ซึ่งคนทั้งสองต่างก็ถือโอกาสนี้เข้าพบกันเพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่าง สองประเทศนั้น.

ที่ปราสาทอันระโหฐานของเจ้าหญิงชีวาแห่งราชตระกูลกัมพูชาอันเป็นที่ประจักษ์ ซึ่งเจ้านายเจ้าหญิงในชั้นที่ถือปฏิบัติมาเป็นแผ่นดินของประชาชนนั้น ขณะนี้ปราสาทอันโอ้อ่ามนั้นมีน้ำในถังแห่งนั้นกลับคลาคล่ำไปด้วยผู้คนเผ่าต่าง ๆ และผิวสีต่างๆ จากทั่วทุกมุมทวีปทั้งเอเชียและอฟริกา หน้าปราสาทเต็มไปด้วยธงชาติของคนจากสี่สิบชาติในสองทวีปนี้.

นับว่าเป็นการประชุมครั้งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของประวัติศาสตร์ สองทวีปนี้ ที่คนสองทวีปได้ส่งตัวแทนมาเปิดการประชุมชั้น “ประชาชน” ขึ้น หลังจากได้ประชุมกันมาครั้งหนึ่งเมื่อปี ๑๙๕๕ ที่กรุงนิวเดลีประเทศอินเดีย.

ก่อนหน้าการประชุมหนึ่งสัปดาห์....

คณะกรรมการเตรียมการประชุมอันซับซ้อนซึ่งเปิดการประชุมกันเมื่อเดือนตุลาคมจัดการส่งตัวแทนออกกระแวนไปยังประเทศต่างๆ ทั่วทั้งของทวีปเพื่อติดต่อเชื้อเชิญตัวแทนของประชาชนที่มิใช่รัฐบาลมาเข้าร่วมการประชุมครั้งนี้ และผู้แทนอันเคยชินกับพิธีของนายกได้เข้ามาถึงกรุงเทพฯ เมื่อกลางเดือนธันวาคม

เมื่อผู้แทนทั้งสองฝ่ายเดินทางกลับ ผู้แทนไทยคณะหนึ่งรวมห้าคนได้เตรียมตัวออกเดินทางไปยังกรุงโคโร ที่ประชุมครั้งสำคัญนี้ทันที

ในตอนเช้าวันที่ ๒๒ ธันวาคม....

ปรากฏว่าคนทั้งกรุงโคโรยืนแหงนคอตั้งหน้า เมื่อเสียงเครื่องดนตรีอันขลุ่ยแบบ กิยุ ๑๐๕ ของสหภาพโซเวียตกลาข้ามกำแพงเมืองสูง สยามมิหนวกรไโรที่ข้ามเมือง แล้วผู้คนหน้าตาต่างๆ ร่วมใจสยบกันที่ระยอยลงมาจากเครื่องดนตรีอันขลุ่ยล้านนี้ มีทั้งโซเวียต รัสเซีย มงโกลเลียนถ่อ จีนคอมมิวนิสต์ เกาหลีเหนือ เวียดนามเหนือ.

อีกครึ่งหนึ่งที่ทำอาภาศยานโคโร กลับมีสภาพเหมือนทำอาภาศยาน

อุปติการใหม่ที่โลกกำลังจับตามองอย่างสนใจ

งานกาชาดที่ส

งานกาชาดซึ่งสภาขา
ประชาชนอย่างคัมภีร์ พระบาทสม
ฐานวงศ์และคณะทูตานุทูต มีกา
ลิลาศยังมีการแสดง "แฟชั่นโชว์"

นมัพรเป็นที่ ชื่นชมแก่สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถเป็นที่ยิ่ง

ไทยโดยหม่อมกอบแก้วอาภากร ณ อยุธยาเป็นประธานจัดให้มีขึ้น ณ บริเวณสวนอัมพรในระหว่างวันที่ ๒๘ ถึง ๓๐ ธันวาคมที่ผ่านมา ปรากฏว่าได้รับการต้อนรับจาก
พระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถซึ่งทรงเป็นองค์สภานาอิกาได้เสด็จพระราชดำเนินไปประทับเป็นประธานในงานด้วย ตลอดจนพระบรมวง
ระกวัดเด็กที่ม่อนามยัตินในการประกวดนี้พระเจ้าลูกยาเธอเจ้าฟ้าชายและเจ้าฟ้าหญิงสองพระองค์ได้ทรงแจกรางวัลแก่เด็กที่ชนะการประกวดด้วย นอกจากนี้บรรดา
ภักกรันคัตเสื้อที่มีชื่อเสียงหลายแห่งอีกด้วย.

ภาพโดย "ดากดอง-โท-สปีด"

▲ โจน คอลลินส์ แสดงเป็นพ่อนางสาวของ
บรรษัทการบินแห่งหนึ่งในโตเกียว ผู้บงการต้องเข้า
ร่วมด้วยกับหน่วยสืบราชการลับอเมริกัน ในการ
ทำลายแผนจารกรรมใน "จารกรรมในโตเกียว"

เรื่องเบาะเบาะ

พวกสืบราชการลับฟังทางนี้.

จารกรรมในโตเกียว (Stopover Tokyo) ตามความรู้สึกของผมเป็น
หนังสือที่สนุกมากยิ่งๆ เหนือจะเป็นเพราะเป็นเรื่องราวที่ทำให้ผมเห็นอยู่ตลอดเวลาเท่า
ที่ผู้เขียนเรื่องนี้ ทำความตกตะลึงให้แก่ผู้อ่านในแมกกาซีน Saturday Evening
Post มาแล้ว ผู้แสดงทุกคนในเรื่องนี้ก็เหมาะสมอย่างรอบิรต์ วากเนอร์ โจน
คอลลินส์ เอ็ดมอนต์ โอเบรอน และแม่ทัพเรือโทะโงยามา ซึ่งเขาซามูไร
ฝึกเพิ่มเติมให้ว่า 'เซอร์รีเทมเบิ้ลญี่ปุ่น' อีกคนหนึ่งที่ขี้ขลาดทอนความสว
สคของทัศนภาพ ภาวะอาภัพที่ยกย่องและความแค้นแค้นของสาวชาวกระบอง
คนอีก และจากฝีมือถ่ายอันปราณีตเต็มไปด้วยมุมกล้องที่เป็นศิลปะอันน่าทึ่ง

ว่าโดยเรื่อง เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่เหมาะสมสำหรับผู้ที่ชอบเรื่องประเภทอาช
ญา นิยาย การกระทำจารกรรมหรือการก่อวินาศกรรมเพื่อฆ่าข้าหลวงใหญ่ซึ่งเป็น

ทูตสันนิบาตอเมริกัน ประจำประเทศญี่ปุ่น
โดยคนอเมริกันเองนั่น ผมคิดว่าผู้เขียน
เรื่องนี้เขาจัดตัวละครไว้อย่างถูกต้องดี
แล้ว หากเป็นคณูปุ่นที่ไปคิดฆ่าคน
อเมริกันเข้า เรื่องมันก็จะกลายเป็นไป
ในทางที่ไม่สู้จะคึกคัก และเขาค้นหา
คณูปุ่นนั้นเองนั่นแหละ เป็นนักสืบคน
สำคัญที่ร่วมมือกัน หน่วยสืบราชการลับ
ของอเมริกัน จนตัวเองต้องถูกสังหาร
ตายคาที่โศกพิศ ไปอย่างน่าสังเวช.

(อ่านต่อหน้า ๓๒)

□ เอกภาพเอเชีย

ต่อจากหน้า ๒๕

อิทธิพลของโซเวียตเข้าแทนที่ ทั้งทาง
เศรษฐกิจและการเมือง และพร้อมกัน
นั้นก็เห็นโอกาสอันงาม สำหรับคอมมิวนิสต์
ที่จะทำสงครามโฆษณาชวนเชื่อ
ได้อย่างเต็มที่ ไม่ลายมือเขียน.

ดังนั้นเพื่อเป็นการแก้ไขข้อสงสัย
ผิดพลาดก็กล่าว ประธานาธิบดี
เชอร์ โคโกล่าวณผู้แทนอินเกียซึ่งนำ
มาด้วยทอกเบ็กเผยอีกครั้งที่ฟังว่า ประ
ธานาธิบดีเชอร์โคโกล่าวณถึงเรื่องอิน
ทิวทัศน์คณะผู้แทนอินเกีย นายอัมปี
ลิ่งที่ส.ส. อินเกียว่า.

"ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาที่จะให้การ
ประชุมเอเชียครั้งนี้ เป็นโอกาส
ในการโจมตี ประเทศหนึ่งประเทศใด
หรือ เพื่อได้ประเทศหนึ่งประเทศใด"

และนัยเชอร์ได้แจ้งต่อไปว่า "ข้าพ
เจ้าปรารถนา การประชุมครั้งนี้จะเป็น
การถกเถียงกัน เฉพาะปัญหาการเมือง
เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและสังคมของ
สองทวีปนี้ เท่านั้นที่เกี่ยวข้องกับพวกเรา
โดยจำเพาะเจาะจงเท่านั้น"

ในขณะที่การประชุม ใกล้เข้ามา
ทุกขณะ ในตอนเช้าวันที่ ๓๓ พฤษภาคม
คำ บรรณาธิการอินเกียซึ่งนำคณะ
โดยนางวามเสร์วารีเนวรี และ ส.ส.
อินเกีย ผู้แทนญี่ปุ่น จักรกอมมิวนิสต์
อียิปต์ ซีเรีย และเคเมอรูนต่างเตรียม
รายการเกี่ยวกับสถานการณ์ ระหว่าง
ประเทศรายงานเกี่ยวกับจักรวรรดินิยม
อาณานิคม สถานการณ์ในอัลจีเรีย
ปัญหาความลัทธิเศรษฐกิจและ ปัญ
หาสังคมระหว่างสองทวีปนี้.

รายงานเหล่านี้จะได้นำเสนอ ต่อ
ที่ประชุมในวันเยี่กประชุมที่ ๒๖ อันว่า
คม และจะแก้ไขเป็นพื้นฐานในการ
อภิปรายเพื่อขอมติที่ประชุมต่อไป.

ระหว่างนี้บรรดาโฆษก ของผู้
แทนจากประเทศต่างๆ ต่างชี้ชัดออกถึง
กันถึงแก้ไขโครงการประชุมว่า ส่วน
มากจะหนีไปในทางการสนับสนุนการ

ข้อดีของประเทศเมืองขึ้นเป็นกันชน
 ชาติในทวีปแอฟริกา การประนาม
 สหประชาชาติในทวีปแอฟริกา ที่ก่อความ
 ความสงบของโลก การห้ามรวมกิจการ
 ของกองและใช้อาวุธนิวเคลียร์ ปัญหา
 สหประชาชาติคือ ปัญหาการลอบวางระเบิด
 สงครามกันชนในขณะนี้

ทั้งนี้การประชุมประมุขประเทศมีสัน
 เป็นทางการคือ ข้อเสนอของนายอริ
 มหะวันชัย ศรีเววาราลเนตตี ซึ่ง
 เรียกร้องให้ประธานาธิบดีไอเซนฮาว
 แอร์ สหรัฐอเมริกา ถอนมือพละ
 ชาติในทวีปแอฟริกา แห่งสหภาพโซ
 เวียต ทางทางระบอบการปกครองอาณานิ
 เคลียร์เสียโดยสันติวิธีรวมทั้งข้อเสนอ
 ให้เรียกประชุมลอบวางระเบิดโลกขึ้นด้วย

ปรากฏว่าผู้แทนผู้ประชุมได้แสดง
 ขอบเขตมากว่าเพื่อนในปัญหาเรื่องอา
 ณานิคมเหล่านี้ ในฐานะที่เป็นผู้แทน
 ทางการเมืองเห็นว่ามาแล้วด้วยความ

ความของคณะมนตรีฯ ของคณะใน
 ความโลกครั้งที่สอง และปัญหา
 ของสงครามสำหรับปัญหา "แผนการ
 ช่วยเหลือทางเศรษฐกิจแก่ประเทศด
 ล้าง" ซึ่งเป็นนโยบายสำคัญของรัฐ
 ชาติผู้ประชุมเอง

ส่วนบทบาทของอัครมุขีทวีปใน
 ประชุมครั้งนี้ได้แก่ การอภิปรายของ
 ขบวนการผู้แทนขบวนการชาติในทวีป
 ดำเนิน ซึ่งถือว่าเป็นวาระแรกของ
 ขบวนการเหล่านี้ จะได้มีการอภิ
 ปรายปัญหาของตนเอง ต่อหน้าที่ประ
 มุขนานาชาติ

นายเฟลิซ มูนิซการเมืองลอบ
 จาอแคเมอรูน บอกลับผู้สื่อข่าวรอย
 เตอร์ว่า

"ผมเชื่อว่าการประชุมครั้งนี้
 มีส่วนช่วยเราชาวแอฟริกาให้ได้พบกับ
 ความสำเร็จกัน ในการต่อสู้และโฆษณา
 ภัยต่อความจริงของเราต่อโลก เรา
 คิดว่า จุดมุ่งหมายของทวีปแอฟริกา เป็นหน้า
 ของเราเราเจ้าของแผ่นดินต่างหากที่จะบ
 านักนี้เข้า ให้ทุกคนที่บ่อนจะเข้ามา
 การเราไม่" (อ่านต่อหน้า ๓๐)

เปิดอะไรไม่เปิดคี่หนอ ?

เมฆดำ

ควงวิจารณ์คณะรัฐมนตรีใหม่

(จากสยามรัฐ ๔ ม.ค. ๒๕๐๑)

ชาติที่ยังได้เข้ามาช่วยมาก" (จากธรรมานิชย์ ๒๔ ธ.ค.) และเพราะความพ่ายแพ้ครั้งนี้ ทำให้นายควงต้องไป
 หลบพ้อที่อื่นที่เห็นเสียดสีว่าวันพอลกัมนักเค้นแค้นการเมืองใหม่ทันที ด้วยความมุ่งความหวังที่จะเข้าร่วมเป็นรัฐบาลกับ
 พรรคชาติสังคม แต่แล้วความหวังของนายควงก็สูญสลายตัวลงไปอีก เพราะนโยบายของพรรคประชาธิปัตย์กับพรรค
 ชาติสังคมนั้นไม่สามารถที่จะเดินร่วมทางไปด้วยกันได้ และเป็นนโยบายที่ขัดแย้งกันเกินไป เนื่องจากอุปสรรค
 ของพรรคชาติสังคม ยึดมั่นอยู่ในหลักการสังคมนิยม ส่วนพรรคประชาธิปัตย์ยึดมั่นอยู่ในระบอบเสรีนิยม อันเป็นแขนงหนึ่ง
 ของลัทธิฝ่ายทุน

ภายหลังจากที่พรรคประชาธิปัตย์ ไล่ฝ่ายเผด็จการ
 ก็อย่างน่าสมเพช จนกระทั่งนายควง ธวัชวงศ์ หัวหน้านักพรรค ก็
 กล่าวยอมรับความจริงออกมาว่า "ไม่ทราบเพราะเหตุใด พรรคประ
 ชาติที่ยังได้เข้ามาช่วยมาก" (จากธรรมานิชย์ ๒๔ ธ.ค.) และเพราะความพ่ายแพ้ครั้งนี้ ทำให้นายควงต้องไป
 หลบพ้อที่อื่นที่เห็นเสียดสีว่าวันพอลกัมนักเค้นแค้นการเมืองใหม่ทันที ด้วยความมุ่งความหวังที่จะเข้าร่วมเป็นรัฐบาลกับ
 พรรคชาติสังคม แต่แล้วความหวังของนายควงก็สูญสลายตัวลงไปอีก เพราะนโยบายของพรรคประชาธิปัตย์กับพรรค
 ชาติสังคมนั้นไม่สามารถที่จะเดินร่วมทางไปด้วยกันได้ และเป็นนโยบายที่ขัดแย้งกันเกินไป เนื่องจากอุปสรรค
 ของพรรคชาติสังคม ยึดมั่นอยู่ในหลักการสังคมนิยม ส่วนพรรคประชาธิปัตย์ยึดมั่นอยู่ในระบอบเสรีนิยม อันเป็นแขนงหนึ่ง
 ของลัทธิฝ่ายทุน

ความจริงเมื่อพูดถึงการรวมรัฐบาลแล้ว ดูเหมือนนายควงเองนั้นแหละเคยประกาศตามออกมา เมื่อตอน
 ทราบผลการเลือกตั้งในกรุงเทพฯ พรรคประชาธิปัตย์จะไม่รวมร่วมกับใครทั้งนั้น ตลอดจนบุคคลในคณะบริหารก็เช่น
 พลโท ธนอม และพลโทประภาส ก็จะไม่เอาเข้าร่วมด้วย ทั้งนี้เรารู้ว่าเพราะนายควงเคยเอาจากผลการเลือกตั้งในพระ
 มนครและชนะโดยคิดว่าต่างจังหวัดพรรคประชาธิปัตย์ ก็คงจะกำชัยชนะไว้ได้เช่นเดียวกัน นายควงจึงได้เกิดอยากใจขึ้นมา
 ที่เดียว แต่แล้วพอรายงานผลการเลือกตั้งต่างจังหวัดเข้ามาครบ นายควงก็คงจะตกใจไปเลย เพราะพรรคประชาธิปัตย์
 เจือจางไม่เป็นท่า นายควงก็เลยต้องหันมาเอาใจฝ่ายทหารอีก เพื่อหวังจะเข้าร่วมเป็นรัฐบาล ดังจะเห็นได้ว่าเพียงหนึ่ง
 สัปดาห์ "เดลินิวส์" ลงข่าวการสัมภาษณ์ พลโท ประภาส โดยมีนักข่าวหนึ่งชื่อพันพจน์หนึ่งได้อ่านคำพูดของนายควงที่
 วิจารณ์รัฐบาลใหม่จะไปไม่ตลอด ๖ เดือนข้างหน้ามา ซึ่งพลโทประภาสก็ตอบเขาภายหลังไปนายควงก็โกรธเป็นฟืนเป็นไฟ
 ขึ้นมาทันที ถึงกับประนามนักข่าว "เดลินิวส์" ซึ่งเป็นผู้บันทึกข่าวในวินาที แต่ไม่ใช่เป็นผู้ถามว่า "ไม่ใช่ฐานันดร" ครั้น
 แล้วนายควงก็รีบไปขอโทษขอโพยกับพลโทประภาสทันที และกลับมานอกหนังสือพิมพ์ว่า "ทำความเข้าใจกันแล้ว เรารู้

และมิใช่นายคงจะแสดงความปรารถนาปรารถนาเพื่อออกมาเพียงเท่านั้นก็หาไม่ นายคงยังอาจหาญวิจารณ์รัฐมนตรีกดต่อไปอีก ในหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งว่า "ดร.เสริมเป็น ดร.กฤษหมาย ไม่ใช่ ดร.เศรษฐศาสตร์มาว่าคนมันคนละเรื่องเห็นจะไม่รอด เพราะ ดร.เสริมไม่มีความรู้ทางเศรษฐกิจการคลัง" เอาละในเมื่อนายคงได้วิจารณ์มาอย่างนี้แล้ว เราก็ขอลามนายคงหน่อยเถิดว่า นายคงเองถ้าจะอะไรอื่นเสียใหม่ และนายคงไม่ใช่ หรือที่เคยเป็นรัฐมนตรีกระทรวงคลังมาครั้งหนึ่ง แสดงว่าท่านเป็นมาเพื่อครั้งที่ก่อนหน้านี้เป็นทั้ง ๆ ที่ไม่รู้เรื่องอะไรเลยหรือ นอกจากเห็นเงินเดือนแพงดีกว่ารับเอา และอีกอย่างหนึ่งท่านเป็นนายกได้อย่างไร ในเมื่อนายคงเองไม่ได้ผ่านการศึกษาในด้านการศึกษาการปกครอง เมื่อเป็นเช่นนี้เราก็นึกว่าเมื่อท่านไม่ได้เรียนวิชาการปกครองมาแล้ว ก็ยังเปิดข้อซ่อมรถยนต์ที่ซ่อมท่านดีกว่า อย่าได้คิดมาเป็นนายกรัฐมนตรีเลย เพราะท่านเองก็ยอมรับแล้วว่าคนสำเร็จกฎหมายจะมาเป็นไม่ได้ ในทำนองเดียวกันคนสำเร็จอื่นเสียใหม่ จะมาเป็นนายกได้อย่างไร จึงเปิดข้อซ่อมรถเถิดเหมาะสมกับกับความรู้ของท่านแล้ว. ▲

คณะกรรม การแต่ละคณะทำ
ไว้เรียบร้อยการประชุมเฉพาะหน่วย
เป็นต้นอยู่ทางจังหวัดนิยม ขึ้น
มาเมืองขึ้น อยู่ทางกวแบ่งไว้ อยู่ทาง
จาวจวนเกิดบริ วา ซึ่งแต่ละประเทศ
ทำมีอยู่เฉพาะท้องถิ่น ของตนมา
เห็น

ในที่ประชุมฝ่ายเศรษฐกิจ
 นเอง ผู้แทนญี่ปุ่นซึ่งแยกเขาโดย
 ยาย "การช่วยเหลือ" ของรัฐบาล
 ของตนมาได้สนับสนุนหลักการของโฮ

ด้วยและพร้อมกันนั้นเองให้ความช่วยเหลือของประเทศไทยบ้าง โดยกล่าวเสริมว่าเขาเชื่ออัฟริกา เป็นทวีปที่มีทั้งทางวัตถุึกขามาก ควรส่งเสริมการแลกเปลี่ยนซื้อขาย ที่เป็นไปโดยธรรม

เขาใจชอบอย่างที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ไม่เห็นให้มีการส่งเสริมพัฒนาการทางอุตสาหกรรม การชักจูงลงทุนเงินกู้เฉพาะในลุ่มเอเชีย อัฟริกาเอง

ที่ประชุมก็พร้อมมีมติรับรองว่าถ้อยคำที่ตนและแม้ว่าผู้แทนไทยจะโต้แย้งว่า

“น่าจะดีกว่า จะทำไม่ได้เท่าใด เพราะบางประเทศ ถ้อยคำไม่ถ้อยรับรอง”

ที่ประชุมเขาใจว่าถ้อยคำ “ใช่” นั้นเรื่องเล็ก ระวังไปลัดคิว

ทศวรรษเอง ที่ขอให้เลิกความไม่ไว้วางใจและวาทกรรมวงกลม คุณความดีอยู่ตลอดเวลา

ที่ผู้แทนไทย ถ้อยคำที่ตนและเสนอว่า “ควรเร่งผลิตสินค้านำเข้าเสียโดยสิ้นเชิง แม้กระทั่งผลิตสินค้านำเข้าของของเอเชียด้วยกัน”

ปรากฏว่าผู้แทนโซเวียต โกลดซันมาโต้รับยักๆ เป็นความตลกขบขัน และสหภาพโซเวียตก็ปฏิบัติตามที่ตนเสนอและจะทำตามโดยพลัน ในทันทีที่ท่าอากาศยานต่างประเทศ ประกาศเลิกผลิตสินค้านำเข้า ในยุโรปผลิตสินค้านำเข้าหมดเกลี้ยง ในตะวันออกกลาง และผลิตสินค้านำเข้าโดยเอเชียตะวันออกเฉียงใต้...

ตอนที่ประชุมก็มองตากัน โดยเฉพาะผู้แทนไทยต่างรู้สึกเหมือนๆ กันว่า

“ฉันนี่ซึกี้ ใครจะทำให้พวกตะวันตกยอมเลิกผลิตสินค้านำเข้านี้ล่ะ”

เรื่องที่เล่าทำนองว่า ใครเล่าจะเอากระดิ่งไปผูกคอแมว ส่วนปัญหาเรื่อง ของประเทศทั้งเมืองขึ้นนั้น ผู้แทนเกาหลีเหนือได้วางวอนขอความเห็นใจจากที่ประชุม ให้ช่วยทำทางให้เกาหลี ไกวรมถันเสียที แต่ในการรวมถันให้ยอมให้มั่งคั่งสามที่เข้ามาทั้งการอยู่ในถิ่นแค้นของเขา เขาสกสอชดได้เป็นอันขาด และเวลานี้ทหารอเมริกันก็ยังอยู่ในเกาหลีใต้ เป็นอุปสรรคสำคัญที่เหมือน ถังขวางกั้นทำให้ไม่สามารถรวมถันได้ จนแล้วจนรอด ก็ยังจึงขอเรียกร้องให้กินทางออกไปจากแผ่นดินของเขาเสียแต่โดยที

ที่ประชุมเห็นชอบด้วย คนมีสนธิสัญญานี้เกรียกรว...

ผู้แทนเวียดนามเหนือ ถูกล้อมคดว่าทำนองเกี่ยวกับเรื่อง รวมแผ่นดินเวียดนามมาได้โดยการเลิกกองทั่วยุโรปเสรีและให้สหรัฐเลิกมอมยอเวียดนามใต้เสีย เพื่อเห็นแก่อนาคตอันงามของชาวโลกเสรี

ผู้แทนโซเวียต บอกละที่ประชุม ขอให้ช่วยสนับสนุนให้ชาวโซเวียต ได้มีเสรีภาพพอที่จะเลิกอำนาจ ความใจตนเองได้บ้างว่าจะไป อยู่ด้วยใจความใจชอบ เพื่อให้เป็นไปคามสิทธิมนุษยชนที่ท่าอากาศยานต่างประเทศ เวียดนามเหนือ

ผู้แทนโซมาลีแลนด์ เมืองซันฟรังเศสก็บอกละที่ประชุม ขอให้เขาทางให้ฝรั่งเศสถอนทหารของตน ออกไปจากดินแดนของตนเสีย และพร้อมกันนั้นก็ยื่นข้อเสนอสันติภาพว่า เป็นทวีปที่เกี่ยว ที่ทำเป็นมาตั้งแต่ตอนไหนมีลอร์ดพระเจ้า เรียบแต่หนังสือที่ซึกี้ ความเจริญก้าวหน้าของประเทศฝรั่งเศส และในที่สุดก็สถาปนาให้ชาวฝรั่งเศสขึ้นและ กลายเป็นพระเจ้าเหนือแผ่นดินโซมาลีแลนด์ ไปเสียโดย

ส่วนที่ประชุมฝ่ายจัดการ ว่าด้วยจักรวรรดินิยม เรียกร้องให้สนับสนุนในคอมมิวนิสต์เข้าเป็นสมาชิกสหประชาชาติโดยพลัน

ที่ประชุมฝ่ายการเศรษฐกิจ ก็ได้ตกลง ให้มีการประชุมทศวรรษการค้าเอเชียอัฟริกาขึ้นในกรุงไคโร ในทันทีเพื่อส่งเสริมการค้า ระหว่างสองทวีป ให้เจริญยิ่งขึ้นไป...และพร้อมกันนั้นก็สนับสนุนให้เรียกร้องให้เลิกข้อห้ามทางการค้าอันจะเป็นอุปสรรค ขัดขวางความเจริญ และสนับสนุนการที่รัฐประธาณูปการเองเพื่อให้เป็นไปตามโครงการบูรณะของประเทศ

สำหรับปัญหาเรื่อง การระงับการรุกรานระเบียนวเคลียร์นี้ รายงานข่าวแจ้งว่าเป็นปัญหา ที่ถกเถียงกันที่สุดปัญหาหนึ่ง โดยเฉพาะเมื่อผู้แทนญี่ปุ่นได้ถูกขึ้นอภิปราย อย่างน่าโหลไฟก่อนเมื่อคราวที่ ๓๐ เกอนัน เรียกร้องให้สหภาพโซเวียต ระงับการทดลองนิวเคลียร์เสียโดยสิ้นเชิง ไม่ว่าจะเป็นนิวเคลียร์เพื่ออะไรก็ตามที เมื่อผู้แทนญี่ปุ่น ทศวรรษนี้โดยหน้าแดงก่ำและทอมเล็ดน้อยเพราะใช้

เสียงกังแยงโซไฟมาไปพล่อยพอกที่ประชุม เสียงเสียงลง ผู้แทนโซเวียตก็ถูกขับ เขามองดวงอาทิตย์ที่ประชุมอันเจิบยบวิบวับเป็นควันใหญ่เหมือนไฟ ทุกคนเบนความสนใจมาฟังถ้อยถ้อยของเขาย่างเคร่งเครียด

แล้วจึงเอ่ยขึ้นช้า ๆ และพลัดแผ่วว่า

“เราพร้อมที่จะเซ็นนามทดลองเช่นว่า แม้ในกระดองปลาเพื่อระงับการทดลองนิวเคลียร์” เขาย้ำน้ำเสียงทรงคำว้าโดยสิ้นเชิง อย่างสะท้านความสังเกตของผู้ฟัง ถ้อยคำที่กล่าวต่อไปว่า

“ถ้าหากฝ่ายตะวันตก ระงับยอมเข้าร่วมด้วย”

เขาเล่าว่า ในที่ประชุมตอนหนึ่งเจิบยบวาววับเข้าสาธ...

และในที่สุกมคดียี่ปรางดูออกมาถึงต่อไปนี้...

“รัฐบาลสหรัฐอเมริกาสภาพโซเวียต และองค์การจะตั้งขึ้นกิจการทดลอง “อาวุธ” (นิวเคลียร์) เสียโดยพลัน เนื่องจากถกทดลองเช่นว่านี้ยังผลวิเศษ แก่ชีวิตและทรัพย์สินของมนุษย์ เราจึงเรียกร้องให้ทางการทดลองดังกล่าวโดยปราศจากเงื่อนไขใดๆทั้งสิ้น เพื่อเป็นขั้นแรกที่จะทำนุบำรุงสันติภาพและใช้อาวุธในการ สงเคราะห์ผู้เสีย (อันเป็นอาวุธสำคัญที่จะไปสู่การลบล้างอาวุธในภายหลัง)”

มิกได้ปราศรัยต่อไปว่า

“เท่าที่รัฐบาลโซเวียตได้ประกาศไปแล้วว่า พร้อมที่จะหยุดยั้งการกระทำดังกล่าวตั้งแต่ ๑๙๕๔ นี้เป็นต้นไป เราจึงจึงวอนให้สหรัฐอเมริกาสถาปนากฎหมายทำนองอย่างเดียวกัน”

มิกทางด้านการเมืองปราศรัยออกมาให้ฟังว่า

“สนับสนุนการเรียกร้องเอาระงับอาวุธของญี่ปุ่น เราควรยับยั้งการของสหรัฐอเมริกาสถาปนากฎหมาย

“สนับสนุนการเรียกร้อง เอาระงับ

เรือบรรทุกของอินโดนีเซีย จากเนเธอร์แลนด์

“สมัยสหภาพ เวียดนามกับอินโดนีเซียเคยจากปอร์ตุเกส”

“สมัยสหภาพเวียดนาม ออฟฟิศของมอริสโกจากสเปน”

“สมัยสหภาพรวมเกาหลี และเวียดนาม”

“สมัยสหภาพเกาหลีของตนเองของชาวไช่ปรีด ก็เลย เอเคน อุตุนา แคมเมอร์ โสมาลี ลมกั มาเวเน โอผาน และมาดาสคาร์”

“สมัยสหภาพต่อสู้เพื่ออิสรภาพของชาวอาหรับ”

“สันติสัญญาแยกแวก กับโยยายแผนการไอเซนฮาวร์ในตะวันออกกลาง แชนฮอริสราฟและคอคามเอกราชของชาวอาหรับทั้งหมด”

“อิสรภาพทั่วไปเป็นฐานที่พักรวบรวมของจักรวรรดิมืด คุณความความก้าวหน้าและความมั่นคงของรัฐบาลอาหรับทั้งหมด ในตะวันออกไกล ไม่ควรได้รับอารยธรรมว่าเป็นประเทศหนึ่ง”

ในตอนเช้าวันที่ ๑ มกราคม

ศักราชใหม่ของชาวเอเชียอาฟริกา

กลางที่ประชุมอันแออัด นางวาระเมสวารี เหวที่ ประธานที่ประชุมอ่าวอาหรับที่ปารีส แดงมิกที่คณะกรรมการวิชาการสาขาต่าง ๆ ได้สรุปผลการประชุมของแต่ละสาขา ปรากฏว่าที่ประชุมต้องออกไป ด้วยเสียงร่วมมือแทบไม่สว่สา

ก่อนหน้าที่ยกร่างแผนที่ประเทศต่าง ๆ ของเอเชียอาฟริกา มีอันเกิด เมืองหลอน ความรู้สึกประหลาดอย่างหนึ่งได้เกิดขึ้นทั้งแก่เจ้าประชุม และแก่ผู้ร่วมฟังผลการประชุมทั้งสองทวีป ต่างรู้สึกอึดอัดกัน

“ศักราชใหม่ของสันติภาพและอิสรภาพของมนุษยชาติในสองทวีปที่อับแสงมานานนั้น บัดนี้ได้ส่องแสงเรืองรองขึ้น ราวกับตะวันเมื่อ

ใกล้รุ่ง พัฒนาการของชนสองทวีปนี้จะก้าวหน้าไปอย่างสม่ำเสมอ และสูงส่งยิ่งขึ้นไปเป็นลำดับ จนกว่าจะถึงวันนั้น ซึ่งอิสรภาพและสันติภาพของคนทั่วไปจะสมบูรณ์ ทั้งรูปแบบและความหมายที่แท้จริงของมัน” ▲

□ เรื่องหนึ่งๆ

ต่อจากหน้า ๒๔

ผู้ทำศรัทธาที่เรือนไม้แถว ที่ไคพยายามแสวงหาหลายคนที่ล่องลอยอารมณ์กันลงไปไบบัง เขาเอาบทบาธิน่ารักมาดอม ของแม่หนูน้อยเรื่อโกะโยยามา ที่ทุกภาษาอังกฤใช้คล้องแก้แค้นเข้าไปให้เป็นเรื่องเป็นราว เลยทำให้แม่หนูน้อยผู้ “มีค่า” ซึ่งอีกมาไม่มียาบทอณโคกซึกเจินหรือ “แซ็ง” เทอณคาราพงอันมีชื่อเสียงในเมืองไทยเราเสียด้วย ผมเลยนึกอยากดู “เซอรัดี เทมเปิล” เป็นคนหรือเป็นกรรมกรสอง

ตอนที่น้ำดื่มเกินที่สุด ผมเล่นเอาไปไกลไม่สบายไปด้วยผม ผู้ที่ข้าหลวงใหญ่ผู้ ไม่ยอมมีพังกาเคอช ของรอเบิร์ต วาเนอว่าคนวัยมัธยมเรียนจะเข้าอยู่แล้ว ขอให้ระงับไว้ให้ทางนักทวารเร่สุดท้าย ถึงคราวที่ข้าหลวงจะเป็นผู้ยกพลลงไปในทะเลถึง น้ำขึ้นสาธิตมีวิธภาพอยู่ นอกเรือก็รอเบิร์ต วาเนอ เจ้าไปก็เห็นข้าอังกฤว่า จะย่ำยิบทะเลไรๆ ที่หน้าแท่นนั้นเป็นอันจากที่เขียว เจ้าก็หาเชื้อเรือไม่ แดงยังเห็นแถมผู้เคื่อนเอ็นกันงว่า “อูะไม่ใช่” เสียอีก เล่นเอาเรอเบิร์ตต้องดิ้นใจว่าต้องถ่ายภาพจาก “คาถาตั้งหนังสือพิมพ์” คนหนึ่ง ทำที่ลมนโรงเ็นข้างกลางกัยเขาไคด้วยเพื่อช่วยให้ข้าหลวงพ้นจากความตาย โดยให้คนร้ายไ้หน้าเอาระเบิดและแอมโบลีไว้ในเขตถ้ำดิน ที่ข้าหลวงจะต้องคอยเพลิง ลงไปนั่นเอง และรอเบิร์ตช่วยให้ข้าอังกฤควน ควนการพินยเอาระเบิดที่ถ้ำก่อนหนีออกมาเสีย

อ่อนที่ข้าหลวงจะคอยเพลิง ลงไปชั่วอีกใจเดียว

ใจคอลลันซ์ เล่นเป็นพนักงานข่าวของบริวารกับที่สนามบินคาเมดะ ว่าโดยบทของเธอก็เป็นไปอย่างพันๆ ไม่รู้โลกโค่น ผิดกับความจริงของโลกโค่นพลิก และเล่นเป็นเล็คของเธอก็ด้วยคือหมายถึงเล็คดองกฤษแท้ และไม่ยอมเชื่อว่ารอเบิร์ตคนเมย์แล้วเป็นอันขาด ทั้งนั้นหมอกุสซาที่เอารูปไปให้คนหนึ่งใช้ครอบตังไว้ในห้องให้เห็น เพราะเธอหลงรักหมอกุสซาให้อย่างช่วยไม่ได้

ตามกฎข้อบังคับของหน่วยสืบราชการลอมเมอริอันนั้น เมื่อเจ้าหน้าทีคนใดต้องเดินทางไปยังระการาลัย ในต่างประเทศ เขาห้ามไปลงรักผู้หญิงคนใดคนหนึ่ง ในทางแชนเขาเป็นอันจากที่เขียว เพราะไม่ทราบว่ามีคนกระซำซึ่งเป็นคนรักอยู่หน้าจะมีแผนการฉ้อฉลกลืนอย่างใด พวกนี้คือกลุ่มของแชนครักที่เขาย่ำยิบว่าอาณานิคมที่เห็นอยู่หน้าทะเล อุกส์ที่เอารูปไปใครก็ไม่รู้มาทิ้งพวงตาไว้ว่าเป็นเมียคน เพื่อเป็นเกราะป้องกันไว้ข้างหน้าก่อน

ผมคิดว่าผู้ที่จะเหมาะแก่การคุมขังเรือนนี้ น่าจะให้แอมพวาทวารลันตักมาดูแลและพาเข้าในระการาลัย มวลวการแฉ่นกษณะไรที่นั่นเพราะจะได้เห็นเขาคำเนินแผนการฉ้อ โฉมคนร้ายหรืออย่างไร และปฏิบัติกันให้หมู่พวกเกี่ยวข้องกันเองอย่างไร แต่ความจริงก็เหมาะสำหรับเรอ ไ้ทุกคนไม่ว่าใคร เพราะเรื่องลึกลับที่หลายแห่งหลายมุม ทั้งคนแฉ่นและระการาลัยก็มีคนเกลี้ยกลืนไปในตัว ผู้ที่ขอภาพวิวทิวทัศน์อันงดงามของเกาะ อาฟริกาอยู่ก็ยังไม่ผิดทั้งแถมอย่างใดเลย

โปรแกรมของเดลิแมเซอ์คราวนี้มีทั้งประเภท Travel Talk ประกอบอยู่ด้วยกันหนึ่ง คือ “เมืองใหม่” นั้นหมายถึงประเทศคิวบา ได้รับ

ไฮ-สปีด

ความรู้และความเพลิดเพลินเจริญความก้าวหน้า คิวบาเป็นเมืองใหม่ก็จริงแต่แหล่งแต่ที่เขาทั่วไปก็อย่างลึกลับ มองดูเมืองไทยของเราบ้างแล้ว อยาจะปลงอนิจจังเสียจริงๆ เมื่อไหร่หนอจึงจะมาเขาไปได้ทันบ้าง. ▲

แดง พยัคฆวรรณ

□ เปรตส์คอนเฟอเรนซ์

ต่อจากหน้า ๒๓

ถาม.

๔. ถ้าหากว่าผมไม่พาโลกไปสู่สงครามแล้ว ทำอะไรไหมผมจะพาโลกสู่สันติภาพถาวรในที่สุด หรือว่าเพียงแต่ระงับสถานการณ์อันชั่วชานอกไปโดยมิได้แก้ที่ต้นเหตุเท่านั้น และท่านคิดใหม่ว่า คนทั่วไปและครอบครัวของเขา จะมีชีวิตอยู่อย่างมีความสุขอย่างนี้ไปได้อีกกี่ปี

ตอบ.

๔. ผมเป็นการยากอยู่มาก ที่จะกล่าวถึงความไม่เอียง ที่อยู่ในขณะนี้จะพาโลกไปสู่สงครามหรือว่าพาโลกไปสู่สันติภาพถาวรในที่สุด ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าหากที่จะเชื่อว่า ความไม่เอียงของประวัติศาสตร์ คงจะเป็นอยู่ในขณะนี้จะพาโลกไปพบถึงสงครามโลกอย่างแน่นอนนั้น จะเป็นการมองกันแต่ไปแง่ร้ายมากเกินไป หรือจะพูดกันอีกทางหนึ่ง เราถ้าจะฝึกอีกไปในทางที่จะมองกันแต่ในแง่ที่ก่อกำเนิดไป ในอันที่จะคาดหมายเอาไว้ว่า โศภณ สันติภาพในที่สุด ประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาแล้วๆนั้น ได้แสดงให้เห็นถึงภาพถาวรผลกเปลี่ยนกันคนละครั้ง ของสงครามและสันติภาพ และข้าพเจ้าคิดว่าเหตุการณ์ทำนองนี้ยังคงจะเป็นไปอีกความเท่าที่ ยังไม่สามารถ เปลี่ยนแปลงธรรมชาติทั้งเดิมของมนุษย์ได้ (อ่านต่อหน้า ๔๔)

บุกรวัชวัชบุกร

๐ ในสนาม

ต่อจากหน้า ๑๗

อยากจะพบด้วย ถ้าสมมุติเขาจะวิ่ง
“มกฏ” แหมเป็นโลกฟลายเวทก็มี
ช่องทางจะมาอยู่ เมืองไทยเหลือเกิน

หากโหมแพ้ออร์ชิวในวันที่๑๑
มกราคม ผมและคุณๆ ตลอดจนคน
ไทยก็ควรจะเห็นว่า โผอะไรไปชกกัน
แหมไปโลกเปรี๊ยะนั่น เห็นจะไม่มีช่อง
ทางเป็นแน่แท้ แต่จะอย่างไรในฐานะ
คนไทยและอยากเห็นคนไทยในแชม
เปียนโลกสักคนหนึ่งผมขอให้โชคมหา
โชครักทั้งหลายแห่งในโลกนี้ จงกลบ
ตาลให้โผชนะออร์ชิว อย่างชาว
สลาควัยเด็ก.

เอาละครับ-ก่อนจะพูดถึงหมอกคุณๆ สัก
หนึ่งข้อที่ควรคำนึงถึงหรือที่นักมวยบางคนเตือน
ผมว่าต้องสนใจ ร.ศ.พ. ในวันนี้คือ ๕ มกร
าคมนี้ ทางเวทีมวยมีรางวัลดีพอสมควร
ไว้พบหน้าจริง ตรงกับ ฟันทองร่มอาทิตย์ที่ ๕ มกร
าคมนี้ขอเสนอของพบของศักดิ์ นฤดำไป-ไว้ดี
นะครับอีก ๑ วันจะมีอะไรมาพบๆ อีก. ▲

“นายเชน”

๐ ไซ-บาตล

ต่อจากหน้า ๑๖

ตำรวจลบล้าง แต่เจอเข้าด้วยตำรวจ
นั้นเอง และละสนุกก็ปลิด.

ผมจะเล่าเรื่องพันตำรวจโทศิริชัย
กระจำรังค์ ผู้สนิทสนม คือเมื่อก่อน
นั้นครับถูกออกก็ขบิขิเฝ้า ศิริยานนท์
ใช้ให้ไปควานหาตัว “ขุนพลเตียง”
ซึ่งกำลังคึกคัก อยู่ ทางชายแดนภาค
สามฝั่ง อัครวิญญูก็ได้ความสามารถ
ความดีความชอบมา “ขุนพลเตียง” มา
ให้จอมอัครวิญญูได้ ก็ขบิขิว่าโคก
ความดีความชอบอย่าง “มหันต์”
ไว้ควานหา อัครวิญญูก็บอกก่อน
จะไปควานหา “ขุนพลเตียง” มาให้
พันตำรวจโทศิริชัย ยังได้เป็นนาย
ตำรวจอีกคนหนึ่ง ซึ่งสร้างชื่อเสียงในการ
จับมุกค์ก้องหา “คดีทองคำ ๔๐ ล้าน
บาท” ไว้ถือด้วยว่าอัครวิญญู “โม
แดง” ขึ้นชานากามก็เกี่ยวข้อง.

จะเป็นอย่างไรจึงเพียงใดแต่โผ
ผมก็ไม่ทราบ เมื่อพันตำรวจโท ศิริชัย
ต้องหาว่าเป็นผู้สั่งให้ฆ่านายอัครวิญญู
ผมก็เชื่อว่าการสอบสวน ของคณะกรรมการ
การ จะต้องดำเนินไปอย่างเที่ยงธรรม
และรวดเร็ว ให้สมถ้อยที่ประชาชน
ทั้งหลายรอคอยฟังผลคดีนี้ อยู่ เมื่อได้
“ตัวการ” มาเช่นนี้แล้วก็น่าจะ
ตำรวจในยุคนายพลตำรวจเอก ไสว
ไสวแสนยการ ทำงานให้ผลก็จริงจัง
และไม่ไว้หน้าแก่ใครด้วยไม่ว่าจะเป็น
ตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ขนาอัครวิญญูแถม
เพชรหรือพลพลอยอะไรก็โผ ถ้า
แต่การสอบสวนให้ความหมายว่า พัน
ตำรวจโทศิริชัยเป็น “ตัวการ” จึง
เราก็ควรจะโทษว่าชั่ว การประหาร
พ้องของศาลในเร็ววันก็ต่อไป.

ผมคิดว่าเท่าที่กรมตำรวจ ยุคนี้
มัน “วาดลวดลาย” ให้เห็นประจักษ์
ว่าทำงานกันอย่างได้ผลนั้นยังไม่สมบูรณ์

เต็มที่ เมื่อทำงานอย่างหนึ่งได้ผลก็อย่า
เพิ่งทวง ควรที่จะทำงานอีกอย่างหนึ่ง
ให้ได้รับผลก็ตามไปด้วย นั่นคือบรร
ดาอัครวิญญูเก่าแก่ทั้งหลายที่ยังมีนิสัย
“เฝ้า” ติดอยู่ยังคง “ระบาค” อยู่ทั่ว
ทุกหนทุกแห่ง คนพวกนี้มันไปว่ายุคนี
เป็น “ยุคไสว” ไม่ใช่ “ยุคเฝ้า” ความ
เข่งขานยังจึงเป็นนิสัยสันดานอยู่ ตาม
เดิม จะทำให้คำว่า “พิทักษ์สันติ
ราษฎร์” หมดความหมายลงไปอีก.
เมื่อมี “คนดี” ก็ย่อมจะต้องมี
“คนเลว” เผลวก็ดะปะปนกันไปจน
ใดเมื่อมี “ตำรวจดี” ก็ต้องมี “ตำรวจ
เลว” อยู่ด้วยกับกันนั้น อัครวิญญู
ตำรวจไม่คิดจะสอดส่องดูบ้างหรือ
ด้วย เห็นเห็นกันอยู่คาตาแต่ตอก
แค่คืบเท่านั้นเอง. ▲

ไซ-บาตล

๐ จากระเบียงพระวิหารการเมือง

ต่อจากหน้า ๒๒

ข้าพเจ้าไปถึง พอนายพินเห็นหน้า
พวกเราทั้งเจ็ดคน ชะนะที่พาเรา
นั่งสนทนา ถิ่นนายพินอยู่ปรากฏ
ว่า มีแขกไป ๓-๔ รายเช่นนาย
วิสูตร อรรถยุกติ รัฐมนตรีช่วยต่าง
ประเทศเป็นต้น คุณนายอวยพรคอย
ขอให้ทุกคนประสพความร่ำรวย ก่อน
พวกเราอัครวิญญู นายพินถามเราว่า
“เมื่อคืนมีการเลี้ยงฉลอง ที่สมาคม
หนังสือพิมพ์ไซ-ไซ” พวกเราตอบเป็น
เสียงเดียวกันว่า “ไม่มีรู้สึกรู้ว่านายพิน
ฟังเมื่อใดฟังคำตอบจากพวกเรา แล้ว
ถามข้าพเจ้าครั้งว่า “มีน้ำ” แล้วถาม
ท้ายด้วยประโยค “เอพวกคุณหนังสือ
พิมพ์นี้เพราะสมาคมของพวก
คุณ” ทำให้พวกเราต้องคิดมาตลอด
ทาง โดยเฉพาะคำว่า “มีน้ำ” เป็นที่
สะอึกใจพวกเราทุกคน คงจะมีใคร
เล่นสอประเภชี่สมาคมหนังสือพิมพ์
ไปแอบอ้างเพื่อผลประโยชน์ ส่วนตัว
อย่างแน่ๆ มิฉะนั้นนายพิน สารสิน
คงไม่มาอยู่หลายครั้งว่า “มีน้ำ มีน้ำ”

บ้านชอยชิตลุมซึ่งเคยหัวบรโด
บ้านนั้นแม้ได้แค่ครึ่งจอนผลบ. ย. โผ
อำนาจ บัณฑิตก็เจ็บเหงาไปมาก แต่
เมื่อมาตามละเอียดคลลันมาทันทีใหม่ ก็
ยังปรากฏว่ามี สบจิตชอบไปอวยพร
กันมากเหมือนกัน โดยเฉพาะสุภาพสตรี
มาตามละเอียด ขอโทษขอโพยแล้วพวก
เรายังไม่เปิดโอกาสให้พ. อังว่า
เห็นก็เหนื่อยเพราะเพิ่งกลับมา จากญี่ปุ่น
ใครก็ไม่ทราบ พู่ว่า “เหนื่อยกาย
หรือเหนื่อยใจหนอ”

พล.ท.เฉลิมเกียรติ วิกรมานุก
แม้ที่ท่าอากาศยาน ที่กองทัพอากาศ
กองเมือง ที่บ้านชอยชิตลุมจึงพักอาศัย
ทหารอากาศ เป็นผู้คอยต้อนรับแขกที่
ไปอวยพร ส่วนที่บ้านพล. พระบริ
รักษ์ คุณพระภักดีก็คอยต้อนรับแขกเอง
พล.ร.จ. หลวงชำนาญธรรมวิทยุ เช่น
เกียรติพล.ท. เฉลิมเกียรติ ก็ค
งานทางกองทัพอากาศ ต้องปล่อยให้คุณ
พินและนายทหารเรือคอยต้อนรับแขก
แทน.

ที่บ้านนายพินวิ ฤทธิพิริยกุล
นายพินรองสลาตได้ จัดการต้อนรับผู้
ไปอวยพรเป็นพิเศษ โผสั่งว่า
หาเงินเข้าไปซื้ออาหารกลางวันสำหรับ
แขกที่ไปอวยพร พร้อมทั้งเครื่องค
เสริ.

เมื่อเข้าไปยังบ้าน นายพิน
อัครวิญญู เลี้ยวรถถามว่า “ว่าไ
ว่าไ?” แล้วอัครวิญญูด้วยสวิตช์ใหม่
ปรากฏว่าผู้ไปอวยพร อีกหลายคนยัง
ไม่กลับ “คุณเล็ก” ของนายพิน
คอยสุภาพสตรี โผถามนายพิน อ
พินก็พอสอปากหอมคแล้ว นาย
พินก็เริ่ม “สวด” กร. เสริม วิญญู
อุลว่า เรือนกฏหมายมาแต่โผอัคร
ไปเป็นรัฐมนตรีก็กลับ มันจะถูกเรอ
ที่โผ แล้วก็พินถามว่า จะไปไม่
ต่อจากนั้นวิญญูถามนายพินว่า ประ
จะเห็นว่าสมควรแก่เวลาแล้วพวกเรา
จึงอำลาอัครวิญญู. ▲

วิกรมานุก

แผลใน กระเพาะอาหาร และ ลำไส้

ดัลซี อุลทิน

ULTIN
ใช้รับประทานโดย ใส่น้ำหรือ
ใส่น้ำผลไม้รสจืด ผสมรับประทาน
วันละ ๓ ครั้ง หลังอาหารเช้า
กลางวัน และเย็น ๑-๒ ช้อนชา
หรือ ๑-๒ เม็ด ๑-๒ ช้อนชา
หรือ ๑-๒ เม็ด ๑-๒ ช้อนชา

ข้อดี อุลทิน ใส่น้ำหรือใส่น้ำผลไม้
รับประทานง่าย ไม่เหนียว
บรรจุในซอง 20, 100, 250 เม็ด
ทั้งห่อและซอง
ทั้งซองและซอง
ทั้งซองและซอง

ก็ไปตั้งเข้าไปแล้ว ๓ คนโดยตกลงว่า เป็นคนดีมีความดีเหมือนกัน อย่างนี้
จะไม่ให้สมาชิกหมกมุ่นใจถึงเรื่องให้ และคิดออกหากจากพรรคชาติสังคมอย่าง
ไรได้ มันเรื่องหมกมุ่นกับนายอภิธรรมก็ต้องเป็นอย่างนี้ ถอดหมกมุ่นที่เขาออก
เขาใจเกือบตาย พอเขาคิดเข้าเข้มาเป็นผลสำเร็จแล้วก็ถูกเขยออกไปเช่นนี้ คนนี้
จิตใจก็ต้องหัวเสียเป็นธรรมดา.

แต่เมื่อเราได้ฟังคำปราศรัยของพลโท ถนน กิตติขจร นายก
รัฐมนตรีเมื่อวันที่ใหม่ รู้สึกว่าท่าทีพูดออกมาด้วยความจริงใจไม่มีมารยา
สาโดยสัมพันธ์กับคำปราศรัยของผู้นำอำนาจคน เช่นยอมรับว่า ถึงแม้จะ
ไม่เป็นรัฐบาลของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชนไปได้
โดยรูป แต่ท่าทีมาเพื่อบุคคลความดีทุกอย่างเพื่อประชาชนให้มากที่สุดเท่า
ที่จะเป็นไปได้ ประชาชนพลเมืองรู้สึกสนใจที่ท่าทีที่สารภาพออกมาตรงๆ เช่น
ว่า รัฐบาลไม่ได้ปฏิบัติเป็นไปตามระบอบประชาธิปไตยที่ถูกตั้งโดยสมมุติ
แบบของประเทศอังกฤษ แต่ท่านพยายามทำก็แล้วแต่แล้ว ส่วนจะกิจจริง
แค่ไหน เราจะไม่ค่อยพูดต่อไป และวิจารณ์การเหตุการณ์ปรากฏแก่สายตา
ของประชาชน.

ใหม่กับตำรวจ:

เราได้เห็นจากหนังสือพิมพ์หลาย

ฉบับที่เรียกร้องให้ตำรวจ จัดการ

เรารู้กันมานานแล้วว่า โดยเหตุอย่างนี้ระบอบที่ผู้ช่วยไม่โยกคือกฎการ
และบางฉบับก็ร้องถึงรัฐบาลใหม่ให้จัดการโดยเร็วด้วย แต่ท่าทีการจะไล่คือ
ทำไปแค่ไหนเราไม่ทราบ เห็นแต่ตำรวจตำรวจทำการกวาดล้างในบางแห่งเช่นที่
เชิงสะพานกษัตริย์ศึกอยู่พักหนึ่งแล้วก็หายไป มาเมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม เราได้
เห็นการตำรวจของ ตำรวจได้ล้มเหลวอย่างไม่มีท่าทีถนนเพชรบุรีเชิงสะพาน
เฉลิมโลก ซึ่งมีระบอบที่ก็อยู่พักหนึ่งแล้วก็หายไป มาเมื่อวันที่ ๓๐ นาฬิกา
พาตำรวจที่ดูแลในบริเวณนั้นให้พูดออกมาว่า "อ้าวไม่รู้จะจัดการอย่างไรได้"
เราเห็นใจนายตำรวจผู้นั้นและตำรวจ ๒-๓ คน ว่าด้วยความจริงไม่ใช่ความผิด
ยกฟ้องของตำรวจเหล่านั้น แต่เพราะกรมตำรวจไม่ได้วางระเบียบเรียบร้อย
ทำการกวาดล้างคนชั่วระบอบที่ในเวลาปกติ ปล่อยปล่อยละเลยจนพวกล้มเหลวโดย
เหตุอย่างนี้พวกเรารู้เข้าทั้งโดยสารและระบอบทุกหัวมุมในที่บางแห่ง เช่นที่
ที่วัดให้ข้าม กวักกันกันแต่แรกๆ พอหน้าเขาคิดจะเข้ามานอนอยู่หัวไปเช่นที่
ถนนยาวราช ซึ่งเราเคยไปเขียนเรื่องเรือนแก้วไม่มีใครนำพา ว่ากันทำไม
ผิดเหมือนตำรวจบางคนที่ระบอบที่อิมมิใหม่ แล้วผลร้ายก็ตกอยู่ต่อประชาชน
ที่เสียเวลาเสียทรัพย์สินและถึงเสียชีวิตหรือเสี่ยงชาติก็มีอยู่เกือบทุกวัน.

ขอยกตัวอย่างที่ถนนเพชรบุรี ซึ่งมีไฟกลางให้รถเดินกันคนละฟากถนน
แต่เมื่อวันที่ ๓๐ ธ.ค. รถยนต์ก็ถูกกวาดล้างจากสะพานเฉลิมโลก ไม่สามารถจะเดินต่อไป
ได้ที่หน้าท่าทำการชุมนุมระบอบจากสะพานเฉลิมโลก ไม่สามารถจะเดินต่อไป
ได้ซึ่งเห็นชัดๆ ว่า คนชั่วระบอบที่เอาแต่ใจของหัว และพวกที่ฝ่ายนี้มักไปไล่
เร็วว่าพวกที่ระบอบการตำรวจ ทุกวันในที่นี้แตกต่างกัน เราเห็นพวกแรงซ้ายโดย

ไม่ใช่เสียช่วยแต่แข่งขันมาเพื่อจะเข้าแนวให้เร็วเข้า หรือเพื่อคัดค้านด้วย
ไปทางขวา อันเป็นเหตุที่ทั้งก็โดนกันไม่วันแต่ละวัน เพราะบางคนที่ประพฤติ
ถูกต้องตามกฎหมายก็มีที่รู้มานะไม่ยอมให้พวกฝ่ายนี้แข่งรถเข้ามา ก็เลยต้อง
โดนกัน.

เราทราบว่าดูเหมือนกรมตำรวจได้ตั้ง คณะกรรมการป้องกันภัย
ภายในถนนหลวง ถ้ามีจริงและบังคับกระทำความผิดได้แล้ว ไม่มีประ
โยชน์อย่างไร เพราะคณะกรรมการดูแลความปลอดภัยของ สาธารณะชน
ที่ทำงานประจำเขาต้องเร่งรีบไปอยู่ในที่ชุมนุมต่างๆ โดยเห็นแต่ตา แล้วมา
พิจารณาว่าอะไรดีอย่างไรไม่ใช่นึกแล้วก็สั่งไปตามอาการกรม การตำรวจ
ของเราจึงยังเหมือนทุกวันนี้ เราคิดว่าถนนเพชรบุรีถ้าตำรวจดี ๒ คนขึ้น
ขวางอยู่ถนนฟากที่ทำการชุมนุม ไม่ยอมให้รถจากวงเวียนราชเทวีผ่านมาอีก
ทาง รถก็มาจากสะพานเฉลิมโลกก็จะเดินไปก็โดยง่ายสบาย อย่างไรก็ตาม
ขบวนที่ตำรวจได้รวบกันใหม่ ก็ทำให้ตำรวจที่ขึ้นและที่ระเบียบใหม่
ในวันต่อมา เช่นที่หน้าโรงพยาบาลนครเฉลิมกรุงในคืนวันที่ ๓๑ รถผ่านไปมา
เป็นระเบียบดีกว่าทุกวันนี้ และที่สับเปลี่ยนประตูกักกันที่น้อย เพราะใช้ทำ
รวมมากคน แต่แม้กระนั้นยังไม่สามารถจะปราบปรามพวกแรงซ้ายได้จริง จึง ผู้ที่
มีส่วนร่วมกระทำผิดกฎการตำรวจก็ควรระวังตัวเอง ระบอบและระบอบผู้ช่วย
หนักคึกก็ใหญ่ ปล่อยปล่อยคนระบอบที่ละเลยคนของหัว และระบอบที่ตำรวจ
ไม่กล้าว่ากล่าวหรือจับกุม ผิดกับที่ตำรวจได้ถึงเมื่อ ๒-๓ เดือนมานี้รับนาย
ตำรวจฝรั่งหัวหน้ากองทะเบียนรถพ้องศาล เรืองสิทธิการตำรวจ ป่วยไปถึง ๕๐
เที่ยว.

ภยันตรายเกิดจากถนนหลวงนั้น จะโทษระบอบที่ทั้งหมัดก็ไม่ได้
เพราะคนเดินทางถนนไม่ได้มีการสั่งสอนให้ระวังกันโดยวิธีใด และไม่มีการ
หมายดีเขาเดินกันเป็นแพอย่างนี้เลย นักเรียนก็ไม่มีการสั่งสอนเช่นนี้
กักกันหนึ่งๆ ที่สตรียุคสมัยและที่ถึงก็ไป คณะกรรมการของถนน
ควายเขาบอกออกไปสอนกันตามหน้าโรงเรียน ถ้าผู้เขียนนี้ใช้เมื่อก่อนก็
ก็ตั้งกับเกิดกักกันหลายคนมาแล้ว นอกจากนี้ ๓ ล้อ ไม่มีการ
การขมขมสั่งสอนอย่างจริงจัง ก็เป็นเครื่องกักขวางอย่างหนึ่งที่กักกันควาย
หนึ่ง ๆ เราคิดว่าถ้ากรมตำรวจได้ทำเป็นสมุหระบอบตำรวจกับคนชั่ว ๓ ล้อ
และระบอบที่จ้องให้อ่านหน้าจาประจบกับตำรวจสอซังไประบอบมาก อย่าง
นี้ก็จะเห็นให้เขาว่า "อย่าทำแต่ผู้คนที่เราไม่ชอบให้ผู้อื่นทำแก่เรา"
ความจริงที่เราเอาละเลื้อนชนิดแรงคนมาประจบกับเลื้อนชนิดเครื่องขมขมนั้น
มันเกิดลัทธิการคนมาผสมมีประมาณมากอยู่แล้ว ทลายประเทศก็เกิดไป
แล้วแล้วรถลากด้วยแรงม้าก็ไม่ให้เข้ามายู่บ้านในบริเวณเรา หรือถ้าหาก
เวลา แต่ของเราเห็นจะไม่มีความผิดได้ เกี่ยวกับเศรษฐกิจและพวกนักการเมือง
ถดถอยเสียกระแสนี้เลย การที่ระบอบที่กักกันนั้น มันเลื้อนเลื้อนเศรษฐกิจของ
ชาติก็ด้วย มันก็เลื้อนไปโดยไปเหตุและเสียเวลาเงิน ถ้าตำรวจของเราไม่
กักกันการให้กักกันขึ้นกว่าที่พวกนี้แล้ว ภยันตรายอยู่ที่พวกนี้จะมาขึ้นทุกหัว
ข้างข้างทั้งหัวก็ด้วยแล้ว ไม่มีใครเอาใจใส่ เช่นปล่อยให้คนโดยสารนั้นคนพล
การเลื้อนทุกสายไป.

॥६॥

เรากลัวว่าสวนอัมพรเป็นพระราชฐาน อันคนไทยควรเคารพแก่สถานที่
นั้นโดยทั่วกันกิริยาจากเยี่ยงสุภาพไว้บ้าง เพราะนางควรว พระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัว ก็ทรงพระราชดำเนิรเสด็จทอดพระเนตรโดยลาลอง จึงมีสมุห
ราชองครักษ์ตามเสด็จเท่านั้น ไปไปอยู่ไปๆ จน นอกจากนั้นทางประตูเข้าก็มี
ตำรวจในเครื่องแบบอื่นเผื่ออยู่ ๒ คน และเข้าใจว่าคงมีตำรวจพิเศษนอกเครื่อง
แบบไปอยู่ ในหมู่ราษฎรด้วย เหตุใดจึงปล่อยให้เด็กคนองเหล่านั้นหนีไปชวค
เหล้าล่อลวงเข้าไปได้ ทั้งตำรวจในเครื่องแบบและนอกเครื่องแบบไม่มีใครเห็นเลย
ผู้ชมต้องหลีกทางให้ชายหนุ่มพวกนั้นเดินไปอย่างสบาย เพราะกลัวเขาจะก่อ
การร้ายขึ้น ผู้เขียนเหล้าจะอดทนดูเหตุการณ์อันน่าอัศจรรย์ ได้เพราะทราบว่าเป็น
งานกาชาดเช่นนั้น ห้ามขายสุรา ต้องถือเอามาจากข้างนอกแน่ ๆ จึงได้ไปแจ้ง
ความไว้ที่เห็นตำรวจรักษาการณ์ และเจ้าหน้าที่ ได้ส่งนายสิบออกไปติดตามทันที

เรื่องการออกอาในพระราชฐานเช่นนั้นไม่มีเกิดขึ้นเมื่อสมัยคนไทย
ยังใจไม่รู้จักเสรีภาพ ความวิรูธรรมบัญญัติประชาธิปไตย มากก็เหมือน สมัย ประ
ชาธิปไตยนั่นเอง ซึ่งเกิดห่มตึงสาวโก้เซสส์ สังคมทนายมาดบังขึ้นทุก
วัน เราจึงขอเสนอเรื่องนี้แก่รัฐบาล, กระทรวงศึกษาธิการ, กระทรวงวัฒนธรรม
และกรมตำรวจด้วย เพราะปัญหาเรื่องเกิดห่มตึงสาวเป็นสิ่งที่หนัก
ใจกันอยู่หลายประเทศในขณะนี้ ไทยเฉพาอย่างยิงอเมริกา และบางประ
เทศถึงกับคณะกรรมการจัดการอันเกิดเหตุพวกนี้ มีฉันทสนธิสนพาดและ
มหาโรว์ในอนาคกระมีมาฉนั้น ซึ่งจะเพิ่มอาชญากรให้แก่ประเทศอย่าง มาก
ฉาจะเป็นการขึ้นทอนขยประมาณแผ่นดินและเศรษฐกิจของชาติด้วย.

ต่างประเทศ

เกียรติของทหารบกอังกฤษ:

กองทัพบกอังกฤษได้ขอร้องไห้

ทหารชั้นนายพล ๒ นายลาออกจาก

ตำแหน่งโดยเหตุที่ไม่ยอมปฏิบัติตามความคำริของสภาสภาโหม ในเรื่อง
แต่งตั้งทหารสก็อต ซึ่งแต่โบราณกาลมาจนถึงทุกวันนี้สรวมระโวิ่งลาย
สก็อตยิบ เบ็ดนั้นเป็นสรวมทางกองชาวลายสก็อตซึ่งมีทหารบางกรมแต่งอยู่
แล้วเพิ่มอีกนั้น นายพลนายหนึ่งเห็นว่าเป็นการเสียเกียรติยศของกรมทหารกลาส
โกว์ที่เคยสรวมระโวิ่ง แล้วทั้งไปแต่งตั้งนายพลเหมือนทหารกรมระยสก็อตส์
ฟูสเลียร์ส ส่วนอีกนายหนึ่งก็เห็นเป็นการเสียเกียรติยศเหมือนนักที่ทหารกรม
อื่นจะมาแต่งตั้งเหมือนกรมทหารของตัว จึงไม่เต็มใจยินยอมยกให้ลาออก.

จอห์นโวล์แคนซัมมอนโคเมอร์ ถือว่านายพล ทั้งสองนี้ควรเอาเกียรติ
ชนกนีกกว่า เพราะเป็นเรื่องเหลวไหลที่สุดและการเปลี่ยนแปลงสิ่งใดเป็นของ
ธรรมดาโลก ซึ่งอังกฤษได้เปลี่ยนแปลงมาากแล้ว แต่อย่างไรก็ตามนาย
พลทั้งสองนี้ไม่ยอมให้กองทัพทรวู้โคมาบียังคัย ความคิดเห็นของคนที่รัก
เกียรติกรมทหารที่มีชื่อเสียงของอังกฤษมาแล้วหลายร้อยปี ผู้เขียนขอสรร
เสริญนายทหารทั้งสองนี้ไว้ เพราะเป็นบุคคลที่มีอุดมคติสูง รักเกียรติของ
ทหารจึงนำร่องมาเสนอท่านผู้อ่านของเรา.

เอกราชของเกาะไต้หวัน:

บัดนี้ปรากฏแล้วว่า มีรัฐบาลพลัดถิ่น

ของเกาะไต้หวันปรากฏตัวออกมาแล้ว

โดยเหตุที่มีบุคคลคนหนึ่งชื่อ บี. เค. คัน ได้เกิดทางไปประชุมหาปรึกษาเอเชีย
ที่กรุงไคโรในฐานะรัฐมนตรีว่าการไชยฉา และวัฒนธรรมของรัฐบาล
สาธารณรัฐไต้หวัน แต่ทางการอียิปต์ไม่ให้เข้าประชุมและนำตัวไปกักไว้ด้วย
ในที่สุดก็ปล่อยมายังกรุงไคโรโดยซึ่งรัฐบาลพลัดถิ่นของเกาะไต้หวันคงอยู่.

คันได้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ว่า การที่ทางการอียิปต์ไม่ให้เขาเข้าประ
ชุมเพื่อเรียกร้องความเป็นเอกราชของเกาะไต้หวันนั้น เขาใจว่าเป็นคำขอ
ของสถานทูตจีนแต่อยู่ในกรุงไคโร เพราะมีคนจีนคนหนึ่งมาชักจูงเขาด้วย
ภาษาจีน และทหารที่ควบคุมอยู่ก็ไม่ได้คำน แต่เขาไม่ได้ตอบด้วยเพราะ
เกรงว่าจีนผู้นั้นจะมาจากสถานทูตจีน ไคร้มีคนญี่ปุ่นมาพูดภาษาญี่ปุ่นกับเขา
อุททหายห่ม.

ในหทัยของคันปรากฏว่ามีเอกสาร ที่ความเป็นเอกราชไต้หวันอย่างมา
มาย โดยมีความมุ่งหมายจะนำมาจากฝ่ายแล้วขอสมาชิกแต่ได้ถูกเจ้าหน้าที่ยึด
ไปหมด นายกรัฐมนตรีพลัดถิ่นของไต้หวันชื่อคองเคอร์ ทอมาสส์เลียว และมี
นโยบายที่จะต่อสู้กับจอมพลเจียงไคเช็คและคอมมิวนิสต์จีนเช่นเดียวกัน.

เขาใจว่ารัฐบาลพลัดถิ่นนี้ คงตั้งขึ้นโดยความความอุปโลกของ
ญี่ปุ่น เพื่อให้ไต้หวันเป็นเอกราชโดยพวกไต้หวันเคยได้รับความอุปการะ
จากญี่ปุ่น เมื่อญี่ปุ่นปกครองอยู่และถ้าเป็นเอกราชไต้หวันคงมีอิทธิพลในไ
ต้หวันมากมายแต่ไม่เท่าแต่ก่อนนี้ เมื่อถึงถึงถ้าเกาะไต้หวันเป็นของจีนก็จะ
ปล่อยให้จีนดูแลเกาะไต้หวันทำการไชยฉาอุทธรณ์ต่อการประชุมกรุงไคโรไม่
ไค คันนั้นทุกวันนี้แกลงไคโร จึงเข้าชักชวนร้องขอให้ญี่ปุ่นช่วยเหลือ
ไต้หวันเสียก็จะปล่อยให้เกาะไต้หวันเป็นเอกราชไม่ไค ซึ่งเจียงไคเช็คก็คง
ไม่ยินยอมเช่นเดียวกัน เหตุการณ์ที่ปรากฏขึ้นใหม่นี้ดูเหมือนจะเป็นหนทาง
ขยยังกัยให้จีนระชาทิโกไว้แก่เห็นหน้าเข้าหากัน ถ้าจีนถือคัแบ่งกันไปแบ่ง
กันมาไคไต้หวันอาจถูกมือจากจีนไค และอมิวนิสต์คงไม่สบายใจเช่นเดียวกัน
ถ้าเกาะไต้หวันตกไปอยู่ในอิทธิพลของญี่ปุ่น ส่วนผู้ที่ระได้อาไรอันแท้จริงจาก
เอกราชไต้หวันนั้นก็คือญี่ปุ่นนั่นเอง. ▲

เชิญเข้าสู่ฤดูฝน ...

ผิงไร...

PLANTARIX
แพลันตาร์ริกซ์

ตอน ไม่ตอก ไม่ผล และ
ต้นไม้ทุกชนิด ทำให้เกิดรากงาย

ได้ผลแน่นอน

จำหน่ายทั่วไป ร้านพืชไร่สวน สำนกแยก ผู้แทนจำหน่าย

49 51 ลิ้นแยกพระยาศรี พระนคร โทร. 21816

॥८॥

บุทกวิชัยชัย

แต่ความสามารถประจำตัวยังมี ความหมายในสายตา ที่เขย่งขม อยู่ ต่อไป ฉะนั้นในปี ค.ศ. ๑๙๔๗ ภู่วิก จึงถูก เวียตกง ไซยงันคร แพร่งกัฟวิร และควรวินเขาไคพย กับสิ่งที่เขาต้อง ธารแล้ว.

ภู่วิกเข้าร่วมพรรคการเมือง คริสเตียน กิโมแครท ของคอนราก อเคนาว์ และในการเลือกตั้งครั้งแรก ของกินแกส่วนที่โกซื่อว่า เบอรัมน์ ตะวันตก เขาได้เป็นผู้หนึ่งซึ่งได้รับเลือก เข้าสภานายกเทศการ และได้เข้าร่วม คณะรัฐบาลของคอนราก อเคนาว์ ในตำแหน่งรัฐมนตรีกระทรวง.

ภู่วิก ทำเนิงานคามแผของ คนที่วางไว้อย่างเต็มที่ "ปลอยเสรี" คือ นโยบายของเขา ภายใต้การนำ

ของภู่วิก เพียงปีแรกที่เข้าดำรงตำแหน่ง ผลผลิตของเบอรัมน์ตะวันตกได้ เพิ่มขึ้นสองเท่า ของที่เคยเป็นอยู่ก่อนหน้านั้น และก่อนสิ้นปี ๒ ผลผลิตก็ ขึ้นถึงเกินกว่าร้อยละ ๑๙๓๘ ซึ่งเป็นที่ติดเลอระระคมพลังเศรษฐกิจ ทั้งหมดเพื่อเตรียมสงคราม เบ็คเสรีจะ เลียอีก.....

นี่คือ ภู่วิก เออร์เอิร์ค ผู้ชอบ ภู่วิกความหมาย ของเบอรัมน์ตะวันตก บุคคลที่โลกให้สมญาว่า "วิศกร มหึศจรรย์" ...

ปัจจุบัน ภู่วิกก็ยังคงทำงานของเขาต่อไปอย่างเร่งรีบ เพื่อเบอรัมน์ตะวันตกของเขา เขาอาจจะเป็นผู้ คนหนึ่งที่พบกับ ความสำเร็จ ชดเชยยังอยู่ในหน้าที่ก็ได้ ถ้าหากว่าคริสเตียนกิโมแครทของเขา

คงมีอำนาจในสภาอยู่ต่อไป เพราะคน อย่างลิวคิ เออร์เอิร์คนั้น ย่อมหาไม่ได้ง่ายนัก... ▲

เวียง รณชัย.

ชีวิตจากอังกฤษ

ต่อจากหน้า ๑๔

แสนนอน เคนน้ำนั้นเรียบร้อยแล้ว ออกบินต่อไป แต่ไปก็ไม่นานผู้โดยสารหญิงคนหนึ่งถึงถึงเวลาจะคลอกบุตร จึงเอะอะดิ้นขึ้นทงฝ่ายผู้โดยสาร และ เจ้าหน้าทีของเครื่องบินได้ความว่า เธอ ฝันระเบียบยักว่า พญิงจวนจะคลอก ไข่ ตามปกติเขาไม่รับขึ้นเครื่องบิน อย่างเด็กชาก เพราะเขากลัวจะไปอ้วก เข้ากลางเวหา ทำเอาคนอื่น ๆ ต้อง พลอยวุ่นวายไปด้วย แต่เธออยากจะไป ถึงถึงนิวยอร์กโดยเร็ว จึงบีบเครื่องลง ทั่วไวเป็นความลับ เพิ่งจะเบ็คเผยให้ รูกนอ้อออกไปทงเครื่องบิน ก็คือเมื่อถึง เวลาฉุกเฉินเกิดจะออกมาอยู่แล้ว ฝ่าย อัยกัณท์ก็เหลือหลาย มีมนุษย์ธรรม เติมเปี่ยม ทดลงไว้ว่าการทำคลอกไข่ ควรจะต้งมีหมอ ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ ใคร ๆ จะสมัครเล่นได้ แลจึงเบนท์ ฤณ น้าเครื่องบินมั่งจะอติไปลงที่ สนามบินแห่งเคมิในอังกฤษ ที่แะมา แล้วเมื่อสักครู่นี้ แต่ทางสนามบินเอะ ะว่าหมอกอ้าลงลงหนา ไม่ยอมให้ ลง อัยกัณท์เลยต้องขับเครื่องบินวนเวียน อยู่บนเวหา เสียเวลาไปทั้งชั่วโมงหนึ่ง เต็ม ๆ เพื่อรอให้หมอกทางพอดที่จะลง ได้ ระหว่างขยวนทักษิณาวรรตอยู่นั้น ก็พุดคุยข้างล่างด้วยวิทยุอยู่ตลอดเวลา และได้สั่งให้ข้างล่าง ไปตามสติแพทย์ มาเร็ว ๆ เมื่อแพทย์มาถึงและรู้สภาวะ การณว่ามีคนไข้กำลังจะอ้วกอยู่บนฟ้า แล้ว แพทย์ก็ออกคำสั่งต่าง ๆ ที่ระพึง ปฏิบัติก่อนใช้ ณ ทางวิทยุ พอหมอก ทางเครื่องบินลงมาแล้ว หมอจึงเข้าจับ

อวได้ถึงคว เพราะหัดที่หมอกทางเสีย รัว ไม่งั้นถึงจะต้งอ้วกอยู่บนเวหา ขณะเรือบินพว ๆ อยู่บนเอง เพราะของ

อย่างนี้จะห้าม หรือขอหมอกเอาไว้ก็คงไม่ สำเร็จ เพราะฉะนั้นก็ขอเตือนสคว์ ทั้งหลายด้วยว่าถ้าต้องแก่จวนคลอก อย่ำเลียงขึ้นเครื่องบินเลย จ ต้อง พลอยทำให้ชาวบ้าน เชาลำบากไป ด้วยไม่เหมาะสมเลย. ●

นราพร

วีรชนน้อย

ต่อจากหน้า ๑๕

เมื่อปลายเดือนก่อนทหารฝรั่งเศสจึงเขา ในขณะปฏิบัติกรจู่โจมซังคองพันของ หนั..

องค์กันเป็นเพื่อนเกลออันซึกซอบ ของเขา จึงรับนำข้าวมาแจกให้ทาง บ้านทราย และคนที่ได้รบข้าวรบับ แม้รู้สึกเหมือนหัวใจ กำลังซาคลอยไป และนำหยังลูกสาวคนโต ก็ไปหายวี่ เทว่ และรู้สึกเสมือนแสงสว่างกับหาย ไปต่อคาของเอ... ทั้งสองรังให้สละอ์ สละอัน จนแทบน้ำตาจะกลายเป็นสาย เลือด ยิ่งทำให้องค์กันโคเคียวยังน้อ เขากล่าวปลอยโยนหญิงแม่ลูกที่นำส่ง สารว่า

"องค์นำไคตายในระหว่างปฏิบัติ การตามหน้าที่ เขาได้จากเราไปอย่าง มีเกียรติ ซึ่งเราควรระกมูมิว่า เขาไค ตายไปก็เพื่อช่วงชิง เอาความเป็นไท กลัมนาสู้ พวกเรา ชาวญวนทั้งหมค และแผ่นดินญวนก็มิได้มีเอกราช เส รัภาพและเกียรติภูมิอันเสมอเหมือนกั นานาประเทศ อย่ำที่เราเสียไปไ ทย เขาไคทำหน้าที่ของเขาอย่างควรร ภากรมูมิแล้ว สำหรับชีวิตมนุษย์ผู้สูงค่า ชีวิตหนึ่ง..."

"อา..ขอให้หนูไคไปแก้แค้นแทน พ่อเด็ก...ขอให้หนูไคไปต้อมากับ ใน หน่วยกล้าตาย หนะจะไปปฏิบัติกรให้ หน้าที่แทนพ่อ ทงยังไคแก้แค้นแทน พ่อด้วย.."

นำแล้ว เกิดขายน้อยอายุสิบเอ็ด ปี ซังอินน่อง นานแล้ว โดยมีไคมีนำ ชาติภักทยกเคียว หลังไคคลอกมาได้

- ระวังปลิ้นปาก • แก้กะหายน้ำ
- ชุ่มคอบำรุงเสียงให้แจ่มใส

บริษัทเขวราช จำกัด
ถนนเขวราช พระนคร

สด กุรมะโรหิต

เขียนคำนิยามเกี่ยวกับ

กลียุค ของ รุ่งโรจน์ ณ นคร

ว่า...หนังสือเรื่อง กลียุค เป็นหนังสือที่ควรจะยึดเอาเป็นประจักษ์พยานอันหนึ่ง ที่รายงานเหตุการณ์อันกาลังได้เกิดขึ้นในสมัยหนึ่งที่ได้ผ่านไปแล้ว จริงอยู่ เหตุการณ์เหล่านั้น เป็นเหตุการณ์ที่ควรถือเป็นอดีต แต่ไม่น่าจะนำมากล่าวไว เมื่อคำนึงถึงความจริงที่ว่า ผู้ชมชั้นใจประชาชนได้ลี้ภัยไปแล้ว แต่ว่า...แม้อดีตจะเป็นอดีตก็ตาม เราก็น่าจะคำนึงถึงความจริงอีกข้อหนึ่ง.

ความจริงข้อนี้คือ

พฤติกรรมอันเป็นความชั่วร้ายมีผลสะท้อนไปถึงประโยชน์ของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นพฤติกรรมที่จำเป็นจำต้องบันทึกไว้เพื่อประโยชน์สำคัญสองประการคือ.

๑. ให้เป็นรอยารึกของประวัติศาสตร์ที่ชนผู้มากทีหลังจะได้ศึกษาค้นคว้าต่อไป.
๒. ให้เป็นตัวอย่างของความชั่วและความผิด ซึ่งคนไทยในขณะนั้นจะต้องกระทำเพื่อจะได้ช่วยกันป้องกันไม่ให้ประวัติศาสตร์ซ้ำรอยอีกครั้งหนึ่ง.

กลียุค ของ รุ่งโรจน์ ณ นคร สด กุรมะโรหิต บอกว่า...

ผู้แต่งหนังสือเล่มนี้ เป็นนักหนังสือพิมพ์ และนักประพันธ์ผู้สนใจกับบ้านเมืองที่เขาเป็นเจ้าของด้วยผู้หนึ่ง การแต่งหนังสือเล่มนี้ เป็นการบรรยายเหตุการณ์ในยุคสมัยตามที่ตนได้เห็น ซึ่งควรจะจดจำเป็นประโยชน์ต่อท่านผู้อ่านอีกหลายประการ โดยเฉพาะการทวนความจำของคนไทย ซึ่งไม่ควรจะลืมความชั่วช้ากาลังแห่งยุคสมัยของประชาธิปไตยจอมปลอม ๒๕ ปี มีอะไรบ้างที่ประชาชนควรจะควาดล้างให้หมดไป....

กลียุคคือ สวรรคตประวัติศาสตร์การเมืองเล่มสำคัญที่ควรอ่านยิ่ง
รักพิมพ์ที่เป็นเล่มปกแข็ง ถาวร ราคาเล่มละ ๒๕ บาท
มีจำหน่ายตามร้านขายหนังสือพิมพ์ทั่วไป และที่

- สำนักพิมพ์ ประมวลสาส์น ข้างโรงพยาบาลนครนิมิต โทร ๒๕๔๗๓
- ศูนย์กลางจำหน่ายหนังสือไทย และต่างประเทศทุกชนิด และแม่กาซีนข่าว

บุทกวัยจิ๋ว

เห็น แม้ว่ายใบหน้าขยับ ๆ ของเขาจะ
เต็มไปด้วยอารมณ์เคียดแค้น และเจ็บ
ช้ำ หัวใจเล็ก ๆ ของเขานั่นมีแต่ปฏิริ
ยาศัยดี ด้วยอาการทักทายทักชาว
ต่างดาว ที่เขาเคยบังเอิญยกยงขึ้นมา
ตั้งแต่จำความได้และรู้เกียรติยศ.

“เขายังเล็กนัก น้าแก้ว ค่อยโ
เลียดก่อนจึงจะเข้ากองทัพ และไปรบ
แทนพ่อได้..”

“หนูอยากไปรบ... หนูยังยืนได้
และขว้างระเบิดก็แม่นยำ. ขอให้หนูไป
ด้วยเด็ก...”

เขาร้องขออีก แต่เมื่อแม่และพี่
ก๊กก้าน ทั้งองค์ทักไม่ยินยอมตามใจ
เจ้าหนูน้อยน่ารักก็เม้มปาก ออกรบ
กายทรงพลังอย่างซึกเคื่องใจ..

และเมื่อองค์ทักออกไปก็เพียงชั่ว
ครู่ ระยะเวลาที่ถูกละทิ้งไว้ก็ครั้ง
และไปพาทิ้งซึ่งทุกคน แสงระยงก็
โผล่เข้ามา.

“เมื่อใด ใครมา.. เลี้ยงคุยกับ
ใคร.. ขอนมาคี ๗..”

มันเริ่มคุกคามขึ้น.. ทั้งแม่
น้าทอง และน้าแก้วส่ายหน้าพร้อมกัน

“เปล่า.. ไม่มีใครเลย.. เราอยู่กัน
สามแม่ลูกเท่าเอง”

เจ้าสายลับผู้ฉ้อฉล นักรบชา
ทวาก.

“โกท.. ออักษบ.. ระวังเด็ก ข้า
ได้ยินเสียงผู้เข้าพวกอยู่แว่ว ๆ มอง
เห็นหลังมันไว ๆ... ระวังตัวไว้เด็ก อ
พวกโรมาทาสอีกสัก.. จะพาเสีย..”

เมื่อคนขายชาติผลจางไปแล้ว
แท้ที่จริง เขาเป็นชนชาวญวนผู้ยาก
จนและเป็นทาส เหมือนอย่างองค์นำ
องค์ก้น และแม่ นั่นเอง เพียงแต่ว่า
เขาซุกซน และความคิดก็เกินโต
แต่เพียงอย่างเดียวนั่นเอง จึงทำให้
เขาต้องเป็นเช่นนี้ งานของพวกนี้คือ
เป็นยามตามหมู่บ้าน คอยกวรวร
คนเขาออก เพื่อทำลายล้างและกักต

ล้นขบวนการของนักกู้ชาติ.

แต่แล้ว... เข็นตัวเอง กระพอนหนีแ
นี้คืออุปสรรค ความทุกข์ ความเศร้า ขี้
อีก ไม่ต่างกับ ครอบครัวอื่น ๆ อีกหลาย
ด้านครอบครัว เมื่อนั้นผู้รับใช้ของทาสได้
หน้าที่เต็มไปด้วยความแค้นและโศกเศร้า
ในยามที่อาลัย.. มันโหมเหวี่ยงและคว่ำ
มากอดกันแน่นพร้อมกันสรวลหัวเราะ.

“คุณแม่.. จำได้ไหมเมื่อไร.. ออ
พวกที่รอรับมันมาหาแม่เมื่อเช้าใกล้ ๆ แม่ตา
เสียแล้ว.. พวกข้าพาไปพบมันที่ซอกป่า มัน
กำแม่หัว.. มันก็ร้องไห้ ยี่.. ข้ามัน.. เห็น
มือของสารซื่อ เจ้ามัน.. ข้าก็รู้ว่ามันมาหา
เมื่อเช้า...”

“จะเถียงอีก ๗ จะปฏิเสธนี่.. ระวังตัว
ให้ดี ๆ อีก โททกของต้องถูกไล่ให้หนีตาย
อย่างอื่นนี่เจ้าใจหมา..”

ทุก ๆ คนยืนเงยหน้าขึ้น กับข่าวร้ายที่
ในครอบครัวนั้น และเมื่อรู้เรื่องของเขาก
ไปแล้ว แม้กลัวว่าเขาคงเสียใจซึ่งผู้
อยู่ นั้น ร้องไห้ด้วยความอาลัยเหลือเกิน น้าแก้ว
ปลอบแม่ และปฏิญาณด้วยด้ายดำหมักแน่นต่อ
หน้าผู้พลัดพรากของคันทว่า.

“เมื่อสิ้นพ่อ ก็ยังมีอาชญากรรมสำหรับพี่
หน้าที่และแค้นแทนพ่อ แต่มีสิ่งนี้อาชญา
ต่อไปจึงมีใครเล่าที่ปฏิบัติการแทนอา.. และแม่
แค้นแทนอา.. ยี่มีแม่แก้วเหลืออีกคนหนึ่ง... ขอ
ถามว่า น้าแก้วจะแค้นแทนแทนพ่อ ในแทนอา...
เราจะอยู่ต่อไปในบ้านได้อย่างไร..”

น้าแก้ว เริ่มพบเงรอก

รายวัน ในสองสามวันต่อมา เขา
เข้าไปทำงานรับจ้างที่นั่น ชายของ
คามวันเล็ก ๆ ในไซ่ง่อน พ่อได้มี
อาหารและเงินเล็กน้อยทุกทีก็กระเป๋
เขามีอาชญากรรมรับจ้างทุกชนิดอย่างไม่มี
เลือกงาน ทั้งพ่อหรือคอยจ้างทอน
พอเหมาะพอคี่ เพื่อจะทำอะไรสักสิ่ง
หนึ่งซึ่งทำลายล้างฝ่ายศัตรูให้ย่อยย
ไปให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยยอม
แลกมันกับตัวเขาเพียงคนเดียว ชีวิต
เดียว.

เขารับจ้างเรื่อยไป และไม่เลือก
แม้กระทั่งเป็นสมุนรับใช้เล็ก ๆ ของพล
ทหารยามฝรั่งเศส ทนาคังน้ามันมี
มา ซึ่งทำการคอร์รัปชัน แอชชโมย
น้ามันออกมาขายให้ร้านค้าเล็ก ๆ ที่ละ
๒-๓ ขวดย่อย ๆ น้าแก้วรับค่าเงินน้ามัน
เหล่านั้นไปขาย แล้วนำเงินมาคืนมัน
อย่างสัตย์ซื่อ เขาได้รับค่าจ้างเล็กน้อย
..จึงงาน ซึ่งคงดำเนินต่อไป สองสาม
วันครั้ง... เป็นเวลาหลายเดือน. เขาก็
ได้รับความไว้วางใจขึ้นและยังขึ้น..

นำแก้วสามารถจะเข้าออกนอกใน
โต้วไปหมด ทั้งคลังน้ำมัน.. เขาเข้าไป
วางน้ำมันเอง เพราะยามข้างนอกและ
เข้าข้างในต่างก็รักษาสัตย์ซื่อของเขา
และยามก็เก็บรักษาเงินเก็บไป ที่จะ
ทำสิ่งเล็กๆน้อยๆ เขาพอใจที่จะคอย
เงินค่าขายอย่างเต็มที่ เข้มทนช่วย
กันอย่างเดียว ในเมื่อเขาเป็นเพียงทหาร
รับจ้างเท่านั้น เขาไม่มีโอกาสการที่จะ
ทำอะไรเพื่อใคร นอกจากเพื่อให้ตัวเอง
ได้มีเงินไว้กินเหล้า เทียวผู้หญิง และ
เล่นการพนัน ให้สำราญไปวัน ๆ เท่า
นั้นเอง. ด้วยเหตุนี้การคอร์รัปชัน จึงจะ
ยากไปทั่วทั้งกองทัพล่าเมืองขึ้น ฝรั่งเศส
และเป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่ง
ทำให้เขาต้องเล่นที่ รากอินโคจีนไป
อย่างผู้แพ้และสิ้นทวง ภายหลังจึง
ความจนแตกหัก ที่เคยเขียนฟู.

เย็นนั้น เขาพาเข้าไปยังคลังน้ำมัน
เพื่อ “ทวง” น้ำมันให้ชดเชยรับไป
ถูกค้าอย่างเคย.. และอย่างภาคภูมิใจ
เจียง ๆ เพียงคนเดียว ทลจากรากโค
หลทรีดทรง ก็กระไรได้อย่าง
หนึ่งแล้ว น้าแก้วก็เกิดอย่าง
อาชญากรรมข้างนอก ซึ่งคตหัวเขา
อย่างรักใคร่.. ผ่านยามไปอีกหลายชั้น
ถึงถึงน้ำมันเต็มปริ่ม จำนวนมากมาย
วางสลัมซึกซอกนอนอยู่อย่างมีระเบียบ.

แทนที่จะทวงมีผลออกมาวันได้ชว
เช่นเคยทุก ๆ วัน น้าแก้วกลับทมิ
ไรสิ่งหนึ่ง ซึ่งเขาซุกซ่อนเข้ามาด้วย
อย่างรวดเร็ว.. ข้างหน้าเขา เขาก็
สลักออก... ข้างหน้าไปยังถึงน้ำมัน
พะเนิน ณ เมืองหน้า..

เสียงระเบิดดังกึกก้องอะไรเช่น
นั้น!

แสงไฟลุกฟุ้ง สว่างไสว ทึกตาม
เสียงระเบิดถาปนา ทลจกลามไป
ทั่ว.. ทหารยามฝรั่งเศสคงแต่ซึก
ออกไปจนถึงชั้นยอด ถูกไฟและน้ำมัน
ลวกจนจำผลไม่ได้ว่าใครเป็นใคร.. และ
น้าแก้วก็พ่ายแพ้ภัยตัวเองแล้ว.. ท
ของเขาแตกกระเจิงไม่มีอะไรเหลือ..
ร่างน้อย ๆ ของเขา ละลายหายไป

ยาหมากทิพย์

ครีมยาใส่ผมซึ่งผลิตจากน้ำมันพืช มีคุณภาพ
เหนือชั้นชนิดอื่นๆ นอกจากจะรักษาผมให้
เรียบได้ตลอดวัน แล้วมีกลิ่นหอมเย็นสบาย
ช่วยรักษาเส้นผมให้ดำเป็นเงางาม เหมือน
ธรรมชาติ รักษาผมไม่ให้หงอกเร็วเกินไป
เวลาสระก็ออกง่าย ไม่เหนียวเหนอะ.

ยาหมากทิพย์

เป็นน้ำหอมบำรุงผม ใช้หลังจากสระผม
หรือก่อนใช้ครีม ช่วยรักษาเส้นผมให้อ่อน
นุ่มและช่วยให้ผมงอกเร็ว ขับสิ่งสกปรกบน
หนังศีรษะ ป้องกันไม่ให้ผมเกิดรังแค.

บริษัท จีเอสเอ็มไทยพาณิชย์ จำกัด
1009 ศาลาเฉลิมไทย ถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร 10322

五

๔. ประเด็นคอนเฟอเรนซ์

ดอจากหน้า ๓๒

ถาม.

๕. ท่านมีความเข้าใจอย่างไรในเรื่องมารฐาน และความกังวลการอื่น...
๕. ท่านมีความเข้าใจอย่างไรในเรื่องมารฐาน และความกังวลการอื่น...
๕. ท่านมีความเข้าใจอย่างไรในเรื่องมารฐาน และความกังวลการอื่น...

ตอบ.

๕. โดยมารฐานของเรา ความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ คืออาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อาศัย และยารักษาโรค...

ถาม.

๖. ควรจะขยายความรู้ทางวิทยาศาสตร์อย่างไร...
๖. ควรจะขยายความรู้ทางวิทยาศาสตร์อย่างไร...
๖. ควรจะขยายความรู้ทางวิทยาศาสตร์อย่างไร...

ตอบ.

๖. วิทยาศาสตร์นั้นควรจะทำมาใช้เพื่อความสุขของคน และควรเป็นการส่งเสริมสวัสดิภาพของมนุษย์...

ถาม.

๗. สมมติว่าสิ่งที่โลกต้องการอย่างหนึ่งอยู่ที่การเพิ่มพูนผลผลิตทางอาหารให้มากขึ้น...

ตอบ.

๗. ถูกแล้ว ข้าพเจ้ามีความเชื่อในวิทยาศาสตร์ของโลก ถ้าหากว่าได้มีการร่วมมือกันโดยถูกต้อง...

ถาม.

๘. ท่านคิดใหม่ว่า เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นนี้จะทำให้นักประวิติศาสตร์ต้องบันทึกไว้...

ตอบ.

๘. ถูกแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่า ศักดิ์ศรีที่ ๒๐ นี้ ระบอบการปกครองใหม่...

ความก้าวหน้า ทางการอุตสาหกรรม การช่างป้อนพา แต่เราไม่ควรระมัดระวังเกินไป...

บรรพท ถึงพันธุ

๑ ออกจาก

ดอจากหน้า ๔๔

บางทีเกิดวิญญูณพึงเพ่ง เพื่อกล่อมอารมณ์ให้เคลิบเคลิ้มถึง "เบอร์นาทิม" "นางโผล่"...

บางทีพอๆ นิดว่าอะไร ช่างๆ ยานไครบขนาบคอกแล้ว เสียงโห่ เสียงกลองขยาลั่นไปหมด "เฮ..โ..โ..โ.."

๓. ก่อให้เกิดความอึดทนเพราะ

ใจแต่ผู้ฟัง บางครั้งถึงกับไม่ยอมเย็ดวิก

ยั้งเอาที่เก็บยู่ คือของหนังสือพิมพ์มาอ่านก็ว่า เพราะไม่มีเงินจกนใจให้เกิดความเยื่อน่าย...

๔. เป็นภัยต่อสวัสดิภาพ สุขภาพ หรือชีวิตของผู้ฟังที่ท้อแท้ หรือผู้ฟังที่ไม่มีความรู้ เพราะอาจเชื่อไปคำคำโฆษณา...

๗. เป็นผลร้ายต่อสังคมและอุปนิสัยของเยาวชน เก่งๆ ไปทำบุญสมัยโฆษณา^๕ ฟ้อง^๖ พะ^๗ ผู้ใหญ่บอกว่า "หนู! โทษกองก๋อง^๘ ทะลือ^๙ พิพากษ์^{๑๐} หน่อ^{๑๑} ยี่^{๑๒}"
๘. การทะนุบำรุงทุนทรัพย์เป็นคุณธรรม

๑. น.แหละครับ! คุณภาพที่ควรมีเท่า
 ๑. ที่ผมจำแนกมาเขียนยกยวนกันดีกว่า
 จะมิใช่ประโยชน์บ้างและคงจะเป็นเครื่อง
 เกื้อหนุน เกื้อหนุนสำคัญของท่านผู้รัก
 ๑. ราชการก็คือสถานวิภคินที่ช่วยทั้งงาน
 ๑. นี้ก็ ว่าการโฆษณาทางวิภคินจะขาย
 ๑. เสี่ยงเท่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ เมื่อผลได้
 ๑. ผู้ฟังเลื่อมใส ทบอริการประเภทนี้
 ๑. เพียงไร จึงอยู่ทางสถานวิภคินได้
 ๑. ประโยชน์จากการโฆษณา แต่ประ
 ๑. โยชน์ของสถานวิภคิน กลับกลายเป็น
 ๑. ความร่ำคาญ เป็นผลเสีย จักก่อประ
 ๑. โยชน์ของคนทั้ง เมื่อเห็นเช่นนั้นก็ควร
 ๑. ได้เห็นหรือเห็นใจกันบ้าง เอากันแต่พอ
 ๑. เหมาะพอควร มิใช่ได้ริบความพอใจ
 ๑. ด้วยกันทั้งสองฝ่าย และจะได้มีความ

ลงฉบับแพ่งชนทุกวันมาจนกระทั่งบัดนี้
มีอะไรบ้างที่กล่าวถึง ความทุกข์ยาก
ของประชาชนมีเพิ่มขึ้นทุกวัน แต่

แต่การพูดถึงมูลเหตุ ที่ทำให้
ของแพ่งซึ่ง ภร. เสริมมน ขำพเจ้า
ขอใช้ศัพท์ทางราชการ ดังที่บอกว่า
"บังคับภาคเคเลี่ยน ภัยความเป็นจริง"
เพราะถ้าหากว่า เนื่องจากคนในต่าง
จังหวัดอพยพมาอยู่ในกรุงเทพฯ จา
นวนมาก ของจังหวัดชน ถ้าเช่นนั้น
หมายความว่าของในต่างจังหวัดถูกปล
แล้ว เพราะผู้ที่กระทำความผิดในต่าง
จังหวัดก็น้อยลง-แต่ความจริงหาเป็น
เช่นนั้นไม่ เพราะปรากฏว่า แม้ใน
ต่างจังหวัดของแพ่งนั้นว่าเมื่อก่อนส
เหตุก็ทำ ที่ของแพ่ง นทวน ขำพเจ้า

สํานักพิมพ์ : วรรณคดี ไกร. 21816 ผู้แทนจำหน่าย

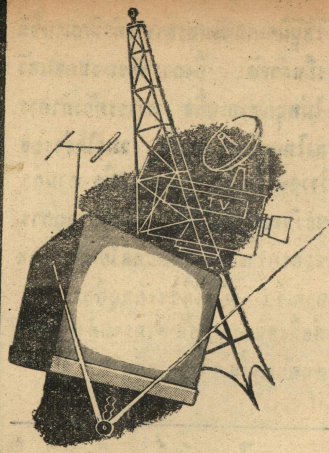
६७

พัฒนาฝีมือลัทธิสังคมนิยม พวกนัก
ประกอบการ ก็คงจะหมกมุ่นทางค้ากำ
ไรเพียงเท่านั้น ลัทธิไครฟในเอเซีย
(Respect for the Individual) จึงเป็น
เครื่องล่อลวงประสทธิภาพในระยะ
เสี้ยวหนึ่งของอเมริกาอย่างยิ่ง แต่ใน
เมืองไทยของเรานั้น เป็นที่ยอมรับว่า
พื้นฐานของเศรษฐกิจของเรา ไม่
เหมาะที่จะใช้ระบบเสรีนิยม การรับ
เอาปรัชญาของอเมริกันเข้ามาใช้อย่าง
งมงาย เป็นการทำลายความหวัง
ของเรา ที่จะมีการยอมรับเศรษฐกิจที่
ให้ความเป็นธรรมแก่สังคม ในภาย
พิภพไปเสียหมดนัก นักปฏิวัติของ
เรากำลังอุกอะรมให้ไครฟ ลัทธิระดั
ดอันอย่างเข้มงวด ด้วยความเข้าใจผิด
ว่า ลัทธินี้จะให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นโดย
ตัดกัณธอันชั่วร้าย คนอันดีของไครฟ
ลัทธิของตนเช่นเดียวกัน แต่เนื่องจาก
ทุนน้อย เงินน้อย ความหวังที่จะได้
เป็นมหาเศรษฐี ผิดประกอบการแข็ง
ยุคกลืนเป็นอันถึงพินัย คงเหลืออยู่
แต่ความเพ้อฝันอันเลือนลอย และถูก
ล่อลวงให้ไครฟลัทธิของอเมริกันซึ่งมีอยู่
โดยสมบูรณ์ควมมีกำลังทุนคงเดิมเจอ
อุกอุกพุนขึ้นไปแล้วฝ่ายเดียว ข้าพเจ้า
ขอกล่าวว่ ลัทธิของเรในโรงเรียน
สมัยใหม่เมืองไทยขณะนี้ เป็นปฏิปักษ์
ต่อการจักรวรรดสังคมนิยม ในประเทศ
เรา เพราะเป็นลัทธิที่สอนให้ผู้หนึ่ง
ที่ประโยชน์ของตนเองและเอกชนยิ่ง
กว่าประโยชน์ของสังคม.

ประเทศไทย มีหลายสิ่ง
หลายอย่างที่แตกต่างกันจากสหรัฐ อเมริกา
ประมาณยุคทศวรรษ ๖๐-๗๐ นั้น ใน
กัณฑ์การบิณฑบาต จึงน่าจะใคร่ครวญว่า

ชอภกัย เมื่อคราวอินทนิลนี้ มีความบกพร่องในการติดต่อหนังสือ อยู่แห่งหนึ่ง คือตรงตอนท้ายคณะนั้น เรื่อง 'มรุตุมชีต' ในหน้า ๑๒๖ เสนอเรื่องอาชญากรรมต่อหน้า ๑๒๗ นั้น ความจริง คือเป็นทำคดีคณะนี้ หน้า ๑๒๗ อ่านคือไปหน้า ๑๒๖ จึงจะถูกตอชอภกัยไปตรวจเอาความนี้ คณะของภกัยนี้ ยี่สิบเก้าตัว.

การวางการ

אורח חיים

ซึ่งแพร่ภาพแพร่เสียงมาเป็นข้อเขียนทั้งติชมจากสิ่งอันได้รับรู้รับฟังแบบเปิดเผยแก่ตนเอง

[illegible]

ฉบับนี้เนื่อที่คอลัมน์ 'ออกอากาศ' ของผมยังเป็นสมบัติส่วนตัวสารานบ้นเทิงของคุณ ทวีวัฒน์ โกโษยานนท์ ตามเดิมครับ. คราวที่แล้วเป็น 'ประโยชน์' ของการโฆษณาอันล้าละล้ง คราวนี้เห็นทีจะเป็น 'ความเสื่อม' บ้างกระมัง...แต่จะอย่างไร ผมว่า, คุณฯผู้อ่าน พินิจพิจารณาเอาเองก็แล้วกันละครับ บางทีข้อเขียนของคุณ ทวีวัฒน์ อาจจะไป รื้อรากับความคิดของคุณเข้าจึงเบื้อเร็ว ใครจะรู้?

เอาละ แทนที่ประโศกกล่าวตอนท้ายไว้อย่างโล่งอกว่า “การโฆษณา
ทางวิทยุกระจายเสียง ได้เผยแพร่โฆษณาแก่ผู้ฟังอย่างไรบ้าง” เชื้อ เอาเข็นข้อ ๆ
ไปเลยเข็นถนัดคนวะ!

๑. ทำให้เสียเวลาของผู้ไปโดยไม่ใช่เหตุ บางทีกลัวผู้ฟังจะไต่ถาม
ซ้ำหรือเพลงที่ต้องการ ก็ต้องยอมทนฟัง โฆษณายัง เพลงโฆษณายังเสีย
เวลาไปทั้งหลายนาที่หรือว่า कुछ ขาดและไต่ถามกันแต่ละครั้ง แต่ก็ต้องนั่ง
ลำบาก โฆษณาสักวิทยุบ้าง คณะโฆษณายัง แต่เขาเสียขวานักตามแต่คณะ
นักก็เคยบ้าง โทนไต่ถามเพราะไม่มีใครสงวนลิขสิทธิ์ว่า กองใครโหนด่อนหรือ
หลัง แล้วว่าคนร้องหรืออ่านจะได้อรรถาธิบายเรื่องสักที ฟังแต่ถ่มน้ำลาย

เจ้าบัว ไชยเอ๋ย ! พ่อแม่ส่งลวัญของยาย
กำลังจะมารับเธอ ก็แม่เจ้าทวดเลขาฯ
ท่น้อย จีระ ! มาชักจูงทวดกับ."

ฉวระผู้ถูกขยาขยเสียเธอมาด ๆ และ
เมื่อขยให้แก่วัยปากออกแล้ว เธอแกล้ง
ระทุบปากลงไว้คือ ญากิโยมของสกล
นักรบ คตระเลอ คนร้องลิเล ซึ่งแกล้ง
จาเวียงล้า กับโง่งแก่แหวด แหวดล้าว่า
มันจะหลงลืมเสียตามประสาคนแก่
ก็เลยขยเธอมา เวียงล้ากับเสียใหม่
เพื่อให้มันหลุดต้อง และเป็นถาวรทบท
ความจำ ไปในหัวอีกกับ."

๒. เป็นการช่วยย่น ทวนทวน
ชนิดหนึ่งไม่มีสองอีกเหมือนกัน เพลง
โขนตามละครเพลง ทำนอง เนื้อร้อง
จังหวะ คนขับ คีธระกัถล้วนทำก็เยี่ยม
ยอดเยี่ยม ชนิดแสนแล้วหู ยากแล้วหูหรือ
ขวางหูเอาที.ก็ย่น ทำเอาต้องได้ของ
คนฟังไซยอกเขยอ จะเขยออกออกมาเสีย
ให้ไ้ไ้ บางเพลงผู้หญิงเสียงงามฉรรรม
กาพย์ไพเราะกึกกัฏ (แก้กัฏระสวริ
แปลว่าไม่ทราบ) แม่แต่ถกก็กัฏริก กั
เสียง รนเสียงเพราะ ๆ เช่นว่าหู กลาย
เป็นเสียงชายแก่แม่กั ถ้วนเสียงนาง

เจ้าโง้งอยู่ แล้วร่วมมั่วว่ เธอข้างเป็น
ไปท้าย เสนโสมผาแนบนันธการการ
ทำให้ละอื ผสม ขั้วบนควนโทยะแล้ว
ขังระแถมฟรี ให้อู่ฟุ้งทองเลืงเงินเลืง
ทองกำซ่อมมิวชีชอถักอัยหรือโลักถัก
เปลี่ยนซ้อเครื่องใหม่ไปเลย เพราะผู้
ฟุ้งบางคนที่ทักมิโไฟทัก และบางทีก็
ไม่รู้จะไปทักมิโไฟทักไหน สุดแต่พวกร
ทักต่อความรำคาญ—รำคาญ (พดถึง
ถักว่าโลกัน แขนพะม่านทงถักเข้าไป
เลืงที่เก็ว) พอเห็นวิญญณ์มันร้อง
“ป่าป่าโลัก...มาเมโลัก...” พะมาเท
โกักเลืงอย่างพะระพั้ง (แกไม่ถ
แทงแะ) ถักฟาลงไปชนวิญญณ์ถัก
พันแนบกับถักถักฟ เลืงก่งสัน
“โครม!” “เก็ดฟงโรทวิโลักถ
หรือ เพราะว่ในทงคังมีโรทพชา”
ผลปรากฏว่เจ้าเครื่องวิญญ์—ถักของ
พะมา ถักขระสวไปชนแฉ่แม้ฟงว
ควางอ้อยๆ ป่าปักษ์ถักถัก-มาเมก็
ถักถักอยู่จนพดน้ำท่างอลางสามพัน
บาทพันเอง จบเรื่องไปโก!

(โปรดอ่านไปด้านหน้าหน้า ๔๓)

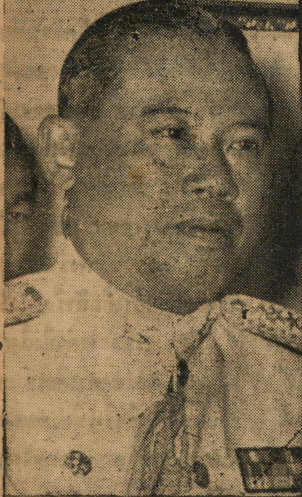
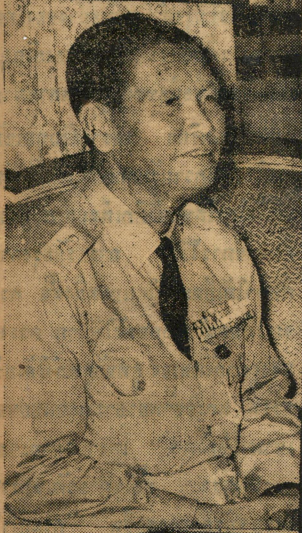
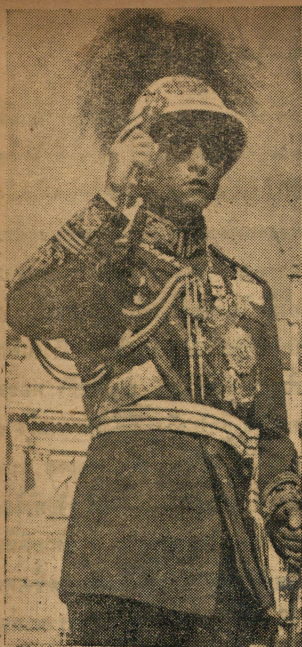
[illegible]

จำนง ว่างลึก

“วิวัฒน์”

สืบตอ การเลือก

เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๐ อันเป็นวันสุดท้ายของงาน
กาชาด พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้เสด็จสู่สนามม้านางเลิ้ง เป็นการ
ส่วนพระองค์ พร้อมด้วยมหาดเล็กอีกเพียงสอง-สามคน และทรงพระ
ราชดำเนินปะปนไปกับประชาชนของพระองค์รอบๆ งานอย่างสามัญชน
ผู้หนึ่ง ครอบงวนกระทั่งเวลาผ่านไปครู่ใหญ่ประชาชนจึงจำพระองค์ได้
จึงต่างพากันแห่ห้อมล้อมองค์พระมหากษัตริย์ของเขา พร้อมกับแสดง
ความชื่นชมโสมนัส ในน้ำพระทัยอันเปี่ยมด้วยพระมหากรุณาธิคุณที่
เสด็จจำลอง ให้ไพร่ฟ้าได้เข้าเฝ้าชมพระบารมีโดยใกล้ชิดครั้งนั้น ของ
ทรงพระเจริญ!

ย่างเช้าวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๑ ก็ไม่มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ทั้งและแต่งตั้ง นายกรัฐมนตรีชุดใหม่มีพระราชอำนาจแผน
กิสัยไปเป็นที่เรียบร้อย พิจารณาจากจำนวนพรรคร่วม ๓๔ ตำแหน่ง (ประ
ธมนกบจำนวนบุคคลทั้ง ๒๕ ท่าน) จะพบว่าสังกัดพรรคการเมือง ๑๓, พลเรือน
๑๖ และในจำนวนรัฐมนตรีทั้งหมดนี้ ใครมีแต่งตั้งเป็นรองนายกรัฐมนตรี
ด้วย ๓ คือ พลเอกพระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนครเชษฐาธิปไตย พลโท
ประภาส จารุเสถียร นาย สุกิจ นิมมานเหมินทร์, เป็นรัฐมนตรีว่าการกระท
รวง ๑๒ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง ๑๒ เป็นรัฐมนตรีกลาโหม ๕.

ถ้าหากการเกิดทางไปรษณียบัตรถึงสหรัฐอเมริกาของจอมพลสฤษดิ์
ณรงค์เดช ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ก็อาจตกวันนั้นก่อนแล้วไปราวปลายเดือน
ม.ค. นี้ โดยเข้าเครื่องขึ้นพิเศษทั้งลำซึก ซูเปอร์ จี ด้วยเงินส่วนตัว บุค
ลาคที่ร่วมคณะไปด้วยครั้งนี้ นอกจากทำหน้าที่ของ วิจิตร นรงค์ และบุตร
ชายแล้วยังประกอบไปด้วยนายแพทย์ทหาร, นายทหารเสนาธิการประจำตัวรวม
ด้วยนับถึงประมาณ ๑๖ คน. จอมพล สฤษดิ์ นรงค์ จะพร้อมตัวอยู่
ณ อเมริกาครั้งนี้ ทั้งจากขณะจะได้ถือโอกาสดูงานด้านทหาร ทั้งในอเมริกา
และยุโรปต่อไป.

ถ้าหากผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้รักษาราชการ ตำแหน่งผู้บัญชาการ
ทหารสูงสุดชั่วคราว พล.ท. อมร กิตติขจร ชี้แจงว่า อาจจะเป็นตัวของ
ท่านเอง (พล.ท. ถนอม) และหรือไม้อีก พล.ร.อ. หลวงชำนาญยุทธชัย ผู้บัญ
ชาการทหารเรือด้วย พล.อ.จิระ วิจิตรสงคราม เสนาธิการกองทัพอากาศคนใหม่.

ตามที่มิใช่ข่าวเก่าว่ากันว่า บรรดาเหล่าพรรคการเมืองทั้งหลาย ซึ่ง
เข้าร่วมกับพรรคชาติสังคมในสมัยนี้ กำลังมีการแบ่งแยกตัวออกไปจาก
พรรคชาติสังคมอีกครั้งหนึ่ง พล.ท. ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี ได้
ปฏิเสธข่าวนี้อย่างแข็งขันว่า ไม่เป็นความจริง ไม่มีการแตกแยกใดๆ ทั้งสิ้น
เพราะได้ทำการตกลงกันเรียบร้อยแล้ว.

ในฐานะที่เป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย อันมีหน้าที่ที่จะต้อง

ควบคุมการเลือกตั้งซ่อมในกรณีเมฆา
บงกช ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและ
เพื่อรักษาความบริสุทธิ์ของชาติ—ของ
พรรคชาติสังคมไว้ พล.ท. ประภาส
จารุเสถียร จึงได้ขอลาออกจากตำแหน่ง
เลขาธิการพรรค ชาติสังคม โดย
เรียบร้อยแล้ว คาดว่าบุคคลที่เข้ารับ
ตำแหน่งสืบแทนต่อไปยังได้นี้ พล.
ท. จิตติ นาวีเสถียร ผู้มิอาจเลือกหนึ่ง
ของพรรคชาติสังคม.

พล.ท. สุรจิต จารุเสถียร ด้วยคำ
แห่งใจของพรรคชาติสังคมได้เปิดเผย
ว่า ในการพบปะกับผู้บัญชาการทหาร
สูงสุด จอมพล สฤษดิ์ นรงค์ เมื่อ
เช้าวันที่ ๑ มกราคม จอมพลสฤษดิ์ ได้
ปรากฏให้ฟังเรื่องราวต่างๆ ในพาดพิง
สื่อพิมพ์ต่างๆ อาจจะมีสื่อมวลชน
ของสมาชิก ในพรรคชาติสังคมอย่าง
เดียวเท่านั้น จอมพลสฤษดิ์ ได้ขอให้
พล.ท. สุรจิตชี้แจงแก่บรรดาพาดพิงสื่อพิมพ์
ว่า การแตกแยกนั้นมิใช่นับแต่ไม่ใกล้
ลามเป็นเรื่องใหญ่ โดยที่ตลอดจนกว่า
มีสมาชิกกลุ่มหนึ่ง จะแบ่งแยกตัวออก
ไปจากพรรคนั้น ถ้าไม่มีความจริง
เมื่อถาม ชออย่าให้พาดพิงสื่อพิมพ์
เชื่อ และแม้ว่าไม่จริงให้ขยาย
กว้างออกไป. นอกจากนี้ พล.ท. สุรจิต
จารุเสถียร ได้เปิดเผยว่า คำที่พาดพิง
พาดพิงหลายฉบับถึงข่าวพาดพิงเรื่อง
การทางไปรษณีย์ ของท่านผู้บัญชา
การทหารสูงสุดว่า จะใช้เงินหลวง
เท่านั้นยกเท่านั้นยกนั้น. จอมพลสฤษดิ์
ณรงค์เดช ชี้แจงว่าไม่เป็นความจริง
ท่านจะไม่ใช้เงินหลวง เพื่อประโยชน์
ส่วนตัวแม้แต่สักดั่งแก่แก่. พล.ท.
สุรจิต จารุเสถียร โฆษกพรรคชาติสัง
คม ยืนยันประโยคสุดท้ายว่า ส่วนที่ท่าน
ผู้บัญชาการทหารสูงสุด. ทั้งชี้แจง
เรื่องนี้ให้บรรดาผู้ร่วมที่ทราบฟัง ก็
เป็นไปตามธรรมดา เพราะท่านเป็นผู้
ใหญ่แล้ว. จะทำอะไร ก็ต้องทำให้ถูก
ต้องและถึงมาอยู่เสมอ. ●

สกลเชษเขียนโดย: ส.ส.ว.